

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-93-10

Druk nr 3388
Warszawa, 15 września 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W rozumieniu ustawy amunicją są naboje przeznaczone do strzelania z broni palnej.”;

2) w art. 5 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Istotnymi częściami broni palnej i pneumatycznej są: szkielec broni, baskila, lufa, zamek, suwadło, komora zamkowa oraz bęben nabojuowy.

3. Istotnymi częściami amunicji są: pociski wypełnione materiałami wybuchowymi, chemicznymi środkami obezwładniającymi lub zapalającymi albo innymi substancjami, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu, spłonki inicjujące spalanie materiału wybuchowego i materiał wybuchowy służący do miotania.”;

3) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabronione jest dokonywanie przeróbek broni zmieniających jej rodzaj, kaliber lub przeznaczenie, a w szczególności przerabianie broni przystosowanej wyłącznie do amunicji wypełnionej chemicznymi środkami obezwładniającymi lub do amunicji ślepej, dostosowujące ją do wystrzelenia

pocisku z lufy albo z elementu zastępującego lufę w wyniku działania sprężonych gazów powstających na skutek spalania materiału wybuchowego.”;

4) w art. 6a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez pozbawienie broni palnej w sposób trwały cech użytkowych, zwane dalej „pozbawieniem cech użytkowych”, rozumie się pozbawienie cech użytkowych wszystkich istotnych części broni palnej w taki sposób, by mimo działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału wybuchowego, nie była zdolna do wystrzelenia pocisku lub substancji z lufy albo elementu ją zastępującego oraz do wywołania efektu wizualnego lub akustycznego, a przywrócenie broni cech użytkowych bez podjęcia czynności specjalistycznych nie było możliwe.”;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. W rozumieniu ustawy bronią palną jest każda przenośna broń lufowa, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału wybuchowego.

1a. W rozumieniu ustawy za dający się przystosować do miotania jednego lub wielu pocisków lub substancji w wyniku działania materiału wybuchowego uznaje się przedmiot, który ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może być łatwo przerobiony w celu miotania.

1b. W rozumieniu ustawy repliką broni palnej jest urządzenie, którego budowa pod względem:

- 1) zasady działania,
- 2) kształtu i wymiarów elementów oraz
- 3) zastosowanych do jego wytworzenia rodzajów

materiałów odwzorowuje konkretny model broni palnej.

2. W rozumieniu ustawy bronią palną sygnałową jest urządzenie wielokrotnego użycia, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału wybuchowego, jest zdolne do wystrzelenia z lufy o kalibrze nie mniejszym niż 25 mm substancji w postaci ładunku pirotechnicznego celem wywołania efektu wizualnego lub akustycznego.
3. W rozumieniu ustawy bronią palną alarmową jest urządzenie wielokrotnego użycia, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału wybuchowego, wywołuje efekt akustyczny, a wystrzelona z lufy lub elementu ją zastępująca substancja razi cel na odległość nie większą niż 1 metr.”;

6) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. W rozumieniu ustawy Europejska karta broni palnej jest imiennym dokumentem potwierdzającym uprawnienie do posiadania broni palnej, wydanym przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, umożliwiającym legalne posiadanie i używanie broni palnej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.”;

7) w art. 10a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek osoby posiadającej pozwolenie na broń palną lub podmiotów, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4 – 5 i 7, osobom wskazanym przez te podmioty oraz posiadającym dopuszczenie do posiadania broni właściwy organ Policji wydaje Europejską kartę broni palnej.”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Europejska karta broni palnej traci ważność i podlega zwrotowi organowi, który ją wydał, w przypadku cofnięcia pozwolenia lub dopuszczenia do posiadania tego rodzaju broni.

5. W Europejskiej karcie broni palnej zamieszcza się informacje o:

1) tożsamości osoby:

a) posiadającej pozwolenie na broń palną, w tym:

- nazwisko i imię,
- datę i miejsce urodzenia,
- adres miejsca stałego pobytu,

b) dopuszczonej do posiadania broni, w tym:

- nazwisko i imię,
- datę i miejsce urodzenia,
- nazwę i adres siedziby podmiotu, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4 – 5 i 7;

2) danych identyfikacyjnych broni palnej wraz ze wskazaniem kategorii broni palnej, określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 8 pkt 1;

3) okresie ważności Europejskiej karty broni palnej;

4) celu lub warunkach pozwolenia, o których mowa w art. 10 ust. 3 i 4;

5) utracie lub zbyciu broni palnej;

6) państwach członkowskich Unii Europejskiej, na których terytorium posiadanie broni palnej, określonej w Europejskiej karcie broni palnej, jest zakazane albo możliwe na podstawie pozwolenia.”;

8) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Dopuszcza się nabywanie broni lub amunicji przy użyciu środków porozumiewania się na od-

ległość.

2. Nabywając broń, na której posiadanie wymagane jest pozwolenie, lub amunicję do tej broni w sposób, o którym mowa w ust. 1, przed wydaniem broni lub amunicji nabywca dostarcza zbywcy mającemu miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - 1) zaświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 3 – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) uprzednią zgodę przewozową – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a transakcja dotyczy broni palnej lub amunicji;
 - 3) upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub amunicji, zalegalizowane przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzone apostille, jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 938 i 939) – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego państwa niż określone w pkt 1 i 2;

4) upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni, innej niż broń palna, zalegalizowane przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzone apostille, jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 938 i 939) – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zbywca wypełnia zgodę przewozową i przedkłada ją do poświadczenia organowi, o którym mowa w art. 43 ust. 6.”;

9) w art. 18 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Osoba, której cofnięto pozwolenie na broń, dopuszczenie do posiadania broni lub której unieważniono kartę rejestracyjną broni – w terminie 7 dni od dnia otrzymania ostatecznej decyzji o cofnięciu pozwolenia na broń, dopuszczenia do posiadania broni lub unieważnienia karty – jest zobowiązana zwrócić dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni i amunicji do właściwego organu Policji.”;

10) w art. 23 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osoba deponująca ją w trybie, o którym mowa w art. 41 ust. 2, art. 42 ust. 5, art. 43 ust. 5 oraz w art. 54.”;

11) w art. 30 po ust. 1 dodaje się ustępy 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Wymóg zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy osób posiadających licencję zawodnika, trenera lub sędziego strzelectwa sportowego, nadaną przez polski związek sportowy w rozumieniu odrębnych przepisów, ubiegających się o dopuszczenie do posiadania broni podczas uczestnictwa, organizacji lub przeprowadzania strzeleckich zawodów sportowych.

1b. Osoby, o których mowa w ust. 1a, są zwolnione z egzaminu w zakresie broni sportowej określonego w art. 16 ust. 1, jeżeli zdały taki egzamin na podstawie odrębnych przepisów.”;

12) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Dopuszcza się przesyłanie broni lub amunicji za pośrednictwem operatorów publicznych, o ile świadczą oni tego rodzaju usługi.

2. Przesyłanie broni lub amunicji za pośrednictwem innych podmiotów niż określone w ust. 1 jest zakazane.

3. Organy celne, a także przewożące przesyłki pocztowe podmioty, inne niż określone w ust. 1, w razie stwierdzenia naruszenia zakazu, o którym mowa w ust. 2, zatrzymują przesyłkę, zawiadamiając o tym najbliższy organ Policji, który niezwłocznie protokolarnie przejmuje broń lub amunicję do depozytu.

4. Operator publiczny, któremu zlecono przesłanie broni palnej lub amunicji:

1) z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

3) przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

w ramach transakcji realizowanej na obszarze Unii Europejskiej

– jest obowiązany posiadać zgodę przewozową oraz kopię uprzedniej zgody przewozowej.

5. W przypadkach innych niż określone w ust. 4 operator publiczny, któremu zlecono przesłanie broni lub amunicji, jest obowiązany posiadać kopie dokumentów potwierdzających legalność posiadania broni lub amunicji przez zbywcę i nabywcę – o ile dokumenty takie są wymagane.
6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki przesyłania broni lub amunicji za pośrednictwem operatorów publicznych, z uwzględnieniem:
 - 1) zapewnienia możliwości zlokalizowania przesyłanej broni lub amunicji przez organ Policji;
 - 2) przepisów Unii Europejskiej w zakresie kontroli nabywania i posiadania broni;
 - 3) poddania tej broni odprawie celnej.”;

13) w art. 37a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Osobom deklarującym zakup broni palnej lub amunicji w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej właściwy terytorialnie komendant wojewódzki Policji, na ich wniosek, poświadcza uprzednią zgodę przewozową.
2. Uprzednia zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności:
 - 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;
 - 2) firmę lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy broni pal-

- nej lub amunicji;
- 3) siedzibę i jej adres lub adres zamieszkania zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
 - 4) adres, na który broń palna lub amunicja ma być dostarczona;
 - 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji;
 - 6) liczbę jednostek broni palnej lub sztuk amunicji.”;
- 14) w art. 42:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni, lub w przygotowaniach do takich imprez mogą przywozić i wywozić broń odpowiadającą celom sportowym oraz amunicję do tej broni w ilościach określonych w zaproszeniu organizatorów imprez sportowych.”,
 - b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b – 2d w brzmieniu:

„2b. Organizator polowania lub zawodów sportowych z udziałem cudzoziemców przekazuje – co najmniej na 7 dni przed planowanym terminem polowania lub zawodów sportowych – komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce polowania lub zawodów sportowych, pisemną informację o planowanej dacie i miejscu polowania lub zawodów sportowych oraz przybliżoną liczbę uczestników.

2c. Cudzoziemiec będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium, może posiadać broń odpowiadającą celom łowieckim lub sportowym, a także amunicję do niej na podstawie Europej-

skiej karty broni palnej, wydanej przez właściwe władze tych państw, jeżeli broń ta jest wpisana do Europejskiej karty broni palnej i jej posiadanie nie jest zabronione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2d. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 2c, w terminie 14 dni od chwili wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informuje o przywozie broni palnej na podstawie Europejskiej karty broni palnej właściwego ze względu na miejsce pobytu komendanta wojewódzkiego Policji.”,

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Przywóz i wywóz broni palnej odpowiadającej innym celom niż te, o których mowa w ust. 1 i 2, lub amunicji przez cudzoziemców będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej może nastąpić na podstawie wpisu w Europejskiej karcie broni palnej, dokonanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Wpis w Europejskiej karcie broni palnej zastępuje zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3.”;

15) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Cudzoziemcy niebędący obywatelami Unii Europejskiej oraz niewymienieni w art. 39 ust. 1 mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń lub amunicję, które zgodnie z przepisami ustawy mogą posiadać osoby fizyczne na podstawie pozwolenia na broń, jeżeli otrzymali:

- 1) zaświadczenie uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub sztuk amunicji,
- 2) zgodę na wywóz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni lub amunicji

– wydane na ich pisemny wniosek przez komendan-

ta wojewódzkiego Policji, właściwego ze względu na miejsce nabycia broni lub amunicji.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się:
 - 1) imię i nazwisko, obywatelstwo, adres zamieszkania wnioskodawcy oraz rodzaj i numer jego dokumentu tożsamości;
 - 2) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę i adres siedziby zbywcy broni lub amunicji;
 - 3) adres, pod który broń lub amunicja ma być dostarczona;
 - 4) informacje umożliwiające identyfikację broni, w szczególności rodzaj i typ broni, jej markę, kaliber, numer fabryczny;
 - 5) wskazanie sposobu wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabytej broni lub amunicji oraz państwa, przez których terytorium broń lub amunicja będzie przewożona;
 - 6) planowaną datę zakupu i wywozu broni lub amunicji z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przybycia z bronią do miejsca przeznaczenia za granicą.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, dołącza upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub amunicji, poświadczone przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Zgoda na wywóz broni lub amunicji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest ważna przez 2 dni od chwili ich nabycia.
5. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym

mowa w ust. 4, broń lub amunicję składa się niezwłocznie do depozytu najbliższego komendanta wojewódzkiego Policji, który na podstawie dotychczasowej zgody na wywóz broni lub amunicji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje kolejną zgodę na wywóz broni lub amunicji, z terminem ważności 2 dni.

6. Cudzoziemcy będący obywatelami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń lub amunicję na podstawie zgody przewozowej, poświadczonej przez właściwego ze względu na miejsce nabycia broni lub amunicji komendanta wojewódzkiego Policji.
7. Zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności:
 - 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;
 - 2) firmę nabywcy broni palnej lub amunicji;
 - 3) siedzibę i jej adres lub adres zamieszkania zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
 - 4) adres, na który broń palna lub amunicja ma być dostarczona;
 - 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji;
 - 6) liczbę jednostek broni palnej lub amunicji;
 - 7) sposób przewozu broni palnej lub amunicji;
 - 8) datę rozpoczęcia i przewidywaną datę zakończenia przewozu broni palnej lub amunicji;
 - 9) wskazanie uprzedniej zgody przewozowej wydanej przez właściwe władze państwa docelowe-

go transakcji.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgody przewozowej, uwzględniający w szczególności elementy umożliwiające jednoznaczną identyfikację broni palnej i stron transakcji oraz miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji.
9. Jeżeli cudzoziemiec nie spełnia warunków określonych w ustawie, broń lub amunicja podlega zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez cudzoziemca.
10. Właściwy organ celny niezwłocznie zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji, o którym mowa w ust. 1, o fakcie wywozu do państwa trzeciego innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, broni lub amunicji nabytej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
11. Komendant wojewódzki Policji niezwłocznie zawiadamia Komendanta Głównego Policji o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, oraz przekazuje kopie dokumentów, o których mowa w ust. 1 – 3.
12. Komendant Główny Policji niezwłocznie zawiadamia właściwe władze państwa, które wydało cudzoziemcowi upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, oraz państwa, przez których terytorium odbywać się będzie przewóz broni lub amunicji, a w przypadku gdy takie władze nie zostały wskazane – konsulów tych państw, o nabyciu broni lub amunicji przez

cudzoziemca i zamiarze jej wywozu.

13. Komendant Główny Policji prowadzi rejestr, który może być prowadzony łącznie z rejestrem, o którym mowa w art. 27 ust. 2, zawierający:

1) dane osobowe cudzoziemców, o których mowa w art. 39 ust. 1, art. 40, art. 42 ust. 1 i 2 i art. 43 ust. 1 i 6, obejmujące:

- a) nazwisko i imię,
- b) miejsce i datę urodzenia,
- c) adres miejsca stałego pobytu,
- d) obywatelstwo;

2) informacje urzędowe o terminowych pozwoleniach na broń, zaświadczeniach, zatrzymaniu broni lub amunicji i złożeniu jej do depozytu oraz inne informacje o przewozie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozie z zagranicy i wywozie za granicę broni palnej lub amunicji przez cudzoziemców, wraz z danymi wymienionymi w ust. 1;

3) rodzaj i numer dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy.

14. Przepisy ust. 1 – 13 stosuje się odpowiednio do obywateli polskich mających miejsce stałego pobytu za granicą Rzeczypospolitej Polskiej.

15. Komendant Główny Policji przekazuje właściwym władzom państw członkowskich Unii Europejskiej informacje o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca nie później niż w chwili przewozu broni lub amunicji przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej.

16. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania przez

Komendanta Głównego Policji właściwym władzom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca.”;

16) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, o których mowa w art. 34, art. 37 ust. 1, art. 41 ust. 1 i 3, art. 42 ust. 3 i 6 oraz art. 43 ust. 1. Zaświadczenia i zgoda powinny zawierać opis przywożonej, przewożonej lub wywożonej broni i amunicji, umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację, a także dane, które wraz z dokumentem paszportowym lub innym dokumentem uprawniającym do przekroczenia granicy państwa pozwolą na ustalenie tożsamości ich posiadacza.”;

17) w art. 51 w ust. 2:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej albo wywozi broń lub amunicję bez wymaganego zaświadczenia właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub nie dopełnia obowiązku pisemnego zgłoszenia przywozu broni lub amunicji przy przekraczaniu granicy;”;

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a – 5d w brzmieniu:

„5a) wywozi za granicę, do państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, broń lub amunicję bez zgody właściwego organu Policji lub zaświadczenia zastępującego pozwolenie na broń oraz uprawniającego do wywozu broni;

5b) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

z państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo wywozi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej broń palną lub amunicję, bez zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej;

5c) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa członkowskiego Unii Europejskiej inną broń niż broń palna, bez wymaganego zaświadczenia właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej;

5d) wywozi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej inną broń niż broń palna bez zgody właściwego organu Policji;”

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) narusza zakaz przesyłania broni lub amunicji za pośrednictwem podmiotów innych niż operatorzy poczty;”

d) dodaje się pkt 13 i 14 w brzmieniu:

„13) nie dopełnił obowiązku zwrotu legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni, legitymacji posiadacza broni, karty rejestracyjnej broni lub Europejskiej karty broni palnej;

14) nie przekazuje komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce polowania lub zawodów sportowych pisemnej informacji o planowanej dacie i miejscu polowania lub zawodów sportowych z udziałem cudzoziemców oraz przybliżonej liczbie uczestników biorących w nich udział.”

Art. 2. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) obrocie – należy przez to rozumieć działalność handlową dotyczącą materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w tym pośrednictwo polegające na negocjowaniu, doradztwie handlowym, pomocy w zawieraniu umów oraz organizowaniu przemieszczania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z wyłączeniem spedytorów, wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”;
- 2) w art. 6 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
 - „3) bronią palną pozbawioną cech użytkowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.),
 - 4) działami (haubice, armaty, moździerze, haubicoarmaty), czołgami i innymi pojazdami wojskowymi, wojennymi jednostkami pływającymi oraz statkami powietrznymi, pozbawionymi bojowych cech użytkowych, zgodnie z art. 19 a.”;
- 3) w art. 8:
 - a) w ust. 1 w pkt 1:
 - lit. g otrzymuje brzmienie:
 - „g) nie była skazana prawomocnym orzeczeniem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe lub umyślne wykroczenie skarbowe,”
 - po lit. g dodaje się lit. h w brzmieniu:
 - „h) nie toczy się przeciwko niej postępowanie w sprawach o umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe lub umyślne wykroczenie skarbowe,”
 - b) w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) wymóg, o którym mowa w pkt 2, nie dotyczy przedsiębiorcy wykonującego pośrednictwo lub obrót bez prawa

magazynowania.”;

4) w art. 15 po pkt 4 dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) przekazać, po zakończeniu działalności gospodarczej, ewidencję, o której mowa w art. 23 i 29, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,

6) minister, o którym mowa w pkt 5, jest obowiązany do przechowywania ewidencji przez okres nie krótszy niż 20 lat.”;

5) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki przekazywania ewidencji, uwzględniając postać przekazywanej ewidencji i termin jej przekazania.”;

6) w art. 16 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jeżeli przedsiębiorcy cofnięto w ciągu ostatnich 10 lat koncesję, z wyjątkiem cofnięcia z przyczyn, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2,”;

7) po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„17b. 1. Organ koncesyjny w decyzji, o której mowa w ust. 1, może określić obowiązki przedsiębiorcy w zakresie terminów zbycia posiadanych przez niego materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, dokumentacji technologii oraz sposób zabezpieczenia dokumentacji i obiektów związanych z wytwarzaniem i obrotem.

2. Po uprawomocnieniu się decyzji przedsiębiorca jest obowiązany zbyć materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i dokumentację technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w terminie określonym

w decyzji, o której mowa w pkt 1.

3. Termin zbycia nie może być dłuższy niż 3 miesiące od uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu koncesji.”;

8) w art. 18:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Broń palna i każda istotna część broni palnej podlegają oznakowaniu przez producenta.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3d w brzmieniu:

„3a. Oznakowanie, z zastrzeżeniem ust. 3b, powinno obejmować: kraj producenta, nazwę wytwórcy, numer seryjny i rok wytworzenia, jeżeli nie został zawarty w numerze seryjnym.

3b. Oznakowanie może składać się z niepowtarzalnego i łatwego do identyfikacji kodu cyfrowego lub alfanumerycznego, zawierającego numer seryjny broni palnej.

3c. Oznakowanie broni palnej, o którym mowa w ust. 3a lub 3b, umieszcza się na każdej jej istotnej części.

3d. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór oznakowania broni palnej zawierający kod cyfrowy lub alfanumeryczny, mając na uwadze umożliwienie innym państwom łatwą identyfikację kraju wytworzenia broni palnej.”;

9) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Pojedyncze podstawowe opakowanie amunicji podlega oznakowaniu. Oznakowanie powinno obejmować nazwę wytwórcy, numer identyfikacyjny partii, kaliber i typ amunicji.”;

10) po art. 19 dodaje się art. 19a i 19b w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Działa (haubice, armaty, moździerze, haubicoarmaty), czołgi i inne pojazdy wojskowe, wojenne

jednostki pływające oraz statki powietrzne mogą zostać pozbawione w sposób trwały cech użytkowych stanowiących o ich przeznaczeniu przez uprawnionego przedsiębiorcę, zgodnie ze specyfikacją techniczną określającą szczegółowo sposób pozbawiania cech użytkowych danego rodzaju, typu i modelu broni i wyrobu, zwaną dalej „specyfikacją techniczną”, wydaną przez jednostkę uprawnioną i zatwierdzoną przez jednostkę uprawnioną do potwierdzania pozbawienia uzbrojenia cech użytkowych.

2. Przez pozbawienie broni oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 4, w sposób trwały i nieodwracalny cech użytkowych, zwane dalej „pozbawieniem cech użytkowych”, należy rozumieć działanie mające na celu eliminację cech użytkowych przesądzających o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.
3. Do pozbawiania cech użytkowych uprawniony jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania danego rodzaju broni lub wyrobu o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.
4. Jednostkami uprawnionymi do potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych oraz wydania specyfikacji technicznej są instytucje określone w rozporządzeniu, wydanym na podstawie art. 9 ust. 4, stosownie do posiadanych kompetencji.

Art. 19b. 1. Pozbawianie cech użytkowych broni i wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym podlega ewidencjonowaniu.

2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) tryb potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i sposób znakowania broni i wyrobów pozbawionych cech użytkowych oraz zakres informacji umieszczanych w ewidencji;
 - 2) jednostki uprawnione do wydawania specyfikacji technicznych;
 - 3) jednostki uprawnione do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i zatwierdzania specyfikacji technicznej;
 - 4) sposób postępowania z bronią i wyrobami przekazanymi do pozbawienia cech użytkowych, opracowania specyfikacji technicznej oraz potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych przez jednostki uprawnione do:
 - a) wydawania specyfikacji technicznych,
 - b) pozbawiania cech użytkowych,
 - c) potwierdzania pozbawienia cech użytkowych;
 - 5) stawki odpłatności za wydanie specyfikacji technicznej i dokonanie oceny zgodności pozbawienia broni oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym cech użytkowych z odpowiednią specyfikacją techniczną,
– mając na względzie zastosowanie właściwej procedury przy pozbawianiu cech użytkowych, gwarantującej bezpieczeństwo nabywców broni oraz wyrobów pozbawionych cech użytkowych.”;

11) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego określi, w drodze rozporządzenia, sposób ewidencjonowania oraz zakres danych, jakie powinna zawierać dokumentacja wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz broni oznakowanej, o której mowa w art. 18 ust. 3a – 3c, mając na względzie zapewnienie pełnej rejestracji wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz broni oznakowanej.”;

12) art. 25c otrzymuje brzmienie:

„Art. 25c. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oczyszczania terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, a w szczególności tryb zgłaszania i zabezpieczania tych materiałów, w tym sposób i zakres udziału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w realizacji czynności, o których mowa w art. 25b, oraz warunki wyznaczenia miejsc przeznaczonych do niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, mając na względzie ochronę życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.”;

13) w art. 27:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Importowana broń palna i jej istotne części podlegają oznakowaniu indywidualnym numerem seryjnym, zawierającym dane, o których mowa w art. 18 ust. 3a.

4. Jeżeli importowana broń palna lub istotna część broni palnej nie jest oznakowana zgodnie z ust. 3, jej ozna-

kowania może dokonać przedsiębiorca posiadający koncesję na wytwarzanie danego rodzaju broni, w sposób umożliwiający identyfikację kraju importera oraz przedsiębiorcę importującego.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Broń palna i każda istotna część broni palnej przekazywana z zapasów rządowych podlega oznakowaniu, o którym mowa w art. 18 ust. 3a lub 3b.”;

14) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja, istotne części broni i amunicji oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przeznaczone do obrotu, podlegają ewidencjonowaniu.”;

15) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym dokonuje się na podstawie dokumentu uprawniającego do nabycia i sprzedaży.

2. Dopuszcza się przeprowadzanie transakcji dotyczących broni i amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej. Strony transakcji opatrują dokumenty dotyczące obrotu bronią i amunicją bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki i minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określają, w drodze rozporządzenia, warunki sprzedaży dotyczące obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami

i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zakres i tryb kontroli przestrzegania tych warunków oraz dotyczące obrotu bronią i amunicją za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i uwzględniając przepisy odrębnych ustaw, dotyczących materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.”;

16) w art. 35d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przemieszczania broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji, poświadczenia zgody przewozowej dokonuje, z zastrzeżeniem art. 35g ust. 1, komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na siedzibę zbywcy broni palnej.”;

17) art. 35e i 35f otrzymują brzmienie:

„Art. 35e. 1. Komendant wojewódzki Policji może odmówić poświadczenia zgody przewozowej z przyczyn, o których mowa w art. 17 ust. 3.

2. Odmowa poświadczenia zgody przewozowej następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Organem odwoławczym od decyzji, o której mowa w ust. 2, jest organ koncesyjny.

Art. 35f. 1. Komendant wojewódzki Policji po dokonaniu czynności poświadczenia zgody przewozowej jest obowiązany do bezzwłocznego przesłania kopii tej zgody do Komendanta Głównego Policji, który przekazuje ten dokument właściwym władzom państwa docelowego transakcji i państw, przez których terytorium będzie przemieszczana broń palna, oraz Komendantowi Głównemu Straży

Granicznej.

2. Po dokonaniu czynności poświadczenia zgody przewozowej komendant wojewódzki Policji może przeprowadzić kontrolę zgodności informacji zawartych w zgodzie przewozowej z bronią palną przemieszczaną z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

18) w art. 35g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Organ koncesyjny może, w drodze decyzji administracyjnej, zwolnić przedsiębiorcę dokonującego przemieszczenia broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji z obowiązku każdorazowego poświadczenia zgód przewozowych przez komendanta wojewódzkiego Policji, jeżeli udokumentuje on stosowanie co najmniej przez 3 lata wewnętrznego systemu kontroli i zarządzania obrotem towarami strategicznymi, o którym mowa w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 229, poz. 2315 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97).”;

19) w art. 35i w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) przekazać poświadczoną przez siebie kopię zgody przewozowej komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na swoją siedzibę, nie później niż 5 dni roboczych przed wydaniem broni palnej jej nabywcy.”;

20) w art. 35k ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W przypadku przemieszczania broni palnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji, poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej dokonuje komendant wojewódzki Policji, właściwy ze względu

na siedzibę nabywcy broni palnej, w terminie nie dłuższym niż 5 dni od dnia jej wpływu do tego organu.”;

21) w art. 351 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komendant wojewódzki Policji może odmówić poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej z przyczyn, o których mowa w art. 17 ust. 3.”;

22) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją albo wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji, albo nie dopełnia obowiązku oznakowania broni palnej lub pojedynczego, podstawowego opakowania amunicji,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

3. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 2, orzeka się przepadek materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.”;

23) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Kto wbrew obowiązkom określonym w art. 15 pkt 2 i 3 nie dokonuje zawiadomień określonych w tych przepisach,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 15 pkt 5.”;

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji,
- 2) art. 23 ust. 2 i art. 30 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

– zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991) zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179.5 z 8.07.2008).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 195, poz. 1199, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 127, poz. 857.

UZASADNIENIE

I. Część ogólna

Projekt nowelizacji ustawy ma na celu:

- 1) wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 179.5 z 8.07.2008);
- 2) zmianę przepisów implementujących dyrektywę Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991) – w oparciu o kilkuletnie doświadczenia w funkcjonowaniu przepisów krajowych;
- 3) wprowadzenie innych zmian w ustawach, bezpośrednio związanych z dostosowaniem prawa krajowego do prawa Unii Europejskiej.

Podstawowym aktem prawnym w Unii Europejskiej, który reguluje kwestię broni palnej, jest dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni. Zawiera ona m.in. przepisy klasyfikujące broń palną na 4 kategorie (A, B, C i D), dotyczące Europejskiej karty broni palnej czy nabywania i przewozu broni palnej w Unii Europejskiej. Od momentu wejścia w życie, tj. od blisko 28 lat, dyrektywa, pomimo ewoluowania rynku cywilnej broni palnej, pozostawała w niezmienionym kształcie.

Momentem przełomowym dla europejskiego systemu prawnego dotyczącego broni palnej było podpisanie przez Komisję Europejską w dniu 16 stycznia 2002 r. w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, załączonego do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej. Podpisanie tego dokumentu ONZ spowodowało konieczność dostosowania zapisów dyrektywy 91/477, tak aby została zachowana spójność między oboma aktami prawnymi.

Rozpoczęcie prac dostosowawczych wywołało wśród państw członkowskich UE dyskusję nad wprowadzeniem kolejnych, szerszych zmian, mających na celu

ulepszenie dotychczasowych rozwiązań prawnych i dostosowanie ich do aktualnych potrzeb związanych np. z pojawieniem się internetowych sklepów handlujących bronią czy też zwiększonym zagrożeniem terrorystycznym po wydarzeniach w USA z 11 września 2001r.

W wyniku tego w 2008 r. została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni, zawierająca oprócz regulacji dostosowawczych do przepisów ONZ, także inne zmiany uwzględniające doświadczenia poszczególnych państw członkowskich Unii z dwóch dekad.

II. Propozycje zmian w części dotyczącej ustawy o broni i amunicji

Dyrektywa 51/2008 zdefiniowała „amunicję” jako cały nabój lub jego komponenty, w tym łuski, sponki, proch, kule lub pociski, używane w broni palnej, jeżeli komponenty te są również objęte wymogiem uzyskania zezwolenia w danym państwie członkowskim. Z tego względu w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji została wprowadzona zmiana porządkująca, polegająca na zastąpieniu wyrazów „naboje scalone i naboje ślepe” pojęciem „naboje”, które ma charakter znacznie szerszy (art. 1 pkt 1 projektu).

W związku ze zmianą definicji broni palnej zaistniała konieczność odpowiedniego dostosowania przepisów dotyczących istotnych części amunicji, dokonywania przeróbek broni palnej oraz pozbawiania broni palnej cech użytkowych. W związku z tym zastąpiono wyrazy „materiał miotający” wyrazami „materiał wybuchowy” (art. 1 pkt 2 – 4 projektu). Dyrektywa 51/2008 dodatkowo wprowadziła definicję „części”, z którą związane były pomniejsze obowiązki w zakresie ich śledzenia. Mając na uwadze, iż ustawa o broni i amunicji nie posługuje się tym pojęciem – natomiast pojęciem „istotnych części broni palnej” (art. 5 ust. 2 ustawy), zaistniała konieczność poszerzenia obecnej definicji „części broni palnej” o suwadło. Pozostałe pojęcia w rozumieniu dyrektywy 2008/51 zostały już wcześniej uznane za istotne części broni palnej (np. lufa, szkielet, komorę zamkową, będącą częścią składową zamka). Pojęcie „zatrzasku zamkowego” nie zostało ujęte w prawie polskim – z uwagi na jego błędne tłumaczenie z języka angielskiego na język polski oraz fakt, iż nie jest to „element zasadniczy dla jej funkcjonowania”. Nie został

włączony do tej kategorii tłumik huk z uwagi na fakt, iż jego posiadanie wraz z bronią jest w prawie polskim niedopuszczalne. Ponadto obrót tłumikami huk, jaki i ich wytwarzanie podlega reglamentacji z uwagi na konieczność otrzymania przez przedsiębiorcę koncesji.

Rozwiązanie polegające na przyjęciu bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących części składowych broni palnej wydaje się być w pełni dopuszczalne (art. 3 dyrektywy 91/477) i z punktu widzenia efektywności śledzenia broni palnej bardziej efektywne. Należy bowiem zauważyć, iż włączenie danej części składowej broni palnej do kategorii „istotnych części broni palnej” pociąga za sobą daleko idące skutki. Istotna część broni palnej jest mianowicie oznakowywana specjalnym numerem, a następnie ewidencjonowana. Dzięki takiemu rozwiązaniu można bardzo precyzyjnie określić łańcuch transakcji handlowych oraz aktualne umiejscowienie takiej części. Ponadto uznanie danej części składowej za „istotną część broni palnej” powoduje objęcie jej nielegalnego wytwarzania lub obrotu przepisami kodeksu karnego.

Używana przez dyrektywę 51/2008 definicja „broni palnej” objęła swoim zakresem broń lufową, która może być przystosowana do miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania materiału wybuchowego, tzn. taką, która ma wygląd broni palnej i ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonana, może być przerobiona we wspomnianym celu. Z tego względu wprowadzono w art. 7 ust. 1 i 2 nowelizowanej ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji stosowną zmianę dostosowującą. Różnicą w stosunku do treści przepisu unijnego jest poszerzenie krajowej definicji „broni palnej” o substancje, które mogą być miotane na odległość. Wynika to ze specyfiki prawa polskiego, które reglamentuje posiadanie broni palnej gazowej, przeznaczonej ze swej istoty do miotania na odległość substancji obezwładniających (art. 1 pkt 5 projektu).

Dyrektywa 91/477 przewidziała instytucję Europejskiej karty broni palnej – jako swoistego rodzaju dokumentu imiennego, umożliwiającego uproszczone poruszanie się przez jej posiadaczy z bronią palną na terytorium państw członkowskich UE (w szczególności w odniesieniu do strzelców sportowych i myśliwych). Z uwagi na wiele kontrowersji odnośnie do charakteru tego dokumentu w art. 7a nowelizowanej ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji została wprowadzona jego

definicja legalna (art. 1 pkt 6 projektu).

Dotychczas obowiązująca ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji przewidywała w art. 10a ust. 1, iż Europejska karta broni palnej może być wydana wyłącznie „na wniosek osoby posiadającej pozwolenie na broń palną”. W ten sposób poza możliwością ubiegania się o wydanie takiego dokumentu znalazł się szeroki krąg podmiotów, tj. szkoły, organizacje sportowe i łowieckie, stowarzyszenia obronne lub inne placówki oświatowe, organizatorzy kursów, kształcących w zawodzie pracownika ochrony, podmioty wykonujące zadania związane z realizacją filmów i innych przedsięwzięć artystycznych oraz podmioty, którym broń jest niezbędna w celach wzywania pomocy, ratowniczych, poszukiwawczych oraz sygnalizowania rozpoczęcia konkurencji w zawodach sportowych. Z tego względu przewidziano możliwość ubiegania się przez ww. podmioty o wydanie Europejskiej karty broni palnej dla osób przez nie wskazanych oraz posiadających dopuszczenie do posiadania broni (art. 1 pkt 7 lit. a projektu). W konsekwencji zaproponowania powyższego rozwiązania stała się konieczna nowelizacja ustępów 4 tego artykułu (obowiązek zwrotu Europejskiej karty broni palnej) oraz 5 (dane zawarte w Europejskiej karcie broni palnej) – (art. 1 pkt 7 lit. b projektu) oraz wprowadzenie zmian w art. 30 poprzez dodanie ustępów 1a i 1b zwalniających z wymogu zatrudnienia przez kluby sportowe osób posiadających licencję zawodnika, trenera lub sędziego strzelectwa sportowego ubiegających się o wydanie dopuszczenia do posiadania broni przez osoby (art. 1 pkt 11 projektu). Dodatkowo osoby te mogą zostać zwolnione z egzaminu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, w przypadku gdy zdały taki egzamin na podstawie odrębnych przepisów.

W dyrektywie 51/2008 znalazł się przepis nakładający na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia ścisłej kontroli transakcji przy użyciu środków porozumiewania się na odległość. Z tego względu w projekcie ustawy (art. 1 pkt 8 i 12 projektu), w części dotyczącej ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji:

- wprowadzono nowy przepis (art. 12a) dopuszczający nabywanie broni lub amunicji przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, oraz określający warunki nabywania broni, na której posiadanie wymagane jest pozwolenie lub amunicji do tej broni,
- znowelizowano art. 36 dotyczący przesyłania broni lub amunicji poprzez

dopuszczenie możliwości przesyłania broni lub amunicji także dla osób nieposiadających pozwolenia,

- jednocześnie wskazano, jakie dokumenty obowiązany jest posiadać operator pocztowy, któremu zlecono przesłanie broni, na posiadanie której wymagane jest pozwolenie, i amunicji do tej broni.

Mając na uwadze, iż w projektowanym art. 51 ust. 2 pkt 13 została wprowadzona sankcja za niedopełnienie obowiązku zwrotu Europejskiej karty broni palnej oraz innych dokumentów poświadczających legalność posiadania broni (art. 1 pkt 17 lit. d), konieczne stało się wprowadzenie w art. 18 dodatkowego ustępu wprowadzającego obowiązek zwrotu tych dokumentów do właściwego organu Policji (art. 1 pkt 9 projektu).

Dyrektywa 91/477 reguluje zarówno posiadanie broni palnej, jak i amunicji. Jednakże dotychczasowe przepisy dotyczące uprzednich zgód przewozowych (art. 37a) i zgód przewozowych (art. 43) odnosiły się wyłącznie do europejskich transakcji z udziałem broni palnej, pozostawiając kwestię obrotu amunicją poza uregulowaniami prawnymi. W celu prawidłowej implementacji dyrektywy 91/477 w art. 1 pkt 13 i 15 projektu została uregulowana obok broni palnej kwestia obrotu amunicją. Ponadto w projektowanym art. 37a ust. 1 zrezygnowano z obowiązku wydawania przez komendanta wojewódzkiego Policji zaświadczenia uprawniającego do nabycia określonego w pozwoleniu rodzaju broni i amunicji do tej broni oraz określonej w pozwoleniu liczby egzemplarzy broni wraz z amunicją – w stosunku do osób deklarujących zakup broni palnej lub amunicji w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej. Uznano tym samym, iż jednym wystarczającym dokumentem w tym zakresie będzie uprzednia zgoda przewozowa.

Dotychczasowy art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (art. 1 pkt 14 lit. a i b projektu) przewidywał, iż cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni, lub w przygotowaniach do takich imprez, mogą przywozić i wywozić broń odpowiadającą celom sportowym oraz amunicję do tej broni w ilościach określonych w zaproszeniu organizatorów imprez sportowych. Dotychczas takie zaproszenie było obligatoryjnie potwierdzane przez właściwego komendanta wojewódzkiego Policji. Kierując się potrzebą

uproszczenia tej procedury, zgodnie z celami przyświecającymi dyrektywom 51/2008 i 91/477, zaproponowano, aby obowiązek potwierdzenia zaproszenia zastąpić obowiązkiem przedkładania przez organizatora polowania lub zawodów sportowych z udziałem cudzoziemców komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce polowania lub zawodów sportowych pisemnej informacji o dacie, miejscu oraz przybliżonej liczbie uczestników. Takie rozwiązanie ma na celu przekazanie informacji komendantowi wojewódzkiemu Policji, właściwemu ze względu na miejsce polowania lub zawodów sportowych, o podwyższonej liczbie osób posiadających broń palną nierejestrowaną w rejestrze prowadzonym przez Komendanta Głównego Policji. Wprowadzono również w art. 51 ust. 2 pkt 13 sankcję karną za niedopełnienie tego obowiązku przez organizatorów polowania lub zawodów sportowych (art. 1 pkt 17 lit. d projektu).

Znowelizowany art. 5 dyrektywy 51/2008 stanowi, iż państwa członkowskie nie mogą zabronić osobie zamieszkującej na ich terytorium posiadania broni, która została nabyta w innym państwie członkowskim, chyba że zabraniają nabywania takiej broni na swym terytorium. Z tego względu art. 42 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji otrzymał nowe brzmienie i został rozszerzony o ust. 2b – 2e. Zgodnie z tym przepisem cudzoziemiec będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium, może posiadać broń odpowiadającą celom łowieckim lub sportowym, a także amunicję do niej na podstawie Europejskiej karty broni palnej, wydanej przez właściwe władze tych państw, jeżeli broń ta jest wpisana do Europejskiej karty broni palnej, i jej posiadanie nie jest zabronione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Brzmienie tego przepisu zostało skorelowane z art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (art. 1 pkt 14 lit. b projektu).

Ponadto określono, że przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni palnej innej niż do celów uprawiania łowiectwa lub sportów strzeleckich wymaga uzyskania wpisu w Europejskiej karcie broni palnej, zastępującego stosowne zaświadczenie Konsula RP. Wymóg taki wynikał dotychczas z informacji umieszczonych w Europejskiej karcie broni palnej na stronie 6, zatem należało nadać mu rangę przepisu ustawowego (art. 1 pkt 14 lit. c projektu).

W art. 43 zostały uporządkowane przepisy dotyczące nabywania broni lub amunicji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto został wprowadzony przepis ułatwiający obywatelom państw członkowskich UE nabywanie broni palnej lub amunicji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez zniesienie wymogu deponowania broni palnej w depozycie właściwego komendanta wojewódzkiego Policji. Ułatwienie takie jest możliwe z uwagi na objęcie ścisłą kontrolą obrotu broni palnej lub amunicji przy zastosowaniu formularzy zgody przewozowej i uprzedniej zgody przewozowej (art. 1 pkt 15 projektu). Ponadto ze względu na zmianę numeracji jednostek redakcyjnych w art. 43 zaistniała konieczność zmiany art. 23 ust. 1 pkt 4 (art. 1 pkt 10 projektu) oraz w art. 44 (art. 1 pkt 16 projektu).

W art. 51 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji wprowadzono przepisy karne, sankcjonujące niezachowanie wymogów odnośnie warunków przewozu broni palnej lub amunicji (art. 1 pkt 15 projektu), a także niedokonanie zwrotu dokumentów potwierdzających legalne posiadanie broni. Wprowadzono też penalizację nieprzekazania komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce polowania lub zawodów sportowych informacji o planowanej dacie tych imprez z udziałem cudzoziemców oraz o przybliżonej liczbie uczestników biorących w nich udział.

III. Propozycje zmian w części dotyczącej ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Dyrektywa nakłada obowiązek zdefiniowania działalności pośrednika, za którego uważa się każdą osobę fizyczną lub prawną niebędącą sprzedawcą, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na zakupie, sprzedaży lub organizowaniu transferu (przemieszczania) materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (w rozumieniu niżej wymienionej ustawy jest to przedsiębiorca). Skutkiem tego jest proponowana zmiana definicji obrotu, która powinna zgodnie z brzmieniem dyrektywy zawierać również pośrednictwo polegające na negocjowaniu, doradztwie handlowym oraz pomocy w zawieraniu umów (art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami

i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zwanej dalej „ustawą o obrocie”). Jest to rozszerzenie w stosunku do obecnie funkcjonującego zakresu koncesjonowania, ponieważ zostaną nim objęci pośrednicy, których działalność polega na doradztwie i kojarzeniu partnerów handlowych.

Definicja pośrednictwa zawarta w dyrektywie obejmuje również spedytora. Z uwagi na regulacje dotyczące spedytorów określone w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 229, poz. 1315, z późn. zm.) uważa się za zbędne rozszerzanie koncesjonowania w obrocie krajowym na działalność wykonywaną przez tę grupę przedsiębiorców (art. 2 pkt 1 projektu).

Zmiana zaproponowana w art. 6 ust. 2 ustawy o obrocie (dodanie pkt 3) wyłącza z obowiązku uzyskania koncesji obrót bronią palną pozbawioną cech użytkowych. Zasady pozbawiania broni cech użytkowych określa szczegółowo ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji. Ustawa ta ponadto w art. 11 pkt 9 stanowi, że do posiadania takiej broni nie jest wymagane pozwolenie. Brak więc uzasadnienia dla objęcia tej broni koncesjonowaniem. Dodać należy, że broń palna pozbawiona cech użytkowych podlega ewidencjonowaniu przez jednostkę potwierdzającą pozbawienie cech użytkowych. Tak więc spełniona jest zasada określona w dyrektywie, że w stosunku do każdej jednostki broni możliwe jest odtworzenie jej historii od wytworzenia do końcowego użytkownika. Ponadto broń pozbawiona trwale i nieodwracalnie cech użytkowych nie mieści się w definicji broni określonej zarówno w dyrektywie, jak i w ustawie o broni i amunicji, dlatego celowe jest wyłączenie jej z koncesjonowania (art. 2 pkt 2 projektu).

Ustawa o obrocie poza bronią zdefiniowaną przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE obejmuje również broń wojskową (wojenną) oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. W celu zachowania spójności rozwiązań ustawowych w odniesieniu do wszystkich grup towarów objętych koncesjonowaniem w pkt 4 dodanym do art. 6 ust. 2 proponuje się wyłączyć spod koncesjonowania obrót działami (haubice, armaty, moździerz, haubicoarmaty), czołgami i innymi pojazdami wojskowymi, wojennymi jednostkami pływającymi oraz statkami powietrznymi pozbawionymi cech użyt-

kowych (bojowych). Uzbrojenie to nie podlega co prawda przepisom dyrektywy, jednak zasadne jest dopuszczenie możliwości obrotu i zakupu uzbrojenia, które trwale utraciło atrybuty bojowe, a więc przeznaczenie wojskowe lub policyjne. Uzbrojenie to cieszy się rosnącym zainteresowaniem kolekcjonerów, a także miłośników oręża, pozwalając na zdobycie wiedzy historycznej, związanej z okolicznościami jego wytworzenia i użycia. Jednocześnie proponuje się w dodanym art. 19a określenie zasad pozbawiania uzbrojenia cech użytkowych (art. 2 pkt 2 i 10 projektu).

Zmiana przepisu określonego w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy o obrocie, polegająca na rozdzieleniu dotychczasowego zapisu na dwie jednostki redakcyjne wynika ze stosowania ustawy o obrocie w praktyce. Przepis ten ma bezpośredni związek z art. 17 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy, który nakazuje organowi koncesyjnemu cofnięcie koncesji w przypadku skazania przedsiębiorcy (osoby fizycznej lub członka organu zarządzającego, prokurenta, pełnomocnika ustanowionego do kierowania działalnością koncesjonowaną – w przypadku innego przedsiębiorcy) prawomocnym orzeczeniem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo lub wykroczenie skarbowe, ale także gdy toczy się przeciwko takiej osobie postępowanie w sprawie o takie przestępstwo lub wykroczenie. Cofnięcie koncesji w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie o umyślne przestępstwo lub wykroczenie ma charakter niezwykle restrykcyjny i może doprowadzić do likwidacji prowadzonego przedsiębiorstwa. Wszczęte postępowanie może zakończyć się uniewinnieniem, jednak wieloletnie procedury sądowe w połączeniu z dotychczasowym przepisem, nakazującym obligatoryjne cofnięcie koncesji stają się zbyt wielką dolegliwością dla obrotu gospodarczego. Z praktyki organu koncesyjnego wynika, że postępowania takie prowadzone są w znacznej części w związku z ustawą – Prawo zamówień publicznych, również wtedy, gdy niezadowolony z wyniku przetargu konkurent podejmuje działania mające na celu zdyskredytowanie przedsiębiorcy, który wygrał postępowanie (art. 2 pkt 3 projektu). Przepis ten będzie miał również zastosowanie do pośredników wprowadzonych niniejszą ustawą. Dodać należy, że fakt prowadzenia postępowania w sprawach o umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo lub wykroczenie skarbowe nadal pozostanie przesłanką, na podstawie której organ koncesyjny obligatoryjnie odmawia udzielenia koncesji.

Proponowane doprecyzowanie przepisu art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy o obrocie przez dodanie pkt 2a jest niezbędne m.in. z powodu objęcia koncesjonowaniem pośredników, a także jest usankcjonowaniem praktyki organu koncesyjnego w sytuacjach, gdy przedsiębiorcy prowadzą wyłącznie działalność „papierową”, czyli bez magazynowania. Należy mieć na uwadze, że opinie, określone w art. 8 ust. 2 pkt 2, a sprecyzowane w art. 9, odnoszą się do lokalu, jego konstrukcji, bezpieczeństwa procesów technologicznych i ich wpływu na środowisko. Opinie takie są istotne przy wykonywaniu działalności w zakresie wytwarzania i obrotu z magazynowaniem. W przypadku obrotu bez magazynowania i pośrednictwa handlowego bezprzedmiotowe jest żądanie opinii, o których mowa w ustawie (art. 2 pkt 3 lit. b projektu).

Obowiązkiem wynikającym z dyrektywy jest przekazanie przez przedsiębiorcę, po zakończeniu działalności gospodarczej ewidencji dotyczącej wytwarzania i obrotu organowi administracji państwowej. Jest to niezbędne dla śledzenia historii broni, a skupienie takiej ewidencji w jednym organie pozwoli na centralizację informacji (art. 2 pkt 4 projektu). W art. 15a ust. 2 na organ, o którym mowa powyżej, nakłada się obowiązek przechowywania dokumentacji przez okres nie krótszy niż 20 lat. Organem gromadzącym dokumentację będzie minister właściwy do spraw gospodarki.

Przedmiotem odrębnego uregulowania – w postaci rozporządzenia, które zostanie wydane na podstawie proponowanego art. 15a (art. 2 pkt 5 projektu) będzie tryb i szczegółowe warunki przekazywania dokumentacji.

Zmiana proponowana w art. 16 ust. 1 pkt 3 jest spowodowana koniecznością eliminacji błędu legislacyjnego, wynikającego z niestarannego przeniesienia odesłania do przepisów. Nie ma uzasadnienia karanie przedsiębiorcy, który zaprzestał wykonywania działalności lub nie podjął jej w terminie 6 miesięcy od daty otrzymania koncesji i na skutek tego została mu cofnięta koncesja – odmową udzielenia ponownie koncesji (art. 2 pkt 6 projektu).

Konsekwencją określonej w dyrektywie kontroli historii broni jest także proponowane wprowadzenie art. 17b, zgodnie z którym organ koncesyjny uzyska uprawnienie do określenia obowiązków przedsiębiorcy w przypadku wszczęcia

postępowania w sprawie cofnięcia koncesji, terminów zbycia posiadanych przez przedsiębiorcę materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, dokumentacji technologii oraz sposobu zabezpieczenia dokumentacji dotyczącej wytwarzania i obrotu. Ustawa w dotychczasowym kształcie nie reguluje sposobu zabezpieczenia i zbycia towarów będących w posiadaniu przedsiębiorcy, któremu cofnięto koncesję. Zachowaniu kontroli nad przepływem broni służyć ma uprawnienie dla organu koncesyjnego, który mając na uwadze skalę prowadzonego przedsiębiorstwa, może indywidualnie określić sposób zabezpieczenia broni, termin jej zbycia lub zdeponowania w przypadku niemożności zbycia w określonym terminie (art. 2 pkt 7 projektu).

W związku ze szczegółowymi regulacjami dyrektywy w zakresie znakowania broni doprecyzowano dotychczasowy przepis art. 18 i 27 ustawy o obrocie. W przepisach tych określa się, jakie informacje powinno zawierać oznakowanie, gdzie należy je umieszczać, oraz poprzez delegację dla ministra właściwego do spraw gospodarki nakazuje się określenie zawartości kodu cyfrowego lub alfanumerycznego, którym także może być oznakowana broń palna. Oznakowania broni dokonuje producent, ale w przypadku broni importowanej, jeżeli nie jest ona właściwie oznakowana, oznakowania dokonać może przedsiębiorca posiadający koncesję na wytwarzanie broni. Rozwinięciem tej zasady jest zmiana przepisów art. 27 ust. 3 i 4, wprowadzająca obowiązek znakowania broni symbolami określonymi w dyrektywie (art. 2 pkt 12 projektu).

Przeniesieniem przepisów dyrektywy jest również dodanie w art. 27 nowego ust. 5 oraz zmiana treści ust. 1 w art. 29, które to przepisy rozszerzają obowiązek znakowania i ewidencjonowania broni o przekazywaną z zapasów rządowych (art. 2 pkt 12 i 13 projektu).

Poza bronią dyrektywa nakazuje oznakowanie amunicji, czego realizacją jest dodanie ust. 6 w art. 18, zgodnie z którym oznakowaniu podlegać będzie pojedyncze podstawowe opakowanie amunicji, poprzez podanie nazwy wytwórcy, numeru identyfikacyjnego partii, kalibru i typu amunicji (art. 2 pkt 9 projektu).

Zmiana treści art. 23 ust. 2 ma bezpośredni związek z określoną w dyrektywie zasadą kontroli historii broni. Przepis ten rozszerza zakres delegacji do wydania

rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji i wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym o broń oznakowaną. Broń taka podlega oznakowaniu przed wprowadzeniem jej do obrotu na obszarze RP przez uprawnionych do tego przedsiębiorców, tj. posiadających koncesję w zakresie wytwarzania broni, w przypadku gdy nie posiada ona wymaganych dyrektyw oznakowań. Niezbędne jest więc prowadzenie ewidencji takiej broni wraz z nadanym jej oznakowaniem, aby umożliwić kontrolę nad jej przemieszczaniem i przyporządkować do konkretnego użytkownika (art. 2 pkt 11 projektu).

Zmiana art. 25c ma na celu uzupełnienie upoważnienia zawartego w przywołanym przepisie o wytyczne. Z uwagi na zakres regulacji dotyczący spraw związanych z oczyszczaniem terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, trybem zgłaszania i zabezpieczania tych materiałów oraz warunkami wyznaczania miejsc przeznaczonych do niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych proponuje się w wytycznych odniesienie do następujących wartości: ochrona życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego. Uzupełnienie wytycznych pozwoli ministrowi do spraw administracji publicznej na opracowanie projektu zgodnego z wymogami określonymi w art. 92 Konstytucji RP.

Art. 30 projektu traktuje o możliwości obrotu bronią i amunicją za pośrednictwem sieci teleinformatycznej pod warunkiem opatrzenia dokumentów transakcji bezpiecznym podpisem elektronicznym. Szczegółowe warunki tego typu transakcji zostaną określone w rozporządzeniu, którego delegację do jego wydania zawarto w ust. 3 (art. 2 pkt 14 projektu).

Proponowane zmiany dotyczące art. 35d, 35e, 35f, 35g, 35i, 35k oraz 35l mają na celu pozostawienie komendanta wojewódzkiego Policji jako jedyne organu uprawnionego do poświadczania zgód przewozowych i uprzednich zgód przewozowych. Proponuje się wykreślenie organu koncesyjnego, dotychczas także uprawnionego do poświadczania tych zgód, bowiem obserwuje się malejącą liczbę przedsiębiorców występujących do organu koncesyjnego o uzyskanie takiego poświadczenia. Obecnie organ koncesyjny poświadcza zgody praktycznie dla dwóch przedsiębiorców. Nie ma uzasadnienia pozostawianie tego uprawnienia, a co za tym idzie rozproszenie dokumentacji dotyczącej przemieszczania broni.

W przypadku konieczności przesłедzenia historii broni będzie wiadomo, że dokumentacja poświadczanych zgód znajduje się w jednym miejscu i ustalenie konkretnej jednostki broni będzie sprawniejsze (art. 2 pkt 15 – 20 projektu).

Sankcje określone w przepisach karnych z art. 36 rozciągnięto na niedopełnienie obowiązku znakowania broni, a z przepisu art. 38 – na nieprzekazywanie dokumentacji przez przedsiębiorców po zakończeniu działalności gospodarczej (art. 2 pkt 21 i 22 projektu).

Mając na uwadze, iż państwa członkowskie UE są na etapie projektowania przepisów implementujących dyrektywę 2008/51/WE do swoich systemów prawnych (wdrozenie dyrektywy 2008/51/WE ma nastąpić do dnia 28 lipca 2010 r.) nie jest możliwe wskazanie rozwiązań w tym zakresie innych państwach członkowskich UE. Jest to także niecelowe gdyż:

- przepisy wdrażanej dyrektywy są na tyle szczegółowe, iż należy założyć, że zakres i sposób wdrożenia będzie zbliżony;
- rozpoczęcie procesu pozyskania treści projektowanych regulacji innych państw członkowskich UE skutkowałby niedotrzymaniem terminu przewidzianego w dyrektywie 2008/51 na wdrozenie jej przepisów;
- projekty implementacyjne państw członkowskich UE podlegają w czasie procesu legislacyjnego zmianom, mogącym podczas analizy porównawczej prowadzić do błędnych wniosków.

Stosownie do § 5 pkt 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) projektowana regulacja nie podlega notyfikacji technicznej.

Analiza przepisów zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wykazuje, że jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt ustawy

Projektowana ustawa będzie oddziaływała na:

- organy Policji,
- osoby posiadające pozwolenia na broń, w tym występujące z wnioskiem o wydanie Europejskiej karty broni palnej,
- przedsiębiorców wykonujących działalność koncesjonowaną w zakresie wytwarzania i obrotu bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- na podmioty zainteresowane nabywaniem broni lub wyrobów pozbawionych cech użytkowych dla wojska lub Policji, np. w celach kolekcjonerskich lub do użytkowania cywilnego.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został uzgodniony z organizacjami społecznymi reprezentującymi:

- 1) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją:
 - Polską Izbą Producentów na Rzecz Obronności,
 - Polskim Stowarzyszeniem Rusznikarzy i Dystrybutorów Broni,
 - Polską Izbą Ochrony Osób i Mienia;
- 2) organizacje społeczne zajmujące się myślistwem i strzelectwem sportowym, tj.:
 - Polski Związek Strzelectwa Sportowego,
 - Polski Związek Łowiecki,
 - Fundacja Rozwoju Strzelectwa w Polsce.

Ponadto projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej strony podmiotowej Komendy Głównej Policji. Dodatkowo przewiduje się, iż zostanie on

zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej strony podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji – zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów tej ustawy.

W trakcie konsultacji społecznych zostały uwzględnione postulaty Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego dotyczące:

- 1) odstąpienia od wymogu przekazywania komendantowi wojewódzkiemu Policji, na 3 dni przed planowanymi zawodami sportowymi lub polowaniem, szczegółowych informacji odnośnie do uczestników zawodów sportowych lub polowania;
- 2) umożliwienia ubiegania się o uzyskanie Europejskiej karty broni palnej przez strzelców sportowych nieposiadających pozwolenia na broń palną sportową, a chcących uczestniczyć w międzynarodowych zawodach sportowych, odbywających się na terenie Unii Europejskiej.

Uwagi Polskiego Związku Łowieckiego dotyczące:

- 1) cofania pozwolenia na broń osobom podejrzanym o popełnienie przestępstwa,
- 2) badań psychiatryczno-psychologicznych, oraz
- 3) zabezpieczania broni w depozycie w stosunku do osób, wobec których toczy się postępowanie o przestępstwa

– jako wykraczające poza zakres przepisów implementujących dyrektywy 51/2008 i 91/477 nie zostały uwzględnione. Powyższe propozycje zostaną rozważone przy okazji nowelizacji ustawy o broni i amunicji niemającej charakteru wdrożeniowego.

Uwaga zgłoszona przez Fundację Rozwoju Strzelectwa, pokrywająca się z uwagą Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego, dotycząca zniesienia wymogu przekazywania komendantowi wojewódzkiemu Policji, na 3 dni przed planowanymi zawodami sportowymi lub polowaniem, szczegółowych informacji odnośnie do uczestników zawodów sportowych lub polowania – została w części uwzględniona. Uwzględnienie uwagi polega na zaproponowaniu wydłużenia okresu, jaki organizator zawodów sportowych lub polowania miałby na powiadomienie właściwego komendanta wojewódzkiego Policji, tj. z 3 do 7 dni. Dodatkowo został

zawężony zakres wymaganych informacji podlegających przekazaniu do niezbędnego, z punktu widzenia prewencji, minimum (art. 1 pkt 14 projektu).

Została ponadto uwzględniona uwaga dotycząca doprecyzowanie przepisów umożliwiających nabywanie broni palnej i amunicji przy użyciu środków porozumiewania się na odległość. Uwzględnienie tej uwagi zostało dokonane poprzez dookreślenie, iż wymogi formalne w tym zakresie będą dotyczyły wyłącznie broni palnej lub amunicji, na których posiadanie wymagane jest pozwolenie. Została także uwzględniona uwaga dotycząca wymogów odnoszących się do przesyłania broni za pośrednictwem operatorów pocztowych. Mając na uwadze, iż w trakcie uzgodnień międzyresortowych projektowana regulacja zostanie jeszcze skonsultowana m.in. z ministrem właściwym do spraw łączności, nie można wykluczyć dalszych zmian redakcyjnych.

Uwzględniony został kierunek zmian wskazanych przez Polskie Stowarzyszenie Rusznikarzy i Dystrybutorów Broni w zakresie doprecyzowania przepisów odnoszących się do zmian w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji dotyczących nabywania broni przy użyciu środków porozumiewania się na odległość oraz przesyłania broni za pośrednictwem operatorów pocztowych. Inne uwagi – jako wykraczające poza zakres uregulowań europejskich – zostaną rozważone w czasie kolejnej nowelizacji ustawy niemającej charakteru wdrożeniowego.

Zachowanie w projekcie obowiązku przekazywania informacji przez organizatora zawodów sportowych lub polowania z udziałem cudzoziemców ma bowiem na celu zwrócenie uwagi Policji, iż w danym miejscu i czasie znajdować się będzie podwyższona liczba osób posiadających broń palną, nierejestrowaną w polskich systemach broni palnej i amunicji.

Uwagi zgłoszone do projektu przez Polskie Stowarzyszenie Rusznikarzy i Dystrybutorów Broni w części dotyczącej ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym zostały uwzględnione wyłącznie w zakresie dotyczącym definicji obrotu (doprecyzowanie definicji pośrednictwa). Pozostałe uwagi zostały odrzucone, ponieważ wykraczają poza przepisy dyrektywy

(np. sposób i treść oznakowania broni i amunicji).

Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego

Przewiduje się, iż przyjęcie ustawy w części dotyczącej ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji mogłoby spowodować – zwiększenie przychodów, jakie dostawałyby gminy z tytułu opłaty skarbowej:

- 1) do 10 500,00 zł – w związku z wydawaniem Europejskiej karty broni palnej, dla osób wskazanych przez podmioty, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4 – 5 i 7 ustawy o broni i amunicji; przewiduje się bowiem, iż rocznie może zostać dodatkowo wydanych do 100 sztuk Europejskich kart broni palnej (100 Europejskich kart broni palnych x 105 zł = 10 500,00 zł).
- 2) do 1 000,00 zł – w związku z wystąpieniami o dopuszczenie do posiadania broni, stanowiących podstawę do ubiegania się o Europejską kartę broni palnej przez osoby wskazane przez podmioty, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4 – 5 i 7 ustawy o broni i amunicji (100 wniosków o wydanie dopuszczenia do posiadania broni x 10,00 zł = 1 000,00 zł).

Przyjęcie ustawy może generować koszty dla Ministra Gospodarki związane z przechowywaniem ewidencji przeznaczonej do obrotu lub wyprodukowanej broni palnej lub amunicji po zakończeniu działalności gospodarczej przez przedsiębiorców koncesjonowanych. Można założyć, iż na koszty te składałyby się wydatki związane z pozyskaniem i przystosowaniem powierzchni przeznaczonej do składowania dokumentacji związanej z obrotem. Wydatki te uzależnione byłyby od posiadanej infrastruktury logistycznej oraz rozwiązań, które zostaną dopiero przyjęte, mających na celu wybranie odpowiedniej formy i postaci przechowywanych dokumentów (gromadzenie akt w formie papierowej czy też przenoszenie ich na nośniki elektroniczne). Zakłada się, iż obsługa dokumentacji związana byłaby z koniecznością zatrudnienia dodatkowych osób.

Planowane wyłączenie z obowiązku uzyskania koncesji na obrót bronią palną pozbawioną cech użytkowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 maja 1999 r.

o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.) oraz działami (haubice, armaty, moździerze, haubicoarmaty), czołgami i innymi pojazdami wojskowymi, wojennymi jednostkami pływającymi oraz statkami powietrznymi, pozbawionymi bojowych cech użytkowych, zgodnie z art. 19b ust. 2 – nie spowoduje spadku dochodów gmin (dokładnie jednej gminy – dzielnicy Mokotów). Zgodnie z ustawą o broni i amunicji broń pozbawiona cech użytkowych nie jest bronią palną, bo nie jest zdolna do wystrzelenia pocisku z lufy – nie spełnia więc kryteriów określonych w definicji ustawowej. Na obrót bronią palną pozbawioną cech użytkowych nie jest więc i nie była wymagana koncesja. Wpisanie tej zasady jest więc usankcjonowaniem istniejącego stanu prawnego i nie będzie miało wpływu na dochody gminy.

Analogicznie koncesja nie jest wymagana w przypadku obrotu działami (haubice, armaty, moździerze, haubicoarmaty), czołgami i innymi pojazdami wojskowymi, wojennymi jednostkami pływającymi oraz statkami powietrznymi, pozbawionymi bojowych cech użytkowych, ponieważ są to wyroby, które utraciły przeznaczenie wojskowe lub policyjne i są bezwartościowe bojowo. Jednak ponieważ brak przepisów, zgodnie z którymi towary te po wycofaniu z wojska mogłyby stać się przedmiotem obrotu, należy tę lukę wypełnić, tworząc spójny system uniemożliwiający przenikanie towarów o pełnej wartości bojowej.

Co do wpływów budżetowych z tytułu wydawania koncesji na pośrednictwo – będą one minimalne lub wręcz żadne. Objęcie wymogiem koncesjonowania usług pośrednictwa polegającego na negocjowaniu, doradztwie handlowym, pomocy w zawieraniu umów oraz organizowaniu przemieszczania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z wyłączeniem spedytorów, wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest bezpośrednim przejściem przepisów dyrektywy. Pośrednictwo tego rodzaju ma zastosowanie wyłącznie w obrocie międzynarodowym i jest uregulowane poprzez obowiązek uzyskania zezwolenia ministra właściwego do spraw gospodarki.

Ewentualne skutki finansowe w zakresie przechowywania ewidencji przeznaczonej do obrotu lub wyprodukowanej broni palnej lub amunicji przekazanej po zakończeniu działalności gospodarczej przez przedsiębiorców koncesjonowanych

będą pokrywane z budżetu Ministra Gospodarki.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Ustawa nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Objęcie wymogiem koncesjonowania usług pośrednictwa polegającego na negocjowaniu, doradztwie handlowym, pomocy w zawieraniu umów oraz organizowaniu przemieszczania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z wyłączeniem spedytorów, wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest bezpośrednim przejęciem zapisów dyrektywy. W naszej ocenie pośrednictwo tego rodzaju ma zastosowanie wyłącznie w obrocie międzynarodowym i jest uregulowane poprzez obowiązek uzyskania zezwolenia ministra właściwego do spraw gospodarki. Od dnia wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym zgłoszono zaledwie kilka zapytań dotyczących obowiązku uzyskania koncesji w ww. zakresie, bez określenia, czy chodzi o pośrednictwo krajowe, czy w obrocie z zagranicą.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Ustawa nie będzie miała wpływu na rozwój regionalny.

7. Wpływ regulacji na bezpieczeństwo publiczne

Proponowane rozwiązania pozostają w ścisłym związku z bezpieczeństwem, ponieważ umożliwiają śledzenie przemieszczania się broni użytej w celach przestępczych.

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE-920-368-10/AM 14
SM-1634

Warszawa, dnia 4 sierpnia 2010 r.

dot. RM-10-93-10 z 2.08.2010 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

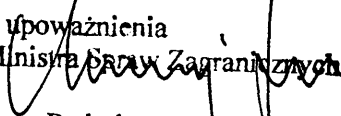
Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pan Jerzy Miller
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia r.

**w sprawie szczegółowego trybu i warunków przesyłania broni lub amunicji za
pośrednictwem operatorów pocztowych**

Na podstawie art. 36 ust. 6 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb i warunki przesyłania broni lub amunicji za pośrednictwem operatorów publicznych, zajmujących się przewożeniem i doręczaniem przesyłek, zwanych dalej "operatorami".

§ 2. 1. Broń lub amunicję przesyła się w opakowaniu zaplombowanym i oznakowanym przez operatora w sposób trwały i widoczny, pozwalający na odróżnienie tej przesyłki spośród innych przesyłek wyłącznie przez tego operatora.

2. W przypadku przesyłki zawierającej broń lub amunicję, zwanej dalej "przesyłką", nadesłanej z zagranicy, niespełniającej wymogu, o którym mowa w ust. 1, operator zapewnia właściwe jej oznaczenie i opakowanie.

3. Na opakowaniu przesyłki umieszcza się pouczenie o następującej treści: "*Znalazca niniejszej przesyłki powinien niezwłocznie przekazać ją najbliższej jednostce Policji. Przesyłki nie rozplombowywać i nie otwierać.*".

4. Operator sporządza protokół uszkodzenia w przypadku stwierdzenia uszkodzenia przesyłki.

§ 3. W przypadku konieczności przechowywania przesyłki przed doręczeniem adresatowi przechowuje się ją w magazynie broni, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. Nr 113, poz. 730 oraz z 2003 r. Nr 61, poz. 544), oraz ewidencjonuje w sposób określony w tym rozporządzeniu, wpisując do dokumentacji dane dotyczące broni lub amunicji podane przez nadawcę przesyłki.

§ 4. Operator podczas przewożenia przesyłki jest obowiązany posiadać przy sobie dokumenty, o których mowa w art. 36 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2004r. Nr 96, poz. 959, z 2006r. Nr 104, poz. 708 i poz. 711, z roku 2007 Nr 176, poz. 1238, z 2009r. Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr..., poz....

§ 5. 1. Operator podczas przewożenia przesyłki zapewnia bezpośrednią ochronę fizyczną przesyłki przez pracownika ochrony uzbrojonego w broń palną bojową, spełniającego warunki określone w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740, z późn. zm.³⁾).

2. Przesyłka jest chroniona przez co najmniej:

- 1) jednego pracownika ochrony, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy zawiera nie więcej niż:
 - a) 5 egzemplarzy broni palnej, na której posiadanie jest wymagane pozwolenie,
 - b) 50 egzemplarzy broni, innej niż palna, na której posiadanie jest wymagane pozwolenie, lub broni pneumatycznej,
 - c) 100 szt. amunicji;
- 2) dwóch pracowników ochrony, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy zawiera większą liczbę broni lub amunicji, niż wymieniona w pkt 1.

3. Przy przewożeniu przesyłek operator zapewnia ochronę zgodnie z ust. 2, uwzględniając łączną liczbę przewożonych egzemplarzy broni lub amunicji.

4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do przesyłek zawierających broń, której posiadanie nie wymaga pozwolenia oraz amunicji hukowej.

§ 6. 1. Przewożenie przesyłki wykonuje się przy użyciu pojazdu, spełniającego co najmniej następujące warunki techniczne:

1) samochód ciężarowy przystosowany do przewozu przesyłek powinien być wyposażony w:

- a) szyby wykonane z materiału o zwiększonej odporności na przebicie i rozbicie, bez możliwości ich otwierania,
- b) drzwi z mechanizmem automatycznego blokowania,
- c) elektromechaniczny zawór odcięcia dopływu paliwa lub prądu,
- d) wydzielony przedział ładunkowy do przewozu przesyłki z bronią, wykonany z blachy stalowej o grubości co najmniej 1 mm, łączonej w sposób trwały, z odrębnymi drzwiami z zamkiem o wysokiej klasie odporności na włamanie (co najmniej klasy "A" - zgodnie z PN-EN 1300),
- e) radiowy, optyczny lub akustyczny system alarmowy,
- f) środki łączności wewnętrznej i zewnętrznej,
- g) pojemnik stalowy do przechowywania przesyłki podczas transportu zamontowany w przedziale ładunkowym w sposób uniemożliwiający jego odłączenie od podłoża przy zamkniętych zamkach i ryglach oraz posiadający pokrywę zamykaną zamkiem o wysokiej klasie odporności na włamanie (co najmniej klasy "A" - zgodnie z PN-ENV 1300:2002),
- h) monitorowany z zewnątrz system lokalizacji satelitarnej i system sygnalizacji napadu,
- i) system transmisji alarmu przekazujący co najmniej informację o:
 - położeniu i prędkości pojazdu,
 - otwarciu i zamknięciu drzwi przedziału ładunkowego i osobowego,
 - włączeniu i wyłączeniu silnika;

2) samochód ciężarowo-osobowy przystosowany do przewozu przesyłek powinien spełniać co najmniej wymagania określone w pkt 1 lit. b, c, e - i.

2. Przewóz przesyłek zawierających powyżej 50 sztuk broni, na której posiadanie jest wymagane pozwolenie, wykonuje się przy użyciu pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

§ 7. 1. Operator prowadzi odrębną ewidencję przesyłek zawierających broń lub amunicję.

2. Wpisu do ewidencji dokonuje się z chwilą przyjęcia przesyłki.

3. Ewidencja przesyłek powinna zawierać:

- 1) oznaczenie nadawcy oraz jego adres;
- 2) numer dokumentu uprawniającego do obrotu/posiadania broni lub amunicji;
- 3) datę nadania przesyłki;
- 4) oznaczenie adresata oraz jego adres;
- 5) numer dokumentu uprawniającego do obrotu/posiadania broni lub amunicji;
- 6) imiona i nazwiska oraz adresy pracowników wykonujących ochronę przesyłki;
- 7) adnotację o miejscu przechowywania przesyłki przed jej doręczeniem;
- 8) ilość sztuk broni lub amunicji, rodzaj, model, kaliber i numer seryjny broni;
- 9) datę odbioru przesyłki;
- 10) uwagi;
- 11) podpis ewidencjonującego.

4. Ewidencja przesyłek zawierających broń lub amunicję przesyłaną z zagranicy powinna zawierać:

- 1) oznaczenie nadawcy oraz jego adres;
- 2) oznaczenie dokumentu uprawniającego nadawcę do posiadania broni lub amunicji;
- 3) datę nadania przesyłki;
- 4) imię i nazwisko adresata oraz jego adres;
- 5) imiona i nazwiska oraz adresy pracowników wykonujących ochronę przesyłki;
- 6) datę przedstawienia przesyłki organowi celnemu;
- 7) datę zwrotu przesyłki przez organ celny;
- 8) ilość sztuk broni lub amunicji, rodzaj, model, kaliber i numer seryjny broni;
- 9) numer pozwolenia na broń i nazwę organu, który wydał adresatowi pozwolenie na broń;
- 10) datę odbioru przesyłki;
- 11) uwagi;
- 12) podpis ewidencjonującego.

§ 8. Przesyłkę zawierającą broń lub amunicję adresat zobowiązany jest odebrać osobiście urzędzie pocztowym objętym całodobową uzbrojona ochroną.

§ 9. 1. Przesyłka jest wydawana adresatowi za pisemnym potwierdzeniem odbioru po stwierdzeniu:

- 1) w przypadku osoby fizycznej - tożsamości tej osoby na podstawie dowodu osobistego lub paszportu oraz pozwolenia na broń;
- 2) w przypadku przedsiębiorcy - tożsamości osoby odbierającej przesyłkę na podstawie dowodu osobistego lub paszportu oraz posiadanej koncesji.

2. W przypadku odmowy przyjęcia przez adresata przesyłki operator niezwłocznie przekazuje ją nadawcy.

3. Po odebraniu przesyłki przez adresata operator niezwłocznie zawiadamia o tym, w formie pisemnej, komendanta wojewódzkiego Policji właściwego, ze względu na miejsce pobytu lub siedzibę odbiorcy.

§ 10. W każdym przypadku przesyłania broni z państw nie będących państwami członkowskimi Unii Europejskiej operator zgłasza właściwemu organowi celnemu przesyłkę zawierającą broń celem objęcia jej procedurą celną.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 listopada 2003r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków przesyłania broni za pośrednictwem podmiotów zajmujących się przewożeniem i doręczaniem przesyłek (Dz.U. Nr 198, poz. 1926).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**Minister Spraw Wewnętrznych i
Administracji**

W porozumieniu z:

Ministrem Infrastruktury

Ministrem Finansów

UZASADNIENIE

Wydanie rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej z art. 36 ust. 6 ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji.

Niniejszy projekt zastępuje obowiązujące rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 listopada 2003r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków przesyłania broni za pośrednictwem podmiotów zajmujących się przewożeniem i doręczaniem przesyłek (Dz.U. Nr 198, poz. 1926).

Konieczność wydania nowego aktu wykonawczego wynika przede wszystkim ze zmiany organu upoważnionego do określenia trybu przesyłania broni.

Ponadto, rozporządzenie nie ogranicza – jak uchylone - przesyłania broni do transakcji realizowanych pomiędzy przedsiębiorcami prowadzącymi obrót bronią i przysyłania broni z zagranicy dla osób fizycznych posiadających pozwolenie na dany rodzaj broni.

Rozporządzenie nakłada na operatora obowiązek posiadania przy sobie podczas przewożenia przesyłki dokumentów potwierdzających legalność posiadania broni lub amunicji zarówno przez zbywcę jak i nabywcę .

Z uwagi na fakt, iż przepisy mają m.in. zapewnić możliwość zlokalizowania przesyłanej broni lub amunicji przez organ Policji, wprowadzono konieczność wyposażenia pojazdu przewożącego broń lub amunicję w monitorowany z zewnątrz system lokalizacji satelitarnej i system sygnalizacji napadu, a także w system transmisji alarmu przekazujący co najmniej informację o położeniu i prędkości pojazdu, otwarciu i zamknięciu drzwi przedziału ładunkowego i osobowego oraz włączeniu i wyłączeniu silnika.

Wprowadzono 2 rodzaje ewidencji, które obowiązany jest prowadzić operator.

Nowym rozwiązaniem jest wprowadzenie obowiązku osobistego odbioru przesyłki przez adresata w urzędzie pocztowym oraz wskazanie, że urząd ten musi być objęty całodobową uzbrojoną ochroną.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI ¹⁾**

z dnia r.

w sprawie określenia wzoru zgody przewozowej

Na podstawie art. 43 ust. 8 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

- § 1.** Określa się wzór zgody przewozowej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.
- § 2.** Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 8 sierpnia 2008 r. w sprawie wzoru zgody przewozowej (Dz.U. Nr 179, poz. 1106).
- § 3.** Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007r. Nr 176, poz. 1238, z 2008r. Nr 195, poz. 1199, z 2009r. Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr, poz.

Uzasadnienie

Rozporządzenie ma na celu pełne dostosowanie prawa krajowego do art. 11 *dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni*. Należy bowiem zauważyć, iż z poprzednio obowiązującego rozporządzenie nie wynikało wprost, iż dokument ten ma zastosowanie także do przewozu samej amunicji. W związku z tym projekt rozporządzenia zmieniono w ten sposób, iż wyrazy „broń palna” zostały zastąpione wyrazami „broń palna lub amunicja”.

Szata graficzna formularza zgody przewozowej, zakres i ułożenie zawartych w nich danych jest zgodny ze zunifikowanym wzorem używanym w Unii Europejskiej.

WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU

Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482, z 2004 r. Nr 42, poz. 734, z 2005 r. Nr 55, poz. 757 oraz z 2006 r. Nr 40, poz. 439) przedstawia się następującą opinię:

Analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru zgody przewozowej wykazuje, iż jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na osoby dokonujące zakupu broni palnej na terytorium RP i wywozu tej broni do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji.

Projekt rozporządzenia został poddany uzgodnieniom wewnątrzpolicyjnym, wewnątrzresortowym oraz międzyresortowym. W ramach uzgodnień międzyresortowych nie zostały zgłoszone uwagi. Ponadto projekt został zamieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Komendy Głównej Policji. Do projektów zamieszczonych na ww. stronach internetowych nie zostały zgłoszone uwagi.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenie nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa oraz dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ na rynek pracy.

Zakłada się, iż wejście w życie projektowanej regulacji w sposób bezpośredni nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków związanych z rynkiem pracy i nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI ¹⁾
z dnia r.

w sprawie trybu przekazywania przez Komendanta Głównego Policji właściwym władzom innych państw informacji związanych z nabyciem broni lub amunicji i jej przywozem na terytorium tych państw oraz przewozem broni przez ich terytorium

Na podstawie art. 43 ust. 16 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb przekazywania przez Komendanta Głównego Policji właściwym władzom państw informacji dotyczących nabycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni lub amunicji przez cudzoziemca, jej przywozu na ich terytorium oraz przewozu broni lub amunicji tranzytem przez ich terytorium.

§ 2. Informacje, o których mowa w § 1, zawierają dane wymienione we wniosku, o którym mowa w art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, zwane dalej „informacjami”.

§ 3. Komendant Główny Policji przekazuje informacje organom państwa, o których mowa w art. 43 ust. 12 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, niezwłocznie po otrzymaniu od komendanta wojewódzkiego Policji zawiadomienia o nabyciu broni przez cudzoziemca, nie później jednak niż w chwili wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wraz z informacjami przekazywana jest kopia upoważnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

§ 4. 1. W przypadku transakcji dotyczących broni palnej lub amunicji zawieranych przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej Komendant Główny Policji przekazuje informacje, o których mowa w § 1, przesyłając kopię zgody przewozowej poświadczoną przez właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.

2. Do przekazywania kopii zgody przewozowej stosuje się odpowiednio § 3.

§ 5. 1. Informacje przekazuje się za pomocą środka bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007r. Nr 176, poz. 1238, z 2008r. Nr 195, poz. 1199, z 2009r. Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr ..., poz.....

2. Organizacyjne i techniczne warunki przekazywania informacji Komendant Główny Policji uzgadnia szczegółowo w formie pisemnej z właściwymi władzami państw transakcji.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie trybu przekazywania właściwym władzom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji związanych z nabyciem broni i jej przywozem na terytorium tych państw oraz przewozem broni rzez ich terytorium (Dz. U. Nr 89, poz. 861).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Wydanie rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej z art. 43 ust. 16 ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji.

Niniejszy projekt zastępuje obowiązujące rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 kwietnia 2004r. *w sprawie trybu przekazywania właściwym władzom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji związanych z nabyciem broni i jej przywozem na terytorium tych państw oraz przewozem broni przez ich terytorium* (Dz.U. Nr 89, poz. 861).

W § 1 określony został przedmiot regulacji.

W § 2 wskazano, że informacje przekazywane właściwym władzom państw zawierają dane z wniosku, o którym mowa w art. 43 ust. 2 ustawy o broni i amunicji.

Wniosek ten jest nowym dokumentem składanym przez cudzoziemca, zamierzającego dokonać zakupu broni lub amunicji na terytorium RP. Wniosek ten stanowi podstawę do wydania przez komendanta wojewódzkiego Policji zaświadczenia uprawniającego do nabycia określonego rodzaju broni lub amunicji i zgody na ich wywóz.

W projekcie zrezygnowano z przekazywania przez KGP informacji zawartych w upoważnieniu wydanym przez władze danego państwa, na rzecz dołączania kopii tego upoważnienia do przesyłanych informacji.

W przypadku obywateli innych niż RP państw członkowskich Unii Europejskiej dokonujących zakupu broni palnej lub amunicji do niej, informacje zawarte są w zgodzie przewozowej poświadczonej przez właściwego ze względu na miejsce transakcji komendanta Wojewódzkiego Policji, której kopia przekazywana jest w trybie określonym w § 3.

Informacje lub kopia zgody przewozowej przesyłane będą niezwłocznie po otrzymaniu ich od komendanta wojewódzkiego policji, jednakże nie później niż w chwili wywozu broni lub amunicji z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W § 4 wskazano, że informacje są przekazywane przy użyciu urządzeń do przekazywania informacji pisemnych na odległość.

WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482, z 2004 r. Nr 42, poz. 734, z 2005 r. Nr 55, poz. 757 oraz z 2006 r. Nr 40, poz. 439) przedstawia się następującą opinię:

Analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru zgody przewozowej wykazuje, iż jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na osoby dokonujące zakupu broni palnej na terytorium RP i wywozu tej broni do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji.

Projekt rozporządzenia został poddany uzgodnieniom wewnątrzpolicyjnym, wewnątrzresortowym oraz międzyresortowym. W ramach uzgodnień międzyresortowych nie zostały zgłoszone uwagi.

Ponadto projekt został zamieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Komendy Głównej Policji. Do projektów zamieszczonych na ww. stronach internetowych nie zostały zgłoszone uwagi.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenie nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa oraz dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ na rynek pracy.

Zakłada się, iż wejście w życie projektowanej regulacji w sposób bezpośredni nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków związanych z rynkiem pracy i nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI ¹⁾**

z dnia r.

w sprawie wzorów zaświadczeń uprawniających do przywozu, wywozu oraz przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni lub amunicji oraz nabycia broni przez cudzoziemców oraz wzoru zgody na wywóz broni z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 44 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór zaświadczenia:

- 1) uprawniającego do przewozu broni lub amunicji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) uprawniającego do przywozu z państw nie będących państwami członkowskimi Unii Europejskiej przez obywateli polskich broni lub amunicji, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) uprawniającego do przywozu broni lub amunicji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz jej wywozu za granicę, przez cudzoziemców, o których mowa w art. 39 ust. 1 i art. 40 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, który stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) zastępującego pozwolenie na broń i uprawniającego do wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni lub amunicji, który stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) uprawniającego do nabycia broni przez cudzoziemców, który stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 6) zgody na wywóz broni, która stanowi załącznik nr 6.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 marca 2000r. w sprawie wzorów zaświadczeń uprawniających do przywozu, wywozu oraz przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni i amunicji oraz nabycia broni przez cudzoziemców (Dz.U. Nr 18, poz. 235).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007r. Nr 176, poz. 1238, z 2008r. Nr 195, poz. 1199 oraz z 2009r. Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr..., poz...

Załącznik nr 1

Strona pierwsza

Konsul
Rzeczypospolitej Polskiej
w.....

.....
(miejsowość i data)

**Zaświadczenie uprawniające do przewozu broni i amunicji przez terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej**

Pan/i/....., obywatelka....., urodzony /a/.....
(imię i nazwisko) (nazwa państwa) (data, rrrr-mm-dd)
w....., legitymujący /a/ się paszportem.....,
(miejsce urodzenia) (seria i numer)
zamieszkały /a/ poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w.....
(adres zamieszkania)
a w czasie pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej w.....jest
(adres zamieszkania)
uprawniony /a/ do przewozu z.....do.....
(nazwa państwa) (nazwa państwa)
i z powrotem* przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiejszt. broni i
(ilość)
.....szt. amunicji.
(ilość)

Opis broni i amunicji

Broń:

lp	Rodzaj	Nazwa, marka	Kaliber Rok produkcji	Seria i numer	Inne cechy identyfikacyjne	Ilość magazyneków
1	2	3	4	5	6	7
Łączniesztuk broni						

*Strona druga***Amunicja:**

l.p.	Rodzaj	Kaliber	Ilość
1	2	3	4
Łącznie..... sztuk amunicji			

Data planowanego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i miejsce przekroczenia granicy:

1.....
2.....

Data planowanego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i miejsce przekroczenia granicy:

1.....
2.....

Środek transportu.....

Dokument /y/ uprawniający /e/ do posiadania broni;

1.....
2.....

/pieczęć i podpis/

Potwierdzenie przekroczenia granicy RP.

- *skreślić w przypadku przewozu broni lub amunicji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tylko w jedną stronę*

Objaśnienia do załącznika nr 1:

1. *Zaświadczenie sporządzane jest technika komputerową.*
2. *Liczbę pozycji w tabeli, zawierającej opis broni i amunicji, dostosowuje się do ilości i rodzaju broni i amunicji.*

Załącznik nr 2

Strona pierwsza

Konsul

Rzeczypospolitej Polskiej

w.....

.....
(miejsowość i data)**Zaświadczenie uprawniające do przywozu z zagranicy przez obywateli polskich broni i amunicji na własne potrzeby**

Pan/i/....., urodzony /a/.....

*(imię i nazwisko)**(data, rrrr-mm-dd)*

w....., legitymujący /a/ się

*(miejsce urodzenia)**(rodzaj, seria i numer dokumentu)*zamieszkały /a/ w..... jest uprawniony do przywozu z
..... na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.....szt. broni i*(nazwa państwa)**(ilość)*

.....szt. amunicji.

(ilość)

Opis broni i amunicji

Broń:

l.p	Rodzaj	Nazwa, marka	Kaliber Rok produkcji	Seria i numer	Inne cechy identyfikacyjne	Ilość magazyneków
1	2	3	4	5	6	7
Łączniesztuk broni						

Amunicja:

l.p.	Rodzaj	Kaliber	Ilość
1	2	3	4
Łącznie..... sztuk amunicji			

Cel przywozu.....

Przewidywana data przywozu.....

/pieczęć i podpis/

Strona druga
Pouczenie

Osoby nie posiadające pozwolenia na broń są obowiązane złożyć przywiezioną broń do depozytu właściwego organu celnego, a także w terminie 14 dni od dnia przywozu broni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wystąpić do właściwego organu Policji z wnioskiem o wydanie pozwolenia na broń (art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji – Dz.U. z 2004r. Nr 52, poz. 525 ze zm.).

Osoby posiadające pozwolenie winny zarejestrować broń we właściwym organie Policji, w terminie 5 dni od dnia przekroczenia granicy.

Objaśnienia do załącznika nr 2:

- 1. Zaświadczenie sporządzane jest technika komputerową.*
- 2. Liczbę pozycji w tabeli, zawierającej opis broni i amunicji, dostosowuje się do ilości i rodzaju broni i amunicji.*

Strona pierwsza

Konsul
Rzeczypospolitej Polskiej
w.....

.....
(miejsowość i data)

**Zaświadczenie uprawniające do przywozu broni i amunicji na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej oraz jej wywozu za granicę**

.....
(osoba uprawniona do przywozu broni i amunicji oraz jej wywozu*)

Pan/i/....., obywatelka....., urodzony /a/.....
(imię i nazwisko) (nazwa państwa) (data, rrrr-mm-dd)
w....., legitymujący /a/ się paszportem.....,
(miejsce urodzenia) (seria i numer)
zamieszkały /a/ poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w.....
(adres zamieszkania)
a w czasie pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej w.....jest
(adres zamieszkania)
uprawniony /a/ do przywozu z.....na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
(nazwa państwa)
oraz wywozu za granicęszt. broni iszt. amunicji.
(ilość) (ilość)

Opis broni i amunicji

Broń:

l.p	Rodzaj	Nazwa, marka	Kaliber Rok produkcji	Seria i numer	Inne cechy identyfikacyjne	Ilość magazyneków
1	2	3	4	5	6	7
Łączniesztuk broni						

Amunicja:

l.p.	Rodzaj	Kaliber	Ilość
1	2	3	4
Łącznie..... sztuk amunicji			

Strona druga

Cel przywozu.....

Data planowanego przyjazdu

.....

Data planowanego wyjazdu

.....

/pieczęć i podpis/

Potwierdzenie przekroczenia granicy RP.

*Uprawnionymi do przywozu broni i amunicji oraz jej wywozu są następujące kategorie osób:

- członkowie misji dyplomatycznych,
- członkowie urzędów konsularnych,
- osoby zrównane z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych,
- osoby, którym broń i amunicja są niezbędne do wykonywania czynności związanych z ochroną misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, przedstawicielstw organizacji międzynarodowych, członków oficjalnych delegacji zagranicznych, a także do innych celów wynikających z porozumień międzynarodowych lub z zasady wzajemności,
- cudzoziemcy albo obywatele polscy mający miejsce stałego zamieszkania za granicą, przybywający na terytorium RP w celu wzięcia udziału w polowaniach lub imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni lub w przygotowaniach do takich imprez

Pouczenie

Dokument niniejszy zastępuje pozwolenie na broń i uprawnia do wywozu broni i amunicji w terminie 30 dni od dnia ich przywozu.

W okresie ważności zaświadczenia można dokonywać na jego podstawie zakupów amunicji do broni określonej w zaświadczeniu (dotyczy przywozu broni w celach łowieckich oraz wzięcia udziału w imprezach sportowych – art. 42 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji – Dz.U. z 2004r. Nr 52, poz. 525 ze zm.)

Objaśnienia do załącznika nr 3:

- 1. Zaświadczenie sporządzane jest technika komputerową.*
- 2. Liczbę pozycji w tabeli, zawierającej opis broni i amunicji, dostosowuje się do ilości i rodzaju broni i amunicji.*

Strona pierwsza

Nazwa organu Policji

(miejsowość i data)

**Zaświadczenie zastępujące pozwolenie na broń, uprawniające do wywozu z terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej broni i amunicji**

.....
(osoba uprawniona do wywozu broni i amunicji *)

Pan/i/....., obywatelka....., urodzony /a/.....
(imię i nazwisko) *(nazwa państwa)* *(data, rrrr-mm-dd)*
 w....., legitymujący /a/ się paszportem.....,
(miejsce urodzenia) *(seria i numer)*
 zamieszkały w czasie pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej
 w.....jest uprawniony /a/ do posiadania niżej
(adres zamieszkania)
 wymienionej broni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz do jej wywozu za granicę
 wraz z amunicją .

Opis broni i amunicji

Broń:

l.p	Rodzaj	Nazwa, marka	Kaliber Rok produkcji	Seria i numer	Inne cechy identyfikacyjne	Ilość magazyneków
1	2	3	4	5	6	7
Łączniesztuk broni						

Amunicja:

l.p.	Rodzaj	Kaliber	Ilość
1	2	3	4
Łącznie..... sztuk amunicji			

Strona druga

Cel przywozu.....

Data planowanego przyjazdu

.....

Data planowanego wyjazdu
.....

/pieczęć i podpis/

*Uprawnionymi do przywozu broni i amunicji oraz jej wywozu są następujące kategorie osób:

- członkowie misji dyplomatycznych,
- członkowie urzędów konsularnych,
- osoby zrównane z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych,
- osoby, którym broń i amunicja są niezbędne do wykonywania czynności związanych z ochroną misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, przedstawicielstw organizacji międzynarodowych, członków oficjalnych delegacji zagranicznych, a także do innych celów wynikających z porozumień międzynarodowych lub z zasady wzajemności,
- cudzoziemcy albo obywatele polscy mający miejsce stałego zamieszkania za granicą, przybywający na terytorium RP w celu wzięcia udziału w polowaniach lub imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni lub w przygotowaniach do takich imprez

Pouczenie

Dokument niniejszy uprawnia do wywozu broni i amunicji w terminie 14/30*** dni do dnia przywozu broni i amunicji.**

W okresie ważności zaświadczenia można dokonywać na jego podstawie zakupów amunicji do broni określonej w zaświadczeniu (dotyczy przywozu broni w celach łowieckich oraz wzięcia udziału w imprezach sportowych – art. 42 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji – Dz.U. z 2004r. Nr 52, poz. 525 ze zm.)

*****/**** niepotrzebne skreślić**

*** dotyczy członków misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych, oraz osób zrównanych z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych, a także cudzoziemców, dla których broń i amunicja są niezbędne do wykonywania czynności związanych z ochroną misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, przedstawicielstw organizacji międzynarodowych, członków oficjalnych delegacji zagranicznych, jak również do innych celów wynikających z porozumień międzynarodowych lub z zasady wzajemności (art. 41 ust. 3 ustawy o broni i amunicji Dz.U. z 2004r. Nr 52, poz. 525 ze zm.),

**** dotyczy cudzoziemców, którzy wwieźli na terytorium RP broń w celach łowieckich oraz w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych (art. 42 ust. 6 ustawy o broni i amunicji Dz.U. z 2004r. Nr 52, poz. 525 ze zm.),

Komendant
Wojewódzki Policji
w.....

**Zaświadczenie
uprawniające do nabycia broni przez cudzoziemców**

Pan/i/....., obywatelka....., urodzony /a/.....
(imię i nazwisko) (nazwa państwa) (data, rrrr-mm-dd)
w....., legitymujący /a/ się paszportem.....,
(miejsce urodzenia) (seria i numer)
zamieszkały w czasie pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej
w..... uzyskał pozwolenie na zakupegzemplarzy
(adres zamieszkania) (ilość)
broni..... w terminie do.....
(ilość)

na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 ustawy o broni i amunicji
poświadczonego przez konsula RP wlub opatrzonego
apostile.

KOMENDANT WOJEWODZKI
POLICJI

/PIECZĘĆ I PODPIS/

Załącznik nr 6

Komendant
Wojewódzki Policji
w.....

Zgoda na wywóz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni lub amunicji

(na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy o broni i amunicji)

Pan/i/....., obywatel /ka/....., urodzony/ a/
(imię i nazwisko) (nazwa państwa) (data, rrrr-mm-dd)

w....., legitymujący /a/ się paszportem.....,
(miejsce urodzenia) (seria i numer)

zamieszkały w.....uzyskał, na podstawie upoważnienia
(adres zamieszkania)

władz swojego państwa, poświadczonego przez konsula RP w
(nazwa państwa)

lub opatrzonego apostille zgodę organu Policji na wywóz z terytorium RP Polskiej

..... broni lub amunicji.....do.....
(ilość szt.) (ilość sztuk) (nazwa państwa)

z terytorium Rzeczypospolitej .

Przewóz broni będzie się odbywał przez terytorium
(nazwa państwa)

Broń:

l.p.	Rodzaj	Nazwa, marka	Kaliber Rok produkcji	Seria i numer	Inne cechy identyfikacyjne	Ilość magazyneków
1	2	3	4	5	6	7
Łączniesztuk broni						

Amunicja:

l.p.	Rodzaj	Kaliber	Ilość
1	2	3	4
Łącznie..... sztuk amunicji			

Komendant Wojewódzki Policji

w

/pieczęć i podpis/

POUCZENIE

Dokument niniejszy uprawnia do wywozu broni za granicę w terminie 2 dni od dnia jej zakupu.

Broń nie wywieziona w wyznaczonym terminie podlega niezwłocznie złożeniu do depozytu najbliższego organu Policji.

Załącznik nr 6

Komendant Wojewódzki Policji
w.....

Zgoda na wywóz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni lub amunicji
(na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy o broni i amunicji)

Pan/i/....., obywatel /ka/....., urodzony/ a/
(imię i nazwisko) (nazwa państwa) (data, rrrr-mm-dd)
w....., legitymujący /a/ się paszportem
(miejsce urodzenia) (seria i numer)
zamieszkały w.....uzyskał, na podstawie upoważnienia
(adres zamieszkania)
władz swojego państwa, poświadczonego przez konsula RP w
(nazwa państwa)
lub opatrzonego apostille, zgodę organu Policji na wywóz z terytorium Rzeczypospolitej
Polskiej broni lub amunicji.....do.....
(ilość szt.) (ilość sztuk) (nazwa
państwa)

Przewóz broni będzie się odbywał przez terytorium
(nazwa państwa)

Broń:

l.p	Rodzaj	Nazwa, marka	Kaliber Rok produkcji	Seria i numer	Inne cechy identyfikacyjne	Ilość magazyneków
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
1.						
Łącznie sztuk broni						

Amunicja:

l.p.	Rodzaj	Kaliber	Ilość
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
1.			
Łącznie..... sztuk amunicji			

Komendant Wojewódzki Policji

w
/pieczęć i podpis/

POUCZENIE

Dokument niniejszy uprawnia do wywozu broni za granicę w terminie 2 dni od dnia jej zakupu.

Broń nie wywieziona w wyznaczonym terminie podlega niezwłocznie złożeniu do depozytu najbliższego organu Policji.

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia wynika ze zmiany zakresu delegacji do wydania przedmiotowego aktu wykonawczego.

Należy bowiem zauważyć, iż obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 marca 2000r. *w sprawie wzorów zaświadczeń uprawniających do przywozu, wywozu oraz przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni i amunicji oraz nabycia broni przez cudzoziemców* określa wyłącznie wzory zaświadczeń wydawanych przez konsula RP oraz komendanta wojewódzkiego Policji.

Tymczasem w nowym rozporządzeniu określono także wzór zgody na wywóz broni i amunicji, którą wydawać będzie komendant wojewódzki Policji.

Ponadto należało, zgodnie z art. 12a ust. 2, ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, uwzględnić możliwość przedstawiania upoważnień władz państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub amunicji nie tylko poświadczanych przez konsula RP, ale także opatrzonych apostile (jeżeli upoważnienie jest wydane przez władze państwa będącego stroną konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961r. (Dz.U. z 2005r. Nr 112, poz. 938 i 939).

WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482, z 2004 r. Nr 42, poz. 734, z 2005 r. Nr 55, poz. 757 oraz z 2006 r. Nr 40, poz. 439) przedstawia się następującą opinię:

Analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru zgody przewozowej wykazuje, iż jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na osoby dokonujące zakupu broni palnej na terytorium RP i wywozu tej broni do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji.

Projekt rozporządzenia został poddany uzgodnieniom wewnątrzpolicyjnym, wewnątrzresortowym oraz międzyresortowym. W ramach uzgodnień międzyresortowych nie zostały zgłoszone uwagi.

Ponadto projekt został zamieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Komendy Głównej Policji. Do projektów zamieszczonych na ww. stronach internetowych nie zostały zgłoszone uwagi.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenie nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa oraz dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ na rynek pracy.

Zakłada się, iż wejście w życie projektowanej regulacji w sposób bezpośredni nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków związanych z rynkiem pracy i nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia 2010 r. .

w sprawie trybu i szczegółowych warunków przekazywania ewidencji wytworzonych i wprowadzonych do obrotu materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz broni oznakowanej

Na podstawie art. 15a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) termin przekazania przez przedsiębiorcę ewidencji wytworzonych i wprowadzonych do obrotu materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;

2) formę przekazywania dokumentów.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) formacie XML (XMD) – należy przez to rozumieć format danych określony w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. Nr 212, poz. 1766);

2) strukturze logicznej dokumentu elektronicznego – należy przez to rozumieć strukturę logiczną określoną w § 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 września 2005 r. w sprawie warunków organizacyjno – technicznych doręczania dokumentów elektronicznych podmiotom publicznym (Dz. U. Nr 200, poz. 1651).

§ 3.1 Przedsiębiorca prowadzący dokumentację, o której mowa w art. 23 ust. 2 oraz w art. 29 ust. 3 ustawy, po zakończeniu działalności gospodarczej w zakresie określonym w koncesji, jest zobowiązany do przekazania przedmiotowej dokumentacji ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 2 miesięcy od momentu zgłoszenia zakończenia działalności.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180 poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036 oraz z 2010 r. Nr ..., poz. ...

2. Przekazana dokumentacja musi posiadać formę dokumentu elektronicznego w formacie XML lub XDS.

3. Dokument w formie elektronicznej może być w postaci zbioru dotyczącego prowadzenia finansów przez przedsiębiorcę.

4. Dokument w formie elektronicznej musi posiadać strukturę logiczną dokumentu elektronicznego.

§ 4.1 Dokumentacja prowadzona w formie elektronicznej musi być zabezpieczona przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem.

2. Dokumentację przechowuje się na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. Nr 38, poz 173, z późn. zm.³⁾)

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz.708, Nr 170 poz. 1217 i Nr 220, poz.1600, z 2007r. Nr 64, poz. 426, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 39, poz. 307 i Nr 166, poz. 1317 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278

UZASADNIENIE

Celem regulacji jest wypełnienie delegacji zawartej w art. 15a znowelizowanej ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm) – dalej ustawa. Ustawa implementuje do krajowego porządku prawnego przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 179/5 z 8.07.2008).

Przepisy art. 15 pkt 5 ustawy obligują przedsiębiorcę kończącego działalność gospodarczą przekazania ewidencji dotyczącej wytwarzania i obrotu odpowiedniemu organowi administracji państwowej. W przypadku Polski będzie to minister właściwy do spraw gospodarki.

Rozporządzenie określa tryb i warunki przekazywania dokumentacji zawierającej ewidencję dotyczącą wytworzonych oraz przeznaczonych do obrotu materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Procedura ta ma na celu określenie właścicieli broni, poprzez śledzenie jej historii. Minister właściwy do spraw gospodarki będzie musiał przechowywać dokumentację przez okres nie krótszy niż 20 lat. Dokumentacja będzie przekazywana w terminie 2 miesięcy od momentu zakończenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia przekazana dokumentacja musi mieć formę dokumentu elektronicznego w formacie XML lub XMD przy zachowaniu struktury logicznej dokumentu. Dozwolone jest przy tym stosowanie oprogramowania służącego do prowadzenia finansów przez przedsiębiorcę. Ponadto dokument w postaci elektronicznej musi być zabezpieczony przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem. Dokument w formie elektronicznej musi być zabezpieczony podpisem elektronicznym.

Stosownie do § 5 pkt 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm) projektowana regulacja nie podlega notyfikacji technicznej, gdyż implementuje do krajowego porządku prawnego przepisy UE.

**WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU
Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ**

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482, z 2004 r. Nr 42, poz. 734, z 2005 r. Nr 55, poz. 757 oraz z 2006 r. Nr 40, poz. 439) przedstawia się następującą opinię:

Analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia MG w sprawie trybu i szczegółowych warunków przekazywania ewidencji z uwzględnieniem postaci przekazywanej ewidencji i terminu jej przekazania wykazuje, że jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie – po wejściu w życie – będzie oddziaływało na:

- przedsiębiorców wykonujących działalność koncesjonowaną w zakresie wytwarzania i obrotu bronią, amunicją, wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią znakowaną poprzez nałożenie dodatkowego obowiązku w postaci przekazywania dokumentacji dotyczącej ewidencji do ministra właściwego do spraw Gospodarki;
- .MG w związku z koniecznością utworzenia stanowiska przejmowania i przedmiotowej dokumentacji.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowane z branżowymi organizacjami samorządowymi reprezentującymi przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją, tj. z Polską Izbą Producentów na Rzecz Obronności oraz Polskim Stowarzyszeniem Rusznikarzy i Dystrybutorów Broni,

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej strony internetowej MG.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego

Przewiduje się, iż wejście w życie projektowanej regulacji spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa w związku z obowiązkiem przejmowania przez administrację państwową dokumentacji (ewidencji) działalności przedsiębiorców, którzy zakończyli działalność w zakresie wytwarzania i obrotu bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Koszty te mogą wynieść jednorazowo około 500.000 zł związane z organizacją stanowiska archiwizacji oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej ewidencji oraz 200.000 zł corocznie, koszty które pochłoną:

- utrzymanie i obsługę stanowiska archiwizacji;
- obsługę nośników informacji;
- dostosowanie powierzchni dla archiwizowanych dokumentów.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia 2010 r. .

**w sprawie wzoru oznakowania broni palnej zawierającego kod cyfrowy lub
alfanumeryczny**

Na podstawie art. 18 ust. 3d ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór oznakowania broni palnej zawierający:

- 1) kod cyfrowy zawierający literowe oznaczenie kraju producenta lub importera, oznaczenie cyfrowe producenta, numer serii wytworzonej broni oraz rok, w którym broń została wytworzona;
- 2) kod alfanumeryczny zawierający literowe oznaczenie kraju producenta lub importera broni, literowo – cyfrowe oznaczenie producenta, literowo – cyfrowe oznaczenie serii wytworzonej broni oraz rok, w którym broń została wytworzona.

§ 2. Dodatkowo broń może być oznakowana znakiem handlowym lub nazwą przedsiębiorcy wytwarzającego lub importującego broń palną.

§ 3. Wzór oznakowania, o którym mowa w § 1 stanowią załączniki nr 1 i nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180 poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036 oraz z 2010 r. Nr ..., poz. ...

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Gospodarki z dnia 2010 r.
(poz.)
Załącznik nr 1

WZÓR OZNAKOWANIA BRONI PALNEJ ZA POMOCĄ KODU CYFROWEGO

Nazwa/znak handlowy producenta lub importera broni (opcjonalnie)
XX 000 11 1111 2010

W powyższym wzorze grupy liter i cyfr oznaczają:

XX – litery wskazujące kod kraju producenta lub przywozu broni na obszar państwa członkowskiego – zgodne z Częścią 1: Kody krajów, Polskiej Normy PN-ISO 3166-1:2008;

000 – oznakowanie producenta;

11 1111 – numer seryjny broni;

2010 – rok wytworzenia broni.

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Gospodarki z dnia 2010 r.
(poz.)
Załącznik nr 2

**WZÓR OZNAKOWANIA BRONI PALNEJ ZA POMOCĄ KODU
ALFANUMERYCZNEGO**

Nazwa/znak handlowy producenta lub importera broni (opcjonalnie)
XX 000 AB 1111 2010

W powyższym wzorze grupy liter i cyfr oznaczają:

XX – litery wskazujące kod kraju producenta lub przywozu broni na obszar państwa członkowskiego – zgodne z Częścią 1: Kody krajów, Polskiej Normy PN-ISO 3166-1:2008;

000 –oznakowanie producenta;

AB 0000 – numer seryjny broni;

2010 – rok wytworzenia broni.

UZASADNIENIE

Celem regulacji jest wypełnienie delegacji zawartej w art. 18 ust. 3d znowelizowanej ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Przepisy powyższej ustawy implementują do krajowego porządku prawnego przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 179/5 z 8.07.2008).

Projektowana regulacja określa sposób oznakowania broni palnej. Oznakowanie jest jednym z elementów systemu nadzoru prowadzenia obrotu i posiadania broni palnej przeznaczonej do użytku cywilnego (o której mówi dyrektywa 2008/51/WE). Celem oznakowania broni palnej jest ułatwienie odtworzenia jej „historii”, to znaczy ustalenia wszystkich właścicieli, a także zlokalizowanie miejsca przechowywania.

Ustawa w art. 18 ust. 3a określa, iż oznakowanie broni palnej powinno zawierać:

1. kraj producenta,
2. nazwę wytwórcy,
3. numer seryjny,
4. rok wytworzenia broni palnej w przypadku, gdy nie został zawarty w numerze seryjnym.

Zgodnie z dyrektywą 2008/51/WE wymagane jest oznakowanie broni palnej przy pomocy kodu cyfrowego lub alfanumerycznego.

MG w art. 18 ust. 3d został zobligowany do wydania rozporządzenia określającego wzór przedmiotowego oznakowania. W związku z tym w MG przygotowano projekt rozporządzenia w sprawie wzoru oznakowania broni palnej zawierającego kod cyfrowy lub alfanumeryczny.

Zaproponowane oznakowanie za pomocą kodu cyfrowego składa się z 5 grup znaków. Pierwsza grupa stanowi oznaczenie kraju producenta lub kraju przywozu broni na obszar państwa członkowskiego. Oznaczenie tych państw powinno być zgodne z przepisami Części 1: Kody krajów, Polskiej Normy PN – ISO 3166 – 1:2008. Następną trzycyfrową grupę cyfr oznacza kod producenta. Trzecia grupa – składająca się z pięciu cyfr – jest oznaczeniem numeru seryjnego broni. Ostatnie cztery cyfry wyznaczają rok wytworzenia broni. Dodatkowo do oznaczenia można dołączyć nazwę lub znak handlowy producenta lub importera broni.

W oznakowaniu alfanumerycznym, w porównaniu z oznakowaniem cyfrowym, inna jest trzecia grupa znaków, która składa się z dwóch liter i trzech cyfr. Pozostałe elementy kodu alfanumerycznego są zbieżne z kodem cyfrowym. Do oznaczenia również można dołączyć nazwę lub znak handlowy producenta lub importera broni.

Stosownie do § 5 pkt 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm) projektowana regulacja nie podlega notyfikacji technicznej, gdyż implementuje do krajowego porządku prawnego przepisy UE.

**WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU
Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ**

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482, z 2004 r. Nr 42, poz. 734, z 2005 r. Nr 55, poz. 757 oraz z 2006 r. Nr 40, poz. 439) przedstawia się następującą opinię:

Analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia MG w sprawie wzoru oznakowania broni palnej zawierającego kod cyfrowy lub alfanumeryczny wykazuje, że jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie – po wejściu w życie – będzie oddziaływało na przedsiębiorców wykonujących działalność koncesjonowaną w zakresie wytwarzania i obrotu bronią, amunicją, wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią znakowaną poprzez konieczność dostosowania dotychczasowego sposobu oznaczania broni do nowych wzorów. Z uwagi na fakt, iż dotychczasowe oznaczenie broni zawierało elementy określone w noweli ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, dodatkowe obciążenia będą nieznaczne.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z branżowymi organizacjami samorządowymi reprezentującymi przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją, tj. z Polską Izbą Producentów na Rzecz Obronności oraz Polskim Stowarzyszeniem Rusznikarzy i Dystrybutorów Broni,

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej strony internetowej MG.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych sektora finansów publicznych budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego, gdyż swoim zakresem obejmuje jedynie działalność wykonywaną przez przedsiębiorców. Wszystkie koszty związane z dostosowaniem oznakowania broni palnej do wymogów dyrektywy 2008/51/WE poniosą przedsiębiorcy. Ponieważ przedsiębiorcy posiadają już urządzenia do znakowania broni palnej według obowiązującego wzoru, koszty wdrożenia nowego sposobu oznakowania tej broni nie powinny być duże.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia 2010 r.

w sprawie sposobu ewidencjonowania wytworzonych i wprowadzonych do obrotu materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz broni oznakowanej²⁾

Na podstawie art. 23 ust. 2 i art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób ewidencjonowania wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz broni oznakowanej;
- 2) sposób prowadzenia ewidencji dotyczącej obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją, wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią oznakowaną;
- 3) sposób prowadzenia ewidencji transakcji dotyczących obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją, wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią oznakowaną i okres przechowywania związanej z nią dokumentacji.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) materiałach - należy przez to rozumieć materiały wybuchowe, broń, amunicję, wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz broń oznakowaną;
- 2) kodzie klasyfikacyjnym - należy przez to rozumieć symbol cyfrowo-literowy, składający się

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu pod numerem, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180 poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

z podklasy i litery grupy zgodności materiału przedmiotu wybuchowego, określony w załączniku A do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 27, poz. 162), zwanej dalej „umową ADR”;

- 3) numerze rozpoznawczym UN - należy przez to rozumieć numer przyporządkowany poszczególnym niebezpiecznym materiałom lub przedmiotom, poprzedzony literowym symbolem UN, wymieniony w załączniku A do umowy ADR;
- 4) prawidłowej nazwie przewozowej - należy przez to rozumieć nazwę materiału lub przedmiotu niebezpiecznego, określoną w załączniku A do umowy ADR, przyporządkowaną numerowi rozpoznawczemu UN;
- 5) broni oznakowanej – należy przez to rozumieć broń, o której mowa w art. 18a – c ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. 1. Ewidencję prowadzi się w formie księgi ewidencyjnej, zawierającej ponumerowane karty, przesnurowane i opieczętowane przez przedsiębiorcę.

2. Księga ewidencyjna musi być prowadzona także z wykorzystaniem elektronicznych metod przetwarzania informacji, pod warunkiem stosowania rozwiązań systemowych umożliwiających rejestrację i przechowywanie wszystkich operacji wraz z kopią zapasową oraz pozwalających na ich weryfikację na podstawie dokumentów przechowywanych przez przedsiębiorcę.

§ 4. 1. Ewidencję prowadzi się odrębnie dla każdego rodzaju broni i amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w sposób pozwalający na ich identyfikację ze względu na nazwę, markę, kaliber, serię i numer fabryczny, rok produkcji oraz, w przypadku broni oznakowanej, oznaczenie państwa producenta lub wprowadzenia do obrotu.

1a. Ewidencję materiałów wybuchowych prowadzi się odrębnie dla każdego rodzaju oraz typu, w sposób pozwalający na ich identyfikację, w szczególności ze względu na nazwę, rodzaj oraz markę.

2. Materiały ewidencjonuje się w jednostkach masy, długości, objętości, kompletach lub sztukach, stosownie do ich rodzaju oraz typu.

§ 5. Wpisów do księgi ewidencyjnej dokonuje przedsiębiorca lub upoważnonej przez niego na piśmie osoby.

§ 6. 1. Wpis w księdze ewidencyjnej powinien być trwały i czytelny.

2. Wpis w księdze ewidencyjnej nie może być wymazywany ani w inny sposób usuwany.

3. Ewentualne zmiany powinny być dokonywane kolorem czerwonym, w sposób czytelny, z podaniem daty i podpisem osoby dokonującej zmiany.

§ 7. Dokumentację związaną z ewidencją przechowuje się w siedzibie przedsiębiorcy przez okres co najmniej 20 lat od ostatniego zapisu, o ile odrębne przepisy nie przewidują dłuższego okresu przechowywania.

Rozdział 2

Sposób prowadzenia ewidencji materiałów wytworzonych

§ 8. 1. Dokumentację związaną z ewidencją prowadzi się dla każdego realizowanego procesu wytwórczego.

2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, powinna zapewniać pełną rejestrację wytwarzanych materiałów.

§ 9. 1. Księga ewidencyjna wytworzonych materiałów, z zastrzeżeniem § 11, zawiera:

- 1) numer i datę założenia księgi ewidencyjnej;
- 2) nazwę handlową, indeks, symbol oraz inne oznaczenia identyfikujące ewidencjonowany materiał, zgodnie z § 4 ust. 1 lub 1a;
- 3) prawidłową nazwę przewozową, kod klasyfikacyjny i numer rozpoznawczy UN, jeżeli są one wymagane odrębnymi przepisami;
- 4) datę i kolejny numer wpisu do księgi ewidencyjnej operacji przychodu i rozchodu ewidencjonowanego materiału;
- 5) jednostkę miary;
- 6) numer i datę raportu produkcyjnego;
- 7) ilość przyjętego materiału i oznaczenie dostawcy;
- 8) numer i datę dokumentu przekazania ewidencjonowanego materiału między komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy lub dokumentu zużycia ewidencjonowanego materiału;
- 9) oznaczenie odbiorcy;
- 10) ilość wydanego materiału;
- 11) stan magazynu po operacji przychodu albo rozchodu materiału;
- 12) podpis osoby upoważnionej do prowadzenia ewidencji.

2. Podstawą wpisów do księgi ewidencyjnej wytworzonych materiałów są raporty produkcyjne, dokumenty przekazania ewidencjonowanego materiału między komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy oraz dokumenty zużycia ewidencjonowanego materiału.

§ 10. 1. Raport produkcyjny zawiera:

- 1) numer i datę wystawienia;
- 2) nazwę i symbol komórki organizacyjnej przedsiębiorcy;
- 3) zużyte w procesie wytwarzania surowce i półprodukty zakwalifikowane jako:
 - a) materiały wybuchowe lub
 - b) istotne elementy broni lub amunicji albo komponenty, elementy wyposażenia, składniki lub akcesoria wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, wymienione w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja (Dz. U. Nr 145, poz. 1625, z późn. zm.⁴⁾);
- 4) nazwę handlową, indeks, symbol oraz inne oznaczenia identyfikujące wytworzony materiał, zgodnie z § 4 ust. 1 lub 1a;
- 5) ilość wytworzonego materiału;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 219, poz. 2152 oraz z 2009 r. Nr 106, poz. 881.

- 6) nazwisko i podpis osoby:
 - a) wystawiającej raport produkcyjny,
 - b) zatwierdzającej raport produkcyjny.

2. Dokument przekazania ewidencjonowanego materiału między komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy zawiera:

- 1) numer i datę wystawienia;
- 2) nazwy lub symbole komórki przekazującej i otrzymującej materiał;
- 3) nazwę handlową, indeks, symbol oraz inne oznaczenia identyfikujące ewidencjonowany materiał, zgodnie z § 4 ust. 1 lub 1a;
- 4) przekazaną ilość materiału i jednostkę miary;
- 5) nazwisko i podpis osoby:
 - a) wystawiającej dokument,
 - b) wydającej materiał,
 - c) upoważnionej do pobrania materiału.

3. Dokument zużycia ewidencjonowanego materiału zawiera:

- 1) numer i datę wystawienia dokumentu;
- 2) nazwę i symbol komórki organizacyjnej przedsiębiorcy;
- 3) nazwę handlową, indeks, symbol oraz inne oznaczenia identyfikujące zużyty materiał, zgodnie z § 4 ust. 1 lub 1a;
- 4) ilość zużytego materiału i jednostkę miary;
- 5) cel zużycia materiału;
- 6) nazwisko i podpis osoby:
 - a) wystawiającej dokument,
 - b) dokonującej zużycia,
 - c) potwierdzającej dokonanie zużycia materiału.

§ 11. 1. W przypadku działalności gospodarczej wykonywanej przez rusznikarzy, polegającej na naprawach broni, księga ewidencyjna zawiera:

- 1) numer i datę założenia księgi ewidencyjnej;
- 2) datę przyjęcia broni;
- 3) rodzaj i oznaczenie broni lub jej istotnej części - typ, nazwę, markę, kaliber, serię, numer fabryczny, rok produkcji oraz w przypadku broni oznakowanej, oznaczenie państwa producenta lub wprowadzenia do obrotu;
- 4) oznaczenie zlecającego usługę i dokumentu uprawniającego do posiadania broni - nazwę, numer, datę wystawienia i oznaczenie organu, który wydał dokument;
- 5) cel przyjęcia i zakres naprawy;
- 6) numer dokumentu przychodu albo rozchodu w rejestrze dokumentów;
- 7) nazwy istotnych części broni odzyskanych po naprawie lub przerobieniu broni, ich przeznaczenie i zagospodarowanie;
- 8) pokwitowanie i datę odbioru broni.

2. Podstawą wpisu do księgi ewidencyjnej, o której mowa w ust. 1, są dokumenty przychodu lub rozchodu istotnych części broni, zawierające co najmniej: nazwę, kaliber, typ, serię, numer fabryczny rok produkcji oraz, w przypadku broni oznakowanej, oznaczenie państwa producenta lub wprowadzenia do obrotu.

Rozdział 3

Sposób prowadzenia ewidencji materiałów przeznaczonych do obrotu oraz ewidencji transakcji tymi materiałami

§ 12. Ewidencję materiałów przeznaczonych do obrotu oraz ewidencję transakcji tymi materiałami prowadzi się w sposób zapewniający bieżącą kontrolę stanu posiadania przez przedsiębiorcę materiałów przeznaczonych do obrotu oraz pełną rejestrację obrotu i dokonanych transakcji.

§ 13. 1. Księga ewidencyjna materiałów przeznaczonych do obrotu oraz księga transakcji tymi materiałami zawiera:

- 1) numer i datę założenia księgi ewidencyjnej;
- 2) nazwę handlową, indeks, symbol oraz inne oznaczenia identyfikujące ewidencjonowany materiał, zgodnie z § 4 ust. 1 lub 1a;
- 3) prawidłową nazwę przewozową, kod klasyfikacyjny i numer rozpoznawczy UN, jeżeli są one wymagane odrębnymi przepisami;
- 4) datę i kolejny numer wpisu do księgi ewidencyjnej operacji przychodu lub rozchodu ewidencjonowanego materiału;
- 5) jednostkę miary;
- 6) numer i datę dokumentu przychodu;
- 7) oznaczenie dostawcy ze wskazaniem dokumentu uprawniającego do obrotu;
- 8) ilość przyjętego materiału lub, w przypadku obrotu jednostkowego wyrobami posiadającymi indywidualny numer, zapis identyfikujący ten wyrób;
- 9) numer i datę dokumentu rozchodu, dokumentu przekazania ewidencjonowanego materiału między komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy lub dokumentu zużycia ewidencjonowanego materiału;
- 10) oznaczenie odbiorcy;
- 11) oznaczenie dokumentu uprawniającego do zakupu;
- 12) ilość wydanego materiału lub, w przypadku obrotu jednostkowego wyrobami posiadającymi indywidualny numer, zapis identyfikujący ten wyrób;
- 13) stan magazynu po operacji przychodu albo rozchodu materiału;
- 14) podpis osoby upoważnionej do prowadzenia ewidencji.

2. Podstawą wpisów do księgi ewidencyjnej materiałów przeznaczonych do obrotu są dokumenty:

- 1) przychodu;
- 2) rozchodu;
- 3) przekazania ewidencjonowanego materiału między komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy;
- 4) zużycia ewidencjonowanego materiału.

§ 14. 1. Dokument przychodu albo rozchodu zawiera:

- 1) numer i datę wystawienia oraz oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego dokument;
- 2) nazwę handlową, indeks, symbol oraz inne oznaczenia identyfikujące ewidencjonowany materiał, zgodnie z § 4 ust. 1 lub 1a;
- 3) prawidłową nazwę przewozową, kod klasyfikacyjny i numer rozpoznawczy UN, jeżeli są one

wymagane odrębnymi przepisami;

- 4) ilość przyjętego (wydanego) materiału i jednostkę miary;
- 5) oznaczenie dostawcy (nabywcy);
- 6) numer i serię dowodu tożsamości osoby upoważnionej do odbioru materiału;
- 7) datę przyjęcia (wydania) materiału;
- 8) informację o posiadaniu koncesji na obrót materiałami przez przedsiębiorcę wystawiającego dokument rozchodu;
- 9) nazwisko i podpis osoby:
 - a) wystawiającej dokument,
 - b) wydającej materiał,
 - c) upoważnionej do odbioru materiału.

2. Dokument przekazania ewidencjonowanego materiału między komórkami organizacyjnymi przedsiębiorcy zawiera:

- 1) numer i datę wystawienia;
- 2) nazwy lub symbole komórek przekazującej i otrzymującej materiał;
- 3) nazwę handlową, indeks, symbol oraz inne oznaczenia identyfikujące ewidencjonowany materiał, zgodnie z § 4 ust. 1 lub 1a;
- 4) przekazaną ilość materiału i jednostkę miary;
- 5) nazwisko i podpis osoby:
 - a) wystawiającej dokument,
 - b) wydającej materiał,
 - c) upoważnionej do odbioru materiału.

3. Dokument zużycia ewidencjonowanego materiału zawiera:

- 1) numer i datę wystawienia dokumentu;
- 2) nazwę i symbol komórki organizacyjnej przedsiębiorcy;
- 3) nazwę handlową, indeks, symbol oraz inne oznaczenia identyfikujące ewidencjonowany materiał, zgodnie z § 4 ust. 1 lub 1a;
- 4) ilość zużytego materiału i jednostkę miary;
- 5) cel zużycia materiału;
- 6) nazwisko i podpis osoby:
 - a) wystawiającej dokument,
 - b) dokonującej zużycia,
 - c) potwierdzającej dokonanie zużycia materiału.

§ 15. Przedsiębiorca wykonujący łącznie działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami może prowadzić połączoną dokumentację związaną z prowadzeniem ewidencji materiałów wytworzonych albo przeznaczonych do obrotu oraz ewidencji transakcji tymi materiałami.

Rozdział 4

Sposób prowadzenia ewidencji transakcji technologią

§ 16. 1. Księga ewidencyjna transakcji technologią zawiera:

- 1) numer i datę założenia księgi ewidencyjnej;
 - 2) nazwę technologii;
 - 3) datę i numer zawartej umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 1;
 - 4) datę i kolejny numer wpisu do księgi ewidencyjnej;
 - 5) określenie formy transakcji;
 - 6) oznaczenie przedsiębiorcy dokonującego sprzedaży technologii, ze wskazaniem dokumentu uprawniającego do obrotu;
 - 7) oznaczenie przedsiębiorcy dokonującego zakupu technologii, ze wskazaniem dokumentu uprawniającego do zakupu, numeru tego dokumentu oraz organu, który jest jego dostawcą;
 - 8) wskazanie źródła pochodzenia technologii, a w szczególności umów o badania naukowe i prace rozwojowe, uzyskanych patentów lub licencji oraz opracowań własnych;
 - 9) określenie dokumentów lub informacji przekazanych nabywcy, o których mowa w ust. 2 pkt 2-5;
 - 10) wykaz materiałów, które mogą być wytwarzane w oparciu o nabytą technologię.
2. Podstawą wpisów do księgi ewidencyjnej transakcji technologią są:
- 1) zawarte umowy sprzedaży lub przekazania technologii, umowy licencyjne oraz umowy o przekazaniu praw do patentu, dotyczące technologii będącej przedmiotem ewidencjonowanej transakcji;
 - 2) dokumentacja procesów technologicznych;
 - 3) instrukcje technologiczne, instrukcje użytkowania lub inne formy przekazu informacji;
 - 4) opisy patentowe;
 - 5) protokoły z odbytych konsultacji, instruktaży lub pokazów technicznych.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾.

MINISTER GOSPODARKI

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

W porozumieniu:

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 10 września 2002 r. w sprawie ewidencjonowania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 163, poz. 1346 oraz z 2003 r., Nr 143, poz. 1394), które na mocy art. 3 ustawy z dnia 2010 r. o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr ..., poz. ...) utraciło moc z dniem 2010 r.

UZASADNIENIE

Celem regulacji jest wypełnienie delegacji zawartej w art. 23 ust. 2 znowelizowanej ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr. 67, poz. 679, z późn.) – dalej ustawa.. Przepisy ustawy implementują do krajowego porządku prawnego przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 179/5 z 8.07.2008). Regulacja zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenie MG oraz MSWiA z dnia 9 października 2002 r. w sprawie ewidencjonowania wytworzonymi i wprowadzonymi do obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją, wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią oznakowaną (Dz. U. Nr 156, poz. 1303) wydane na podstawie aktualnych przepisów.

Projektowana regulacja ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa publicznego m.in. poprzez stworzenie systemu nadzoru prowadzenia obrotu i posiadania broni palnej przeznaczonej do użytku cywilnego (o której mówi dyrektywa 2008/51/WE), zwanej bronią oznakowaną.

Jednym z segmentów systemu nadzoru jest ewidencja broni oznakowanej. Uściślona ewidencja ułatwi określenie dokładnej „historii” broni, tj. wszystkich jej właścicieli w całym cyklu użytkowania. Należy podkreślić, iż przez pojęcie broń określa się również jej istotne elementy, które będą również podlegały rygorom ewidencjonowania.

W celu dokładnego określenia sposobu ewidencji broni oznakowanej w ustawie zmieniono dotychczasową delegację zawartą w art. 23 ust. 2 rozszerzając jej zakres przedmiotowy w tym zakresie. Chodzi tu w szczególności o wydzielenie z szerszego zbioru „broń” – określającego również broń przeznaczoną na potrzeby Sił Zbrojnych i służb specjalnych – broni oznakowanej. Ma to za zadanie uproszczenie procedur poszukiwawczych i identyfikacyjnych takiej broni.

W tym celu w MG przygotowano projekt rozporządzenia MG w sprawie ewidencjonowania wytworzonymi i wprowadzonymi do obrotu materiałami wybuchowymi,

bronią, amunicją, wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią oznakowaną. Projektowane rozporządzenie określa:

- 1) sposób ewidencjonowania wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz broni oznakowanej;
- 2) sposób prowadzenia ewidencji dotyczącej obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją, wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią oznakowaną;
- 3) sposób prowadzenia ewidencji transakcji dotyczących obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją, wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią oznakowaną i okres przechowywania związanej z nią dokumentacji.

Podkreślenia wymaga fakt, że projektowana regulacja w dużym stopniu bazuje na obowiązujących obecnie przepisach. Istotnym nowum jest jedynie wydzielenie ewidencji broni przeznaczonej do obrotu na rynku cywilnym z ogólnego systemu znakowania broni.

Stosownie do § 5 pkt 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm) projektowana regulacja nie podlega notyfikacji technicznej, gdyż implementuje do krajowego porządku prawnego przepisy UE.

**WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU
Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ**

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482, z 2004 r. Nr 42, poz. 734, z 2005 r. Nr 55, poz. 757 oraz z 2006 r. Nr 40, poz. 439) przedstawia się następującą opinię:

Analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia MG w sprawie ewidencjonowania wytworzonymi i wprowadzonymi do obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją, wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią oznakowaną wykazuje, że jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie – po wejściu w życie – będzie oddziaływało na przedsiębiorców wykonujących działalność koncesjonowaną w zakresie wytwarzania i obrotu bronią, amunicją, wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią znakowaną poprzez nałożenie dodatkowego obowiązku w postaci prowadzenia dodatkowej ewidencji broni oznakowanej. Nie będzie to jednak znaczące obciążenie z uwagi na fakt, iż ewidencja broni jest już prowadzona.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z branżowymi organizacjami samorządowymi reprezentującymi przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją, tj. z Polską Izbą Producentów na Rzecz Obronności oraz Polskim Stowarzyszeniem Rusznikarzy i Dystrybutorów Broni,

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej strony internetowej MG.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego

Przewiduje się, iż wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego, gdyż swoim zakresem obejmuje jedynie działalność wykonywaną przez przedsiębiorców.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przepisy projektowanego rozporządzenia nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projekt rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ORAZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2010 r.

**w sprawie warunków sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów
i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz sprzedaży broni i amunicji
za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, zakresu i trybu kontroli przestrzegania
tych warunków²⁾**

Na podstawie art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. 67, poz. 679, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Materiały wybuchowe sprzedaje się:

- 1) przedsiębiorcy i jednostce naukowej, którzy przedłożą:
 - a) koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi lub
 - b) koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji albo
 - c) pozwolenie na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych wydane odpowiednio przez wojewodę lub inny organ uprawniony do wydania takiego pozwolenia na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ;
- 3) innym podmiotom, których dostęp do materiałów wybuchowych regulują odrębne przepisy, na warunkach w nich określonych.

2. Rodzaj sprzedawanych materiałów wybuchowych musi odpowiadać rodzajowi

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180 poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036 oraz z 2010 r. Nr ..., poz. ...

materiału wybuchowego określonego w koncesji lub pozwoleniu, o których mowa w ust. 1 pkt 1, a w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, rodzajowi określonego w dokumencie uprawniającym do ich nabycia.

§ 2. 1. O sprzedaży materiałów wybuchowych przedsiębiorca sprzedający broń zawiadamia, w ciągu 3 dni od daty sprzedaży, komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej przez nabywcę, a w przypadku jednostki naukowej - właściwego ze względu na jej siedzibę. W razie sprzedaży materiałów wybuchowych podmiotom, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3, zawiadamia się organ, który wydał dokument uprawniający do nabycia materiałów wybuchowych.

2. Wzór zawiadomienia określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Broń oraz istotne części broni sprzedaje się:

- 1) osobom fizycznym, przedsiębiorcom oraz innym podmiotom, które przedłożą zaświadczenie wydane odpowiednio przez właściwy organ Policji lub organ wojskowy, uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni;
- 2) cudzoziemcom na warunkach określonych w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.⁴⁾);
- 3) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu bronią;
- 4) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania broni - zgodnie z zakresem koncesji;
- 5) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, Straży Granicznej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej nabycia, wystawionego przez właściwy organ;
- 6) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Państwowej Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, kontroli skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego - na podstawie dokumentu wydanego przez uprawniony organ Policji;
- 7) specjalistycznym uzbrojonym formacjom ochronnym, uprawnionym do posiadania broni na podstawie świadectwa broni - na podstawie zaświadczenia właściwego organu Policji, uprawniającego do nabycia określonego rodzaju oraz ilości egzemplarzy broni;
- 8) innym podmiotom, których dostęp do broni regulują odrębne przepisy, na warunkach w nich określonych.

2. Rodzaj sprzedanej broni musi odpowiadać rodzajowi broni wymienionej w dokumencie uprawniającym do jej zakupu.

§ 4. 1. Przedsiębiorca sprzedający broń, o której mowa w art. 11 pkt 5-7 oraz 9 i 10 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, raz na kwartał, przekazuje informację o ilości sprzedanej broni organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej.

2. W przypadku sprzedaży broni, o której mowa w art. 11 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, przedsiębiorca sprzedający broń odnotowuje w prowadzonej ewidencji

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r., Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 195, poz. 1199 oraz z 2009 r. Nr 168, poz. 1323.

następujące dane kupującego:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) serię, numer i wystawcę dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 3) adres;
- 4) ilość, rodzaj, nazwę, markę, typ broni oraz inne jej dane identyfikacyjne;
- 5) datę dokonania transakcji.

3. Informację, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorca sprzedający broń przekazuje w formie zestawienia sprzedaży broni, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Producent lub importer wprowadzający do obrotu broń palną oraz przedsiębiorca sprzedający uprzednio użytą broń palną, z wyjątkiem broni wymienionej w art. 11 pkt 5-7 i 9-10 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, odstrzeliwuje trzy naboje z każdej lufy egzemplarza broni palnej przeznaczonej do sprzedaży o kalibrze do 20 mm lub o kalibrze wagowo-miarowym do 12 oraz zabezpiecza łuski.

2. Odstrzelenia nabojów dokonuje się w obecności funkcjonariusza Policji pisemnie upoważnionego przez komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę sprzedającego broń. Z czynności tej przedsiębiorca sporządza protokół zawierający następujące dane:

- 1) datę odstrzału;
- 2) rodzaj, nazwę, markę, kaliber, serię, numer i rok produkcji broni;
- 3) oznaczenie producenta broni;
- 4) ewentualne dodatkowe oznaczenia fabryczne stosowane przez producenta lub szczegółowy opis broni;
- 5) podpisy przedsiębiorcy i funkcjonariusza Policji.

§ 6. 1. O fakcie sprzedaży broni lub jej istotnych części przedsiębiorca sprzedający broń zawiadamia w ciągu 3 dni od daty sprzedaży:

- 1) właściwy organ Policji lub organ wojskowy, który wydał zaświadczenie uprawniające do nabycia broni lub jej istotnych części, a w przypadku sprzedaży broni lub jej istotnych części przedsiębiorcom, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 i 4, organ Policji właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej nabywcy;
- 2) w przypadku sprzedaży broni lub jej istotnych części podmiotom, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 5, 6 i 8, organ, który wydał dokument uprawniający do nabycia broni lub jej istotnych części.

2. Podmioty, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 i 5, łącznie ze sprzedaną bronią otrzymują do każdego egzemplarza broni łuski odstrzelonych nabojów wraz z protokołem odstrzału, o których mowa w § 5 ust. 2.

3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się łuski odstrzelonych nabojów wraz z protokołem odstrzału, o którym mowa w § 5 ust. 2.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 5.

5. Wzór zawiadomienia o sprzedaży broni lub jej istotnych części podmiotom, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1-4 i 6-8, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

6. Wzór zawiadomienia o sprzedaży broni lub jej istotnych części podmiotom, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 5, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Amunicję sprzedaje się:

- 1) osobom fizycznym, przedsiębiorcom oraz innym podmiotom na podstawie:

- a) legitymacji posiadacza broni lub świadectwa broni,
 - b) zaświadczenia wydanego odpowiednio przez właściwy organ Policji lub organ wojskowy, uprawniającego do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni wraz z amunicją do tej broni;
- 2) cudzoziemcom, na warunkach określonych w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji;
 - 3) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu amunicją;
 - 4) przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu bronią oraz dokument potwierdzający nabycie broni - w ilości trzech sztuk amunicji do każdego egzemplarza nabytej broni, w celu dokonania czynności, o których mowa w § 5 ust. 1;
 - 5) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, Straży Granicznej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej nabycia, wystawionego przez właściwy organ;
 - 6) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Państwowej Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, kontroli skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego - na podstawie dokumentu wydanego przez uprawniony organ Policji;
 - 7) specjalistycznym uzbrojonym formacjom ochronnym na podstawie pisemnej zgody właściwego komendanta wojewódzkiego Policji w celu szkolenia strzeleckiego.

2. Rodzaj i kaliber sprzedawanej amunicji musi odpowiadać rodzajowi i kalibrowi broni wymienionej w dokumencie uprawniającym do jej posiadania.

3. Istotne części amunicji sprzedaje się przedsiębiorcom, którzy przedłożą koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania amunicji, w której te części występują, z zastrzeżeniem § 9.

§ 8. 1. O sprzedaży amunicji podmiotom, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 6 i 7, przedsiębiorca dokonujący sprzedaży w ciągu 5 dni roboczych od dnia sprzedaży zawiadamia organ, który wydał dokument uprawniający do nabycia amunicji.

2. O sprzedaży amunicji przedsiębiorcom, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca dokonujący sprzedaży raz na kwartał zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej przez nabywcę.

3. Wzór zawiadomień, o których mowa w ust. 1 i 2, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 9. Proch strzelniczy i splotki można sprzedawać osobom, które okażą imienną legitymację posiadacza broni myśliwskiej lub sportowej.

§ 10. 1. Dopuszcza się sprzedaż broni i amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej pod warunkiem opatrzenia dokumentów sprzedaży bezpiecznym podpisem elektronicznym.

2. Zakupiona broń i amunicja w sposób, o którym mowa w ust. 1, musi być dostarczona za pośrednictwem operatorów publicznych, o których mowa w art. 36 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

3. Sieć teleinformatyczna, o której mowa w ust. 1 musi:

1) charakteryzować się funkcjonalnością, niezawodnością, wydajnością, zdolnością do przenoszenia między operatorami oraz zdolnością do testowania, zgodnie z normami ISO zatwierdzonymi przez krajową jednostkę normalizacyjną, na etapie projektowania, wdrażania i modyfikowania tych systemów;

2) zostać wyposażona w składniki sprzętowe i oprogramowanie:

a) umożliwiające wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi,

b) zapewniające dostęp do zasobów informacji udostępnianych przez systemy teleinformatyczne używane do celów publicznych, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. Nr 212, poz. 1766)

§ 11. 1. Wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym sprzedaje się:

1) przedsiębiorcom posiadającym koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;

2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celnej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ;

3) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, kontroli skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia wystawionego przez właściwy organ;

4) innym podmiotom, których dostęp do wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym regulują odrębne przepisy, na warunkach w nich określonych.

2. Kamizelki kuloodporne, hełmy wojskowe i policyjne, ochraniacze twarzy, kończyn i innych części ciała sprzedaje się także przedsiębiorcom, którzy posiadają koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, oraz przedsiębiorcom albo jednostkom organizacyjnym, które na podstawie odrębnych przepisów powołały wewnętrzne służby ochrony, oraz szkołom kształcącym w zawodzie pracownika ochrony fizycznej osób i mienia, a także przedsiębiorcom prowadzącym działalność szkoleniową dla osób ubiegających się o wydanie licencji pracownika ochrony fizycznej.

§ 12. Technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym sprzedaje się:

1) przedsiębiorcom, którzy przedłożą:

a) koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu określonymi technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym lub

b) koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, których dotyczy dana technologia;

2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celnej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ.

§ 13. Zakres kontroli przestrzegania warunków sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym obejmuje:

- 1) prawidłowość prowadzenia dokumentacji sprzedaży;
- 2) sprawdzenie przystosowania oraz zabezpieczenia obiektów i pomieszczeń, w których prowadzona jest sprzedaż, pod względem zapewnienia bezpieczeństwa;
- 3) przestrzeganie terminów zawiadomień o sprzedaży.

§ 14. 1. Kontrolę przeprowadza się w dniach i godzinach pracy obowiązujących u kontrolowanego przedsiębiorcy, a w sytuacjach szczególnie uzasadnionych - o każdej porze.

2. Kontrola może być przeprowadzona w siedzibie kontrolowanego przedsiębiorcy, innych miejscach związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą lub w siedzibie organu kontrolującego.

§ 15. Czynności kontrolne realizowane są poprzez:

- 1) wstęp do obiektów i pomieszczeń, sprawdzenie obiektów i pomieszczeń sprzedaży i przechowywania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz rusznikarni pod względem zabezpieczenia;
- 2) sprawdzenie zabezpieczeń sieci teleinformatycznej, o której mowa w § 10 ust. 1;
- 3) sprawdzenie dokumentacji w zakresie objętym kontrolą, a także żądanie odpisów i wyciągów z tych dokumentów, w tym również jeżeli to konieczne żądanie tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym;
- 4) zabezpieczanie dokumentów i innych dowodów;
- 5) żądanie pisemnych wyjaśnień i oświadczeń dotyczących kontrolowanego zakresu prowadzonej działalności gospodarczej.

§ 16. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli, zwany dalej "protokołem".

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy i jego adres;
- 2) imię i nazwisko kontrolującego lub kontrolujących;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych;
- 4) określenie przedmiotowego zakresu kontroli;
- 5) opis stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym stwierdzonych nieprawidłowości, ich zakresu i skutków;
- 6) opis załączników;
- 7) informację o pouczeniu przedsiębiorcy o prawie zgłaszania zastrzeżeń do protokołu oraz o prawie odmowy podpisania protokołu kontroli.

3. Protokół może zawierać również wnioski dotyczące dalszego postępowania wobec przedsiębiorcy, u którego przeprowadzono kontrolę.

§ 17. 1. Protokół podpisują kontrolujący i kontrolowany przedsiębiorca.

2. Przed podpisaniem protokołu kontrolowany przedsiębiorca może złożyć na piśmie zastrzeżenia w terminie 3 dni od daty przedstawienia mu protokołu do podpisu.

3. O nieuwzględnieniu zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2, kontrolujący informuje kontrolowanego przedsiębiorcę na piśmie.

4. O odmowie podpisania protokołu kontrolujący czyni wzmiankę w protokole.

5. Odmowa podpisania protokołu przez kontrolowanego przedsiębiorcę nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego.

6. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach.

7. Kopię protokołu kontrolujący pozostawia kontrolowanemu przedsiębiorcy.

§ 18. 1. Kontrolujący może utrwalić przebieg kontroli za pomocą technik audiowizualnych.

2. Nośniki obrazu i dźwięku, na których utwalono przebieg kontroli, załącza się do protokołu.

§ 19. W przypadku gdy protokół z przeprowadzonej kontroli zawiera wnioski, o których mowa w § 15 ust. 3, organy określone w art. 34 pkt 2-4 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym przekazują w terminie 14 dni, od dnia zakończenia kontroli, protokół kontroli organowi koncesyjnemu.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji**

Minister Gospodarki

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WZÓR ZAWIADOMIENIA O SPRZEDAŻY MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH

.....
(oznaczenie przedsiębiorcy)

.....
(numer koncesji)

.....
.....
.....

(adresat zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIE **o sprzedaży materiałów wybuchowych**

1. Data sprzedaży
2. Nazwa handlowa materiału wybuchowego
3. Oznaczenie producenta
4. Numer partii
5. Rok produkcji
6. Ilość materiału wybuchowego
7. Dodatkowe oznaczenia fabryczne materiału stosowane przez producenta
.....

8. Imię i nazwisko nabywcy, nazwa, seria i numer dokumentu tożsamości oraz jego wystawca:

.....

lub nazwa oraz NIP nabywcy:

.....

9. Adres nabywcy

10. Nazwa, numer i data wydania dokumentu uprawniającego do zakupu materiału wybuchowego

.....

11. Oznaczenie organu wydającego dokument uprawniający do zakupu materiału wybuchowego

.....

.....
(pieczęć przedsiębiorcy
dokonującego sprzedaży)

.....
(imię i nazwisko przedsiębiorcy
dokonującego sprzedaży)

.....
(podpis)

ZAŁĄCZNIK Nr 2

WZÓR ZESTAWIENIA SPRZEDAŻY BRONI

.....
(miejsowość i data sporządzenia)

.....
(oznaczenie przedsiębiorcy)

.....
(numer koncesji)

.....
.....
.....
(adresat zestawienia)

ZESTAWIENIE SPRZEDAŻY BRONI

Sporządzone za okres od

(dzień, miesiąc - słownie, rok)

do

(dzień, miesiąc - słownie, rok)

przez

(imię i nazwisko osoby sporządzającej oraz zajmowane stanowisko u przedsiębiorcy)

Rodzaj sprzedanej broni	Ilość sprzedanej broni - w sztukach (podać słownie i cyfrą)
Broń alarmowa o kalibrze do 6 mm	
Ręczne miotacze gazu obozwałdniającego	
Przedmioty przeznaczone do obozwałdniania osób za pomocą energii elektrycznej o średniej wartości prądu w obwodzie nieprzekraczającej 10 mA	
Broń palna pozbawiona cech użytkowych	
Broń pneumatyczna	

.....
(podpis osoby sporządzającej (pieczęć przedsiębiorcy)
- czytelny)

.....
(imię i nazwisko przedsiębiorcy)

.....
(podpis przedsiębiorcy - czytelny)

ZALĄCZNIK Nr 3

WZÓR ZAWIADOMIENIA O SPRZEDAŻY BRONI

.....
(oznaczenie przedsiębiorcy)

.....
(numer koncesji)

.....
.....
.....
(adresat zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIE O SPRZEDAŻY BRONI

1. Data sprzedaży
2. Rodzaj, nazwa, marka, kaliber broni
3. Oznaczenie producenta

4. Seria, numer sprzedanej broni
5. Rok produkcji
6. Ilość
7. Dodatkowe oznaczenia fabryczne stosowane przez producenta
lub szczegółowy opis broni
.....
8. Imię i nazwisko nabywcy, nazwa, seria i numer dokumentu
tożsamości oraz jego wystawca:
.....
lub nazwa oraz NIP nabywcy:
.....
9. Adres nabywcy
10. Nazwa, numer i data wydania dokumentu uprawniającego do
zakupu broni
.....
11. Oznaczenie organu wydającego dokument uprawniający do
zakupu broni
.....

.....
(pieczęć przedsiębiorcy
dokonującego sprzedaży)

.....
(imię i nazwisko przedsiębiorcy
dokonującego sprzedaży)

.....
(podpis)

Załączniki:

- 1) ilość łusek
- 2) protokół odstrzału.

ZAŁĄCZNIK Nr 4

WZÓR ZAWIADOMIENIA O SPRZEDAŻY BRONI

.....
(oznaczenie przedsiębiorcy)

.....
(numer koncesji)

.....
.....
.....
(adresat zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIE O SPRZEDAŻY BRONI

1. Data sprzedaży
2. Rodzaj, nazwa, marka, kaliber broni
3. Oznaczenie producenta
4. Ilość broni
5. Dodatkowe oznaczenia fabryczne stosowane przez producenta
lub szczegółowy opis broni
.....
6. Oznaczenie nabywcy oraz NIP
7. Adres nabywcy
8. Nazwa, numer i data wydania dokumentu uprawniającego do
zakupu broni
.....
9. Oznaczenie organu wydającego dokument uprawniający do zakupu
broni
.....

.....
(pieczęć przedsiębiorcy
dokonującego sprzedaży)

.....
(imię i nazwisko przedsiębiorcy
dokonującego sprzedaży)

.....
(podpis)

Załącznik:

wykazy numerowe broni (oddzielnie dla każdego typu broni)

Rodzaj, nazwa, marka, kaliber zakupionej broni

.....

Lp.	Seria i numer broni	Rok produkcji	Dodatkowe oznaczenia fabryczne stosowane przez producenta lub szczegółowy opis broni

ZAŁĄCZNIK Nr 5

WZÓR ZAWIADOMIENIA O SPRZEDAŻY AMUNICJI

.....
(oznaczenie przedsiębiorcy)

.....
(numer koncesji)

.....
.....
.....
(adresat zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIE O SPRZEDAŻY AMUNICJI

1. Data sprzedaży^{x/} :
2. Miejsce sprzedaży:

Lp.	Rodzaj, nazwa, kaliber amunicji	Oznaczenie producenta	Numer partii amunicji	Ilość

3. Imię i nazwisko nabywcy, nazwa, seria i numer dokumentu tożsamości oraz jego wystawca:

.....
lub nazwa oraz NIP nabywcy:

.....

4. Adres nabywcy:

.....

5. Nazwa, numer i data wydania dokumentu uprawniającego do zakupu amunicji:

.....

6. Oznaczenie organu wydającego dokument uprawniający do zakupu amunicji:

.....

.....
(pieczęć przedsiębiorcy)

dokonującego sprzedaży)

.....
(imię i nazwisko przedsiębiorcy
dokonującego sprzedaży)

.....
(podpis)

^{x/} W przypadku sprzedaży, o której mowa w § 8 ust. 2 rozporządzenia, należy podawać kwartał i rok.

UZASADNIENIE

Celem regulacji jest wypełnienie delegacji zawartej w art. 30 ust. 3 znowelizowanej ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr. 67, poz. 679, z późn.) – dalej „ustawa”. Przepisy ustawy implementują do krajowego porządku prawnego przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 179/5 z 8.07.2008). Regulacja zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenie MG oraz MSWiA z dnia 9 września 2002 r. w sprawie warunków sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz zakresu i trybu kontroli przestrzegania tych warunków (Dz. U. Nr 156, poz. 1303), wydane na podstawie aktualnych przepisów.

Zmienione przepisy art. 30 ust. 2 ustawy zezwalają na sprzedaż broni oznakowanej oraz amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej (Internetu).

W MG przygotowano projekt rozporządzenia MG i MSWiA w sprawie warunków sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz sprzedaży broni i amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, zakresu i trybu kontroli przestrzegania tych warunków. W stosunku do obowiązującego obecnie rozporządzenia jego zakres przepisów został rozszerzony o warunki sprzedaży broni i amunicji za pomocą sieci teleinformatycznej oraz zakresu i trybu kontroli tych warunków.

Podstawowym warunkiem zawarcia umowy o zakupie broni jest zabezpieczenie dokumentów transakcji bezpiecznym podpisem elektronicznym. Ponadto sieć teleinformatyczna musi spełniać warunki określone w normach ISO zatwierdzonych przez krajową jednostkę normalizacyjną, na etapie projektowania, wdrażania i modyfikowania tych systemów. Sieć taka musi zostać wyposażona w składniki sprzętowe i oprogramowanie:

- a) umożliwiające wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi,
- b) zapewniające dostęp do zasobów informacji udostępnianych przez systemy teleinformatyczne używane do celów publicznych, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia

11 października 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. Nr 212, poz. 1766).

Sieć teleinformatyczna musi być również zabezpieczona przed przypadkowym lub celowym wprowadzeniem zmian oraz przed utratą lub usunięciem przesyłanych informacji, a także zapewniać ich poufność.

Sprzedawana broń i amunicja za pośrednictwem sieci teleinformatycznej będzie dostarczana do nabywcy wyłącznie poprzez koncesjonowanych operatorów publicznych upoważnionych do przewozu broni i amunicji, o których mowa w art. 36 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

W trakcie kontroli przedsiębiorców prowadzących sprzedaż broni i amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej sprawdzeniu będą podlegały urządzenia do transmisji danych oraz oprogramowanie pod kątem zapewnienia prawidłowości transakcji.

Podkreślenia wymaga fakt, że projektowana regulacja w dużym stopniu bazuje na obowiązujących obecnie przepisach. Jedyne zmiany stanowi jedynie określenie warunków sprzedaży broni i amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej oraz określenie zakresu i trybu kontroli tych warunków.

Stosownie do § 5 pkt 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm) projektowana regulacja nie podlega notyfikacji technicznej, gdyż implementuje do krajowego porządku prawnego przepisy UE.

**WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU
Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ**

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482, z 2004 r. Nr 42, poz. 734, z 2005 r. Nr 55, poz. 757 oraz z 2006 r. Nr 40, poz. 439) przedstawia się następującą opinię:

Analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia MG i MSWiA w sprawie warunków sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji, wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz sprzedaży broni i amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, zakresu i trybu kontroli przestrzegania tych warunków wykazuje, że jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie – po wejściu w życie – będzie oddziaływało na:

- przedsiębiorców wykonujących działalność koncesjonowaną w zakresie wytwarzania i obrotu bronią, amunicją, wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz bronią znakowaną poprzez umożliwienie sprzedaży broni i amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej;
- MG oraz MSWiA w związku z rozszerzeniem zadań kontrolnych o sprawdzanie przestrzegania wymagań, jakie spełniać musi sieć teleinformatyczna wykorzystywana do sprzedaży broni i amunicji.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z branżowymi organizacjami samorządowymi reprezentującymi przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją, tj. z Polską Izbą Producentów na Rzecz Obronności oraz Polskim Stowarzyszeniem Rusznikarzy i Dystrybutorów Broni,

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej strony internetowej MSWiA oraz MG.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego

Przewiduje się, iż wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych sektora finansów publicznych budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego, gdyż swoim zakresem obejmuje jedynie działalność wykonywaną przez przedsiębiorców.

Koszty zadań kontrolnych realizowanych przez MG oraz MSWiA ponoszone będą przez te organy w ramach własnych budżetów.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przepisy projektowanego rozporządzenia mogą – poprzez zwiększenie obrotu bronią i amunicją wpływać na zwiększenie konkurencyjności przedsiębiorców oraz funkcjonowanie przedsiębiorstw. Umożliwienie sprzedaży broni i amunicji za pośrednictwem sieci teleinformatycznej przyczynić się może do zwiększenia sprzedaży, zwłaszcza osobom z regionów oddalonych od miejsc prowadzenia obrotu bronią. Przepisy regulacji nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rozwój regionalny.

**Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r.
zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni**

Wersja z dnia 17 maja 2010 r.

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Przepis dyrektywy (jednostka redakcyjna)	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Przepis polski (jednostka redakcyjna)	Treść przepisów polskich	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 1 pkt 1 lit. a	<p>Art. 1 ust. 1. Do celów niniejszej dyrektywy „broń palna” oznacza każdą przenośną broń lufową, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków w wyniku działania materiału wybuchowego.</p> <p>Broń palna została sklasyfikowana w sekcji II załącznika I.</p>	Wymaga	Art. 7 ust. 1, 1b, 2 i 3 projektu ustawy o broni i amunicji	<p>1. W rozumieniu ustawy bronią palną jest każda przenośna broń lufowa, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału wybuchowego.</p> <p>1b. W rozumieniu ustawy repliką broni palnej jest urządzenie, którego budowa pod względem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady działania, oraz 2) kształtu i wymiarów elementów, oraz 3) zastosowanych do jego wytworzenia rodzajów materiałów <p>- odwzorowuje konkretny model broni palnej.</p>	<p>Modyfikacja treści definicji dyrektywy poprzez dodanie wyrazów „lub substancji” podyktowana jest tym, że posiadanie broni palnej gazowej, alarmowej i sygnałowej miotającej substancje obezwładniające wymaga pozwolenia na broń.</p> <p>Definicja repliki broni palnej jest bezpośrednio skorelowana z definicją broni palnej. Bez wskazania tej definicji nie mogą zachodzić wątpliwości, czy pojęcie broni palnej mieści w sobie pojęcie jej replik.</p>

	<p>Do celów niniejszej dyrektywy przedmiot uznaje się za dający się przystosować do miotania jednego lub wielu pocisków w wyniku działania materiału wybuchowego, jeżeli:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ma wygląd broni palnej, i — ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonana, może być łatwo przerobiona we wspomnianym celu.; 	<p>Wymaga</p>	<p>Art. 7 ust. 1a projektu ustawy o broni i amunicji</p>	<p>2. W rozumieniu ustawy bronią palną sygnałową jest urządzenie wielokrotnego użycia, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału wybuchowego, jest zdolne do wystrzelenia z lufy o kalibrze nie mniejszym niż 25 mm substancji w postaci ładunku pirotechnicznego celem wywołania efektu wizualnego lub akustycznego.</p> <p>3. W rozumieniu ustawy bronią palną alarmową jest urządzenie wielokrotnego użycia, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału wybuchowego, wywołuje efekt akustyczny, a wystrzelona z lufy lub elementu ją zastępującego substancja razi cel na odległość nie większą niż 1 metr.”;</p> <p>1a. W rozumieniu ustawy za dający się przystosować do miotania jednego lub wielu pocisków lub substancji w wyniku działania materiału wybuchowego, uznaje się przedmiot, który ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może być łatwo przerobiony w celu miotania.</p>	<p>Zastąpiono wyrazy „materiału miotającego” wyrazami „materiału wybuchowego” w celu skorelowania z projektowanym art. 7 ust. 1a.</p> <p>Nie został wprowadzony zapis „ma wygląd broni palnej” bowiem ma on charakter dalece ocenny i wprowadzenie go do prawa polskiego miałby negatywny wpływ na zwalczanie nielegalnego przerabiania broni palnej.</p>
		<p>Wymaga</p>	<p>Art. 6a ust. 2 projektu ustawy o broni i amunicji</p>	<p>2. Przez pozbawienie broni palnej w sposób trwały cech użytkowych, zwane dalej "pozbawieniem cech użytkowych", rozumie się pozbawienie cech użytkowych wszystkich istotnych części broni palnej w taki sposób, by mimo działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału wybuchowego, nie była zdolna do wystrzelenia pocisku lub substancji z lufy albo elementu ją zastępującego oraz do wywołania efektu wizualnego lub akustycznego, a przywrócenie broni cech użytkowych bez podjęcia czynności specjalistycznych nie było możliwe.</p>	<p>Zastąpiono wyrazy „materiału miotającego” wyrazami „materiału wybuchowego” w celu skorelowania z projektowanym art. 7 ust. 1a.</p>
<p>Art. 1 pkt 1 lit. b</p>	<p>Art. 1 ust. 1a. Do celów niniejszej dyrektywy »część« oznacza jakikolwiek element lub część zamienną, zaprojektowane specjalnie do broni palnej i zasadnicze dla jej funkcjonowania, w tym lufę, szkielet lub komorę zamkową, suwadło lub bębnek, trzon lub zatrzask zamkowy, oraz jakiegokolwiek urządzenie przeznaczone lub przystosowane do tłumienia hałasu spowodowanego wystrzałem.</p>	<p>Nie wymaga</p>	<p>Art. 5 ust. 1 ustawy o broni i amunicji</p>	<p>Art. 5 ust 1. Gotowe lub obrobione istotne części broni lub amunicji uważa się za broń lub amunicję.</p>	<p>Nie znajduje uzasadnienia wierne odzwierciedlenie definicji części broni palnej z uwagi na fakt, iż w dalszej części ustawa o broni i amunicji nie posługuje się tym pojęciem, ani nie wydaje się celowym, aby się nim posługiwała. Istotne znaczenie ma natomiast pojęcie istotnych części broni palnej (art. 5 ust. 1 ustawy o broni i amunicji), które są uważa się za broń.</p>

<p>1b. Do celów niniejszej dyrektywy »istotny element« oznacza mechanizm zamkowy, komorę oraz bębenek broni palnej, które będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają być osadzone.</p>	<p>Wymaga</p>	<p>Art. 5 ust. 2 ustawy o broni i amunicji</p>	<p>Art. 5 ust. 2. Istotnymi częściami broni palnej i pneumatycznej są: szkielet broni, baskila, lufa, zamek, suwadło, komora zamkowa oraz bęben nabojowy.</p>	<p>Art. 5 ust. 2 ustawy o broni i amunicji obejmuje definicją „istotnych elementów” wszystkie elementy określone w art. 1 ust. 1 b dyrektywy. Jako, że dyrektywa określa minimalne wymagania nie stoi na przeszkodzie, aby w polskiej definicji „istotnych części broni palnej” dodatkowo wprowadzić szkielet broni, baskilę i lufę. Dodatkowo takie rozwiązanie jest zgodne z art. 3 dyrektywy, stanowiącym, iż państwa członkowskie UE mogą uchwalić przepisy surowsze niż przewidziane w dyrektywie.</p>
<p>1c. Do celów niniejszej dyrektywy »amunicja« oznacza cały nabój lub jego komponenty, w tym łuski, spłonki, proch lub pociski, używane w broni palnej, jeżeli komponenty te są również objęte wymogiem uzyskania zezwolenia w danym państwie członkowskim.</p>	<p>Wymaga</p>	<p>Art. 4 ust. 3 projektu ustawy o broni i amunicji</p>	<p>Art. 4 ust. 3. W rozumieniu ustawy amunicją są naboje przeznaczone do strzelania z broni palnej.</p>	<p>Drugi człon definicji „amunicji”, o której mowa w art. 1c dyrektywy, określa, iż amunicją są także komponenty amunicji, w tym łuski, spłonki, proch lub pociski, używane w broni palnej, jeżeli komponenty te są również objęte wymogiem uzyskania zezwolenia w danym państwie członkowskim. W prawie polskim nie są objęte takim wymogiem łuski oraz pociski, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 i 3 ustawy o broni i amunicji. Stosownie do ww. przepisów objętą reglamentacją są także istotne części amunicji takie jak pociski wypełnione materiałami wybuchowymi, chemicznymi środkami obezwładniającymi lub zapalającymi albo innymi substancjami, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu oraz spłonki inicjujące spalanie materiału wybuchowego i materiał wybuchowy w postaci prochu strzelniczego.</p>

	Wymaga	Art. 5 ust. 3 ustawy o broni i amunicji	Art. 5. ust. 3. Istotnymi częściami amunicji są: pociski wypełnione materiałami wybuchowymi, chemicznymi środkami obojędnymi lub zapalającymi albo innymi substancjami, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu, spłonki inicjujące spalanie materiału wybuchowego i materiał wybuchowy służący do miotania .	Zastąpiono wyrazy „materiału miotającego” wyrazami „materiału wybuchowego” w celu skorelowania z projektowanym art. 7 ust. 1a.
1d. Do celów niniejszej dyrektywy » śledzenie historii « oznacza systematyczne śledzenie losów broni palnej oraz w miarę możliwości jej części i amunicji od wytwórcy do nabywcy w celu udzielania właściwym organom państw członkowskich pomocy w wykrywaniu, badaniu i analizowaniu procesów nielegalnego wytwarzania broni i nielegalnego obrotu bronią.	Nie wymaga	Art. 27 ust. 2 ustawy o broni i amunicji	<p>Art. 27. 2 Komendant Główny Policji, z zastrzeżeniem ust. 3, prowadzi rejestr zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane osobowe osób: <ol style="list-style-type: none"> a) posiadających pozwolenie na broń, b) dopuszczonych do posiadania broni, c) posiadających legitymację osoby dopuszczonej do posiadania broni, d) ubiegających się o pozwolenie na broń lub dopuszczenie do posiadania broni, e) posiadających kartę rejestracyjną broni; 2) dane dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 29 ust. 1; 3) urzędowe informacje i opinie o tych osobach i podmiotach sporządzone w związku ze sprawami pozwoleń na broń; 4) określenie liczby posiadanych przez te osoby lub podmioty egzemplarzy broni oraz jej rodzaju i cech identyfikacyjnych. <p>2a. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1, obejmują:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko; 2) imię ojca i imię matki; 3) miejsce i datę urodzenia; 4) adres miejsca stałego pobytu; 5) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL). <p>3. Dane osobowe żołnierzy zawodowych posiadających pozwolenie na broń, urzędowe informacje i opinie o tych osobach sporządzone w związku ze sprawami pozwoleń na broń oraz liczba posiadanych przez te osoby egzemplarzy broni, rodzaj i cechy identyfikacyjne tej broni podlegają wpisowi do rejestru prowadzonego przez Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej.</p> <p>4. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej przekazuje raz w roku, w terminie do 1 marca, Komendantowi Głównemu Policji informację o liczbie pozwoleń na broń wydanych w roku poprzednim, wraz z informacją o liczbie egzemplarzy i rodzajach broni, na które pozwolenia te zostały wydane.</p> <p>5. Polski Związek Łowiecki i zarządy stowarzyszeń strzeleckich są obowiązane do corocznego składania właściwym organom Policji aktualnych wykazów członków uprawiających łowiectwo lub strzelectwo z użyciem własnej broni oraz do powiadamiania tych organów o wykluczeniu wymienionych członków tych organizacji w terminie 30 dni od dnia wykluczenia.</p>	

			<p>6. Wykaz, o którym mowa w ust. 5, obejmuje imię i nazwisko, numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) oraz adres miejsca stałego pobytu.</p> <p>7. Przepisy ust. 2a pkt 5 i ust. 6, w zakresie odnoszącym się do numeru ewidencyjnego Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), nie dotyczą obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którym nie został on nadany.</p>	
	Wymaga	Projekt ustawy o systemie teleinformatycznym BRONŃ	<p>Art. 3. 1. Tworzy się system teleinformatyczny dotyczący broni, w tym broni palnej i istotnych jej elementów, uzbrojenia oraz amunicji, zwany dalej „systemem BRONŃ”.</p> <p>2. System BRONŃ ma na celu śledzenie broni, w tym broni palnej i jej istotnych elementów, amunicji oraz uzbrojenia - od chwili ich wyprodukowania lub wwozu na terytorium kraju, tak aby było możliwe jednoznaczne określenie ich aktualnego posiadacza oraz prześledzenia łańcucha transakcji ich dotyczących.</p> <p>3. Systemem BRONŃ administruje minister właściwy do spraw gospodarki.</p> <p>4. System BRONŃ zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny broni palnej, 2) rodzaj i numer seryjny istotnej części broni palnej, 3) typ, model, markę, kaliber broni pneumatycznej, 4) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny broni sygnałowej, 5) markę i pojemność miotaczy gazu obezwładniającego, 6) rodzaj i nazwę narzędzi i urządzeń, których używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu, o których mowa w art. 4 , ust. 1 pkt 4 ustawy o broni i amunicji 7) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny broni i istotnych części broni palnej pozbawionej cech użytkowych, 8) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny opakowania amunicji; firmę, siedzibę i adres producenta lub importera broni, broni palnej lub jej istotnych elementów, amunicji oraz uzbrojenia. 	
1e. Do celów niniejszej dyrektywy »pośrednik« oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną niebędącą sprzedawcą, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na zakupie, sprzedaży lub organizowaniu transferu broni.”;	Wymaga	Art. 3 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy o obrocie	<p>Art. 3 ust. 1 pkt 2</p> <p>2)obrocie - należy przez to rozumieć działalność handlową dotyczącą materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w tym pośrednictwo polegające na negocjowaniu, doradztwie handlowym, pomocy w zawieraniu umów oraz organizowaniu przemieszczania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z wyłączeniem spedytorów, wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	

Art. 1 pkt 1 lit. c	c) ustęp 2 otrzymuje brzmienie: „2. Do celów niniejszej dyrektywy »sprzedawca« oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na wytwarzaniu, handlu, wymianie, wypożyczaniu, naprawie lub przeróbce broni palnej, części i amunicji.”;	Nie wymaga			Nie ma uzasadnienia wprowadzanie definicji sprzedawcy, ponieważ w języku polskim pojęcie to określa osobę zatrudnioną u przedsiębiorcy, dokonującą bezpośrednio sprzedaży „za ladą”. Na gruncie prawa polskiego (ustawa o swobodzie działalności gospodarczej) funkcjonuje pojęcie przedsiębiorcy i nie ma uzasadnienia do zmiany na „sprzedawcę”. Ponadto ustawa o wykonywaniu.. definiuje nie podmioty wykonujące określone czynności, ale ich działanie – wytwarzanie, obrót.
	d) dodaje się ustępy w brzmieniu: „2a. Do celów niniejszej dyrektywy »nielegalne wytwarzanie« oznacza wytwarzanie lub montowanie broni palnej, jej części i elementów oraz amunicji: (i) z podstawowych komponentów broni palnej będących przedmiotem nielegalnego obrotu; (ii) bez zezwolenia wydanego zgodnie z art. 4 przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma miejsce wytwarzanie bądź montaż;	Nie wymaga	Art. 263 Kodeksu karnego	Art. 263. § 1. Kto bez wymaganego zezwolenia wyrabia broń palną albo amunicję lub nią handluje, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. § 2. Kto bez wymaganego zezwolenia posiada broń palną lub amunicję, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. § 3. Kto, mając zezwolenie na posiadanie broni palnej lub amunicji, udostępnia lub przekazuje ją osobie nieuprawnionej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. § 4. Kto nieumyślnie powoduje utratę broni palnej lub amunicji, która zgodnie z prawem pozostaje w jego dyspozycji, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.	
Art. 1 pkt 1 lit. d	(iii) bez oznakowania zmontowanej broni palnej podczas jej wytwarzania zgodnie z art. 4 ust. 1.	Wymaga	Art. 36 ust. 1 projektu o obrocie	Art. 36 ust. 1. Kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją albo wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji, albo nie dopełnia obowiązku oznakowania broni palnej lub pojedynczego, podstawowego opakowania amunicji podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.	

	<p>2b. Do celów niniejszej dyrektywy »nielegalny obrót« oznacza nabycie, sprzedaż, dostawę, przemieszczenie lub przekazanie broni palnej, jej części lub amunicji z lub przez terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, jeżeli żadne z zainteresowanych państw członkowskich nie wydało na to zezwolenia zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy lub jeżeli zmontowana broń palna nie jest oznakowana zgodnie z art. 4 ust. 1.”;</p> <p>8.7.2008 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 179/7</p>	<p>Nie wymaga</p>	<p>Art. 36a ustawy o obrocie</p>	<p>Art. 36a. 1. Kto, wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją albo w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek zawierających broń lub amunicję, przemieszcza, z innych państw członkowskich, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji albo z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji albo przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń palną lub amunicję do takiej broni bez wymaganej zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej albo dokonuje poświadczenia zgody przewozowej nie posiadając do tego uprawnień, podlega karze aresztu albo grzywny.</p> <p>2. W razie skazania za wykroczenie, o którym mowa w ust. 1, można orzec przepadek broni palnej i amunicji.</p>	
		<p>Wymaga</p>	<p>Art.51 ust. 2 projektu ustawy o broni i amunicji</p>	<p>Art. 51. 1. Kto bez wymaganej rejestracji posiada broń pneumatyczną albo zbywa osobie nieuprawnionej broń pneumatyczną albo miotacz gazu obezwładniającego lub narzędzie albo urządzenie, którego używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu, podlega karze aresztu albo grzywny.</p> <p>2. Tej samej karze podlega, kto:</p> <p>5) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa nie będącego państwem członkowskim Unii Europejskiej albo wywozi broń lub amunicję bez wymaganego zaświadczenia właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub nie dopełnia obowiązku pisemnego zgłoszenia przywozu broni lub amunicji przy przekraczaniu granicy;</p> <p>5a) wywozi za granicę, do państwa nie będącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, broń lub amunicję bez zgody właściwego organu Policji, lub zaświadczenia zastępującego pozwolenie na broń oraz uprawniającego do wywozu broni;</p> <p>5b) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo wywozi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej broń palną lub amunicję, bez zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej;</p> <p>5c) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa członkowskiego Unii Europejskiej inną broń niż broń palna, bez wymaganego zaświadczenia właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>5d) wywozi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, inną broń niż broń palna bez zgody właściwego organu Policji;</p> <p>13) nie dopełnił obowiązku zwrotu legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni, legitymacji posiadacza broni, karty rejestracyjnej broni lub Europejskiej karty broni palnej;</p> <p>14) nie przekazuje komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze</p>	

				względu na miejsce polowania lub zawodów sportowych pisemnej informacji o planowanej dacie i miejscu polowania lub zawodów sportowych z udziałem cudzoziemców oraz przybliżonej liczbie uczestników biorących w nich udział;	
Art. 1 pkt 1 lit. e	e) ustęp 4 otrzymuje brzmienie: „4. »Europejska karta broni palnej« jest wydawana przez organy państwa członkowskiego na wniosek osoby nabywającej i użytkującej broń palną zgodnie z prawem. Jest ona ważna maksymalnie przez okres pięciu lat, który może zostać przedłużony i zawiera informacje wymienione w załączniku II. Jest ona niezbywalna i zawiera informacje na temat broni posiadanej i wykorzystywanej przez posiadacza karty. Musi się ona zawsze znajdować w posiadaniu osoby używającej broni palnej, a zmiany w stanie posiadania broni lub zmiany jej cech, a także jej utrata lub kradzież są wpisywane do karty.”;	Wymaga korekty redakcyjnej	Art. 7a i 10a projektu ustawy o broni i amunicji	Art. 7a. W rozumieniu ustawy Europejska karta broni palnej jest imiennym dokumentem potwierdzającym uprawnienie do posiadania broni palnej, wydanym przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, umożliwiającym legalne posiadanie i używanie broni palnej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.	Praktyka stosowania ustawy o broni i amunicji wykazała, iż pojęcie Europejskiej karty broni palnej budzi szereg wątpliwości interpretacyjnych odnośnie samej istoty tej instytucji. W związku z tym w projekcie ustawy o broni i amunicji została zaproponowana definicja Europejskiej karty broni palnej, która ma na celu jednoznaczne jej określenie.
	Art. 10a. 1. Na wniosek osoby posiadającej pozwolenie na broń palną lub podmiotów, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4-5 i 7, dla osób wskazanych przez te podmioty oraz posiadających dopuszczenie do posiadania broni , właściwy organ Policji wydaje Europejską kartę broni palnej. 2. Europejską kartę broni palnej wydaje się na okres do 5 lat. 3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, ważność Europejskiej karty broni palnej może być przedłużona na kolejny okres. 4. Europejska karta broni palnej traci ważność i podlega zwrotowi organowi który ją wydał, w przypadku cofnięcia pozwolenia lub dopuszczenia do posiadania tego rodzaju broni. 5. W Europejskiej karcie broni palnej zamieszcza się informacje o: 1) tożsamości osoby: a) posiadającej pozwolenie na broń palną, w tym: - nazwisko i imię, - datę i miejsce urodzenia, - adres miejsca stałego pobytu, b) dopuszczonej do posiadania broni, w tym: - nazwisko i imię, - datę i miejsce urodzenia, - nazwę i adres siedziby podmiotu, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4-5 i 7; 2) danych identyfikacyjnych broni palnej wraz ze wskazaniem kategorii broni palnej, określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 8 pkt 1; 3) okresie ważności Europejskiej karty broni palnej;			Obecnie obowiązujący art. 10a ustawy o broni i amunicji wskazywał, iż Europejska karta broni palnej może być wydawana wyłącznie na wniosek osoby posiadającej pozwolenie na broń. Poza zakresem regulacji pozostają podmioty posiadające świadectwo broni, takie jak szkoły, organizacje sportowe i łowieckie. Jako, że dyrektywa upoważnia do występowania z wnioskiem o Europejską kartę broni palnej „osoby nabywające i użytkujące broń palną zgodnie z prawem” w związku z tym zasadnym wydaje się rozszerzenie zakresu podmiotowego w art. 10a.	

				<p>4) celu lub warunkach pozwolenia, o których mowa w art. 10 ust. 3 i 4;</p> <p>5) utracie lub zbyciu broni palnej;</p> <p>6) państwach członkowskich Unii Europejskiej, na których terytorium posiadanie broni palnej, określonej w Europejskiej karcie broni palnej, jest zakazane albo możliwe na podstawie pozwolenia.</p> <p>6. Europejska karta broni palnej może zawierać także informacje o:</p> <p>1) przewozie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozie z zagranicy i wywozie za granicę broni palnej oraz zaświadczeniach i zgodach, o których mowa w art. 34, art. 37 ust. 1 i art. 38, jak również wpisy właściwych władz innych państw Unii Europejskiej dotyczące zezwoleń na wwóz na terytorium tych państw lub przewóz przez ich terytorium broni palnej;</p> <p>2) warunkach przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozu z zagranicy i wywozu za granicę broni palnej.</p> <p>7. Wpisów do Europejskiej karty broni palnej dokonuje właściwy organ Policji, a w wyznaczonym do tego miejscu i zakresie - właściwe władze innych państw członkowskich Unii Europejskiej.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) rodzaje broni palnej odpowiadające kategoriom broni palnej określonym w przepisach o kontroli nabywania i posiadania broni, wydanych przez właściwy organ międzynarodowy, uwzględniając klasyfikację określoną w tych przepisach;</p> <p>2) wzór Europejskiej karty broni palnej, spełniający wymogi, o których mowa w ust. 5 i 6.</p>	
Art. 1 pkt 2	2) artykuł 4 otrzymuje brzmienie: „ <i>Artykuł 4</i> 1. Państwa członkowskie gwarantują, że broń palna lub jej istotna część wprowadzona na rynek została oznakowana i zarejestrowana zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy albo że została pozbawiona cech użytkowych .”	Wymaga			Zasady oznakowanie broni palnej lub jej istotnej części – zostały określone w projekcie art. 18 ustawy o obrocie
		Nie wymaga	Art. 27 ust. 2 pkt 4 ustawy o broni i amunicji	Art. 27 ust. 2 Komendant Główny Policji, z zastrzeżeniem ust. 3, prowadzi rejestr zawierający: 4) określenie liczby posiadanych przez te osoby lub podmioty egzemplarzy broni oraz jej rodzaju i cech identyfikacyjnych.	W ust. 2 zastąpiono wyrazy „materiału miotającego” wyrazami „materiału wybuchowego” w celu skorelowania z projektowanym art. 7 ust. 1a.

		<p>Nie wymaga</p>	<p>Art. 6a ustawy o broni i amunicji</p> <p>Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie pozbawiania broni palnej cech użytkowych</p> <p>Art. 6a. 1. Broń palna może zostać pozbawiona w sposób trwały cech użytkowych przez uprawnionego przedsiębiorcę, zgodnie ze specyfikacją techniczną określającą szczegółowo sposób pozbawiania cech użytkowych danego rodzaju, typu i modelu broni, zwaną dalej "specyfikacją techniczną", wydaną przez jednostkę uprawnioną i zatwierdzoną przez jednostkę uprawnioną do potwierdzania pozbawienia broni palnej cech użytkowych.</p> <p>2. Przez pozbawienie broni palnej w sposób trwały cech użytkowych, zwane dalej "pozbawieniem cech użytkowych", rozumie się pozbawienie cech użytkowych wszystkich istotnych części broni palnej w taki sposób, by mimo działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału wybuchowego, nie była zdolna do wystrzelenia pocisku lub substancji z lufy albo elementu ją zastępującego oraz do wywołania efektu wizualnego lub akustycznego, a przywrócenie broni cech użytkowych bez podjęcia czynności specjalistycznych nie było możliwe.</p> <p>3. Uprawnionym przedsiębiorcą do pozbawiania cech użytkowych jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania broni, w rozumieniu ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007 oraz z 2003 r. Nr 210, poz. 2036).</p> <p>4. Jednostka uprawniona potwierdza pozbawienie cech użytkowych po dokonaniu pozytywnej oceny zgodności pozbawienia cech użytkowych z odpowiednią specyfikacją techniczną. Potwierdzenie pozbawienia cech użytkowych odnotowuje się w ewidencji broni palnej pozbawionej cech użytkowych, prowadzonej przez tę jednostkę.</p> <p>5. Broń palną pozbawioną cech użytkowych oznakowuje się w sposób wskazujący, że została ona pozbawiona tych cech.</p> <p>6. Wydanie specyfikacji technicznej, pozbawienie cech użytkowych oraz dokonanie oceny zgodności pozbawienia cech użytkowych z odpowiednią specyfikacją techniczną jest odpłatne.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tryb potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i sposób znakowania broni pozbawionej cech użytkowych oraz zakres informacji umieszczanych w ewidencji, o której mowa w ust. 4; 2) jednostki uprawnione do: <ol style="list-style-type: none"> a) wydawania specyfikacji technicznych, b) potwierdzania pozbawienia cech użytkowych oraz zatwierdzania specyfikacji technicznej; 3) sposób postępowania z bronią palną przekazaną w celu pozbawienia cech użytkowych, opracowania specyfikacji technicznej oraz potwierdzenia 	
--	--	--------------------------	---	--

			<p>pozbawienia cech użytkowych przez uprawnione jednostki do:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) pozbawiania cech użytkowych, b) wydawania specyfikacji technicznych, c) potwierdzania pozbawienia cech użytkowych; <p>4) stawki odpłatności za wydanie specyfikacji technicznej i dokonanie oceny zgodności pozbawienia cech użytkowych z odpowiednią specyfikacją techniczną.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, mając na względzie wymogi bezpieczeństwa i określając:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tryb potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i sposób znakowania broni pozbawionej cech użytkowych oraz zakres informacji umieszczanych w ewidencji, o której mowa w ust. 4: <ol style="list-style-type: none"> a) wprowadzi wymóg przedstawienia jednostce uprawnionej do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych dokumentu wystawionego przez jednostkę uprawnioną do pozbawiania cech użytkowych stwierdzającego, że broń palna została pozbawiona cech użytkowych zgodnie ze specyfikacją techniczną, b) może wprowadzić odrębny tryb potwierdzania pozbawienia cech użytkowych w odniesieniu do pojedynczych egzemplarzy broni palnej oraz partii tej broni, c) ustali wymagania, jakim powinno odpowiadać oznakowanie umieszczone na broni palnej pozbawionej cech użytkowych, w szczególności umożliwiające identyfikację jednostki uprawnionej do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych oraz egzemplarza broni, d) uwzględni konieczność umieszczenia w ewidencji, o której mowa w ust. 4, informacji jednoznacznie identyfikujących dany egzemplarz broni palnej pozbawionej cech użytkowych oraz uprawnioną jednostkę, która pozbawiła tę broń cech użytkowych; 2) jednostki uprawnione do wydawania specyfikacji technicznych - wskaże rodzaje broni palnej, w odniesieniu do których dana jednostka będzie właściwa do wydawania specyfikacji technicznej, z uwzględnieniem posiadanego przez tę jednostkę wyposażenia badawczego i doświadczenia w zakresie dotyczącym właściwego rodzaju broni, tak by do wydawania specyfikacji technicznej do danego rodzaju, typu i modelu broni była uprawniona jedna jednostka; 3) jednostki uprawnione do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych oraz zatwierdzania specyfikacji technicznej co do sposobów pozbawiania cech użytkowych broni palnej danego rodzaju, typu i modelu - wskaże rodzaje, typy i modele broni palnej, w odniesieniu do których dana jednostka będzie właściwa, przy czym uwzględni warunki w zakresie wyposażenia technicznego tej jednostki pozwalającego stwierdzić, czy pozbawienie broni cech użytkowych nastąpiło zgodnie ze specyfikacją techniczną, oraz 	
--	--	--	---	--

				<p>warunki dotyczące kwalifikacji osób wykonujących czynności związane bezpośrednio z potwierdzaniem pozbawienia cech użytkowych;</p> <p>4) sposób postępowania z bronią palną przekazaną do pozbawienia cech użytkowych, opracowania specyfikacji technicznej oraz potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych przez jednostki uprawnione do: pozbawiania broni palnej cech użytkowych, wydawania specyfikacji technicznych oraz potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych - uwzględni specyfikę podejmowanych w tych jednostkach czynności oraz taką organizację tych czynności, w tym przechowywania broni palnej, aby dostęp do broni palnej był ograniczony wyłącznie do osób bezpośrednio wykonujących te czynności;</p> <p>5) stawki odpłatności za wydanie specyfikacji technicznej oraz dokonanie oceny zgodności pozbawienia cech użytkowych z odpowiednią specyfikacją techniczną - uwzględni przeciętne koszty badań i czynności związanych z wydaniem specyfikacji technicznej dotyczącej danego rodzaju, typu i modelu broni palnej oraz dokonaniem oceny zgodności pozbawienia cech użytkowych z odpowiednią specyfikacją techniczną, włącznie z kosztem znakowania broni.</p>	
	<p>2. Do celów identyfikacji i śledzenia zmontowanej broni palnej państwa członkowskie:</p> <p>a) wymagają jednolitego oznakowania broni palnej przy jej wytwarzaniu, obejmującego</p> <p>nazwę wytwórcy, kraj lub miejsce wytworzenia, numer serii i rok wytworzenia (jeśli nie został zawarty w numerze serii).</p> <p>Nie narusza to możliwości umieszczenia znaku towarowego. Do tych celów państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu przepisów konwencji z dnia 1 lipca 1969 r. o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni strzeleckiej; lub</p>	<p>Wymaga</p>	<p>Art. 18 ust. 3 i 3a projektu ustawy. o obrocie</p>	<p>Art. 18 ust. 3. Broń palna i każda istotna część broni palnej podlegają oznakowaniu przez producenta.</p> <p>3a. Oznakowanie, z zastrzeżeniem ust. 3b, powinno obejmować: kraj producenta, nazwę wytwórcy, numer seryjny i rok wytworzenia, jeżeli nie został zawarty w numerze seryjnym.</p>	<p>Zasady oznakowanie broni palnej lub jej istotnej części – zostały określone w projekcie art. 18 ustawy o obrocie</p>
		<p>Wymaga</p>	<p>Art. 27 ust. 3 i 4 projektu ustawy o obrocie</p>	<p>Art. 27 ust. 3. Importowana broń palna i jej istotne części podlegają oznakowaniu indywidualnym numerem seryjnym, zawierającym dane, o których mowa w art. 18 ust. 3a.</p> <p>4. Jeżeli importowana broń palna lub istotna część broni palnej nie jest oznakowana zgodnie z ust. 3, jej oznakowanie może dokonać przedsiębiorca posiadający koncesję na wytwarzanie danego rodzaju broni, w sposób umożliwiający identyfikację kraju importera oraz przedsiębiorcę importującego.</p>	

<p>b) utrzymują alternatywne, niepowtarzalne i łatwe do identyfikacji oznakowanie złożone z kodu cyfrowego lub alfanumerycznego, umożliwiającego wszystkim państwom łatwą identyfikację kraju wytwarzania.</p> <p>Oznakowanie umieszczone jest na jednym z istotnych elementów broni palnej, którego zniszczenie powodowałoby bezużyteczność broni palnej.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają oznakowanie każdego pojedynczego podstawowego opakowania pełnej amunicji poprzez podanie nazwy wytwórcy, numeru identyfikacyjnego partii, kalibru i typu amunicji.</p> <p>Do tych celów państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu przepisów Konwencji z dnia 1 lipca 1969 r. o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni strzeleckiej.</p>	<p>Wymaga</p> <p>Wymaga</p> <p>Wymaga</p>	<p>Art. 18 ust. 3b i 3d projektu ustawy o obrocie</p> <p>Art. 18 ust. 3c projektu ustawy o obrocie</p> <p>Art. 18a projektu ustawy o obrocie</p>	<p>3b. Oznakowanie może składać się z niepowtarzalnego i łatwego do identyfikacji kodu cyfrowego lub alfanumerycznego, zawierającego numer seryjny broni palnej.</p> <p>3d. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, oznakowanie broni palnej zawierające kod cyfrowy lub alfanumeryczny, mając na uwadze umożliwienie innym państwom łatwą identyfikację kraju wytworzenia broni palnej.</p> <p>3c. Oznakowanie broni palnej, o którym mowa w ust. 3a lub 3b, umieszcza się na każdej jej istotnej części.</p> <p>Art. 18a. Pojedyncze podstawowe opakowanie amunicji podlega oznakowaniu. Oznakowanie polega na podaniu nazwy wytwórcy, numeru identyfikacyjnego partii, kalibru i typu amunicji.</p>	
<p>Ponadto państwa członkowskie dbają o to, by w przypadku przekazywania broni palnej pochodzącej z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego była ona opatrzona właściwym oznakowaniem umożliwiającym państwom łatwą identyfikację kraju przekazującego.</p>	<p>Wymaga</p>	<p>Art. 27 ust. 5 projektu ustawy o obrocie</p>	<p>Art. 27 ust. 5. Broń palna i każda istotna część broni palnej przekazywana z zapasów rządowych podlega oznakowaniu, o którym mowa w art. 18 ust. 3a lub 3b.</p>	
<p>4. Państwa członkowskie zapewniają utworzenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r. i prowadzenie skomputeryzowanego, scentralizowanego lub zdecentralizowanego systemu rejestracji danych, gwarantującego upoważnionym organom dostęp do systemów rejestracji danych obejmujących każdą sztukę broni palnej objętej niniejszą dyrektywą.</p>	<p>Nie wymaga</p>	<p>Art. 27 ust. 2 ustawy o broni i amunicji</p>	<p>Art. 27. 2 Komendant Główny Policji, z zastrzeżeniem ust. 3, prowadzi rejestr zawierający:</p> <p>1) dane osobowe osób:</p> <p>a) posiadających pozwolenie na broń,</p> <p>b) dopuszczonych do posiadania broni,</p> <p>c) posiadających legitymację osoby dopuszczonej do posiadania broni,</p> <p>d) ubiegających się o pozwolenie na broń lub dopuszczenie do posiadania broni,</p> <p>e) posiadających kartę rejestracyjną broni;</p> <p>2) dane dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 29 ust. 1;</p> <p>3) urzędowe informacje i opinie o tych osobach i podmiotach sporządzone w związku ze sprawami pozwoleń na broń;</p> <p>4) określenie liczby posiadanych przez te osoby lub podmioty egzemplarzy</p>	

			<p>broni oraz jej rodzaju i cech identyfikacyjnych.</p> <p>2a. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1, obejmują:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko; 2) imię ojca i imię matki; 3) miejsce i datę urodzenia; 4) adres miejsca stałego pobytu; 5) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL). <p>3. Dane osobowe żołnierzy zawodowych posiadających pozwolenie na broń, urzędowe informacje i opinie o tych osobach sporządzone w związku ze sprawami pozwoleń na broń oraz liczba posiadanych przez te osoby egzemplarzy broni, rodzaj i cechy identyfikacyjne tej broni podlegają wpisowi do rejestru prowadzonego przez Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej.</p> <p>4. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej przekazuje raz w roku, w terminie do 1 marca, Komendantowi Głównemu Policji informację o liczbie pozwoleń na broń wydanych w roku poprzednim, wraz z informacją o liczbie egzemplarzy i rodzajach broni, na które pozwolenia te zostały wydane.</p> <p>5. Polski Związek Łowiecki i zarządy stowarzyszeń strzeleckich są obowiązane do corocznego składania właściwym organom Policji aktualnych wykazów członków uprawiających łowiectwo lub strzelectwo z użyciem własnej broni oraz do powiadamiania tych organów o wykluczeniu wymienionych członków tych organizacji w terminie 30 dni od dnia wykluczenia.</p> <p>6. Wykaz, o którym mowa w ust. 5, obejmuje imię i nazwisko, numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) oraz adres miejsca stałego pobytu.</p> <p>7. Przepisy ust. 2a pkt 5 i ust. 6, w zakresie odnoszącym się do numeru ewidencyjnego Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), nie dotyczą obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którym nie został on nadany.</p>	
--	--	--	--	--

	Wymaga	Projekt ustawy o systemie teleinformatycznym BRONŃ	<p>Art. 3. 1. Tworzy się system teleinformatyczny dotyczący broni, w tym broni palnej i istotnych jej elementów, uzbrojenia oraz amunicji, zwany dalej „systemem BRONŃ”.</p> <p>2. System BRONŃ ma na celu śledzenie broni, w tym broni palnej i jej istotnych elementów, amunicji oraz uzbrojenia - od chwili ich wyprodukowania lub wwozu na terytorium kraju, tak aby było możliwe jednoznaczne określenie ich aktualnego posiadacza oraz prześledzenia łańcucha transakcji ich dotyczących.</p> <p>3. Systemem BRONŃ administruje minister właściwy do spraw gospodarki.</p> <p>4. System BRONŃ zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny broni palnej, 2) rodzaj i numer seryjny istotnej części broni palnej, 3) typ, model, markę, kaliber broni pneumatycznej, 4) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny broni sygnałowej, 5) markę i pojemność miotaczy gazu obezwładniającego, 6) rodzaj i nazwę narzędzi i urządzeń, których używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu, o których mowa w art. 4 , ust. 1 pkt 4 ustawy o broni i amunicji 7) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny broni i istotnych części broni palnej pozbawionej cech użytkowych, 8) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny opakowania amunicji; <p>firmę, siedzibę i adres producenta lub importera broni, broni palnej lub jej istotnych elementów, amunicji oraz uzbrojenia.</p>	
W systemie rejestracji danych zapisuje się i przechowuje przez okres nie krótszy niż 20 lat informacje o typie, marce, modelu, kalibrze, numerze seryjnym, nazwie i adresie dostawcy oraz osobie nabywającej lub posiadającej broń palną.	Wymaga	Projekt ustawy o systemie teleinformatycznym BRONŃ	Art. 5. Dane zawarte w systemie BRONŃ przechowuje się przez okres 20 lat od końca roku kalendarzowego, w którym stały się nieaktualne.	
W okresie prowadzenia działalności sprzedawcy mają obowiązek prowadzenia ewidencji obejmującej wszystkie rodzaje broni palnej objęte niniejszą dyrektywą, którą otrzymali lub sprzedali, zawierającej dane szczegółowe umożliwiające	Wymaga	Art. 29 ust. 1 projektu ustawy o obrocie	Art. 29. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja, istotne części broni i amunicji, oznakowana broń i jej istotne części , o których mowa w art. 27 ust. 5, oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przeznaczone do obrotu podlegają ewidencjonowaniu.	

<p>identyfikację i śledzenie historii broni palnej, w szczególności typ, markę, model, kaliber i numer seryjny oraz nazwy i adresy dostawców i osób nabywających broń.</p>	<p>Nie wymaga</p>	<p>Art. 29 ust. 2 i 3 ustawy o obrocie</p>	<p>2. Przedsiębiorca będący stroną czynności prawnej mającej za przedmiot obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest obowiązany prowadzić ewidencję zawartych transakcji.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz okres przechowywania związanej z nimi dokumentacji. W rozporządzeniu tym należy uwzględnić dane, jakie powinna zawierać dokumentacja prowadzona w celu zapewnienia pełnej rejestracji obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.</p>	
	<p>Wymaga</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 10 września 2002 r. w sprawie ewidencjonowania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym</p>	<p>§ 4. 1. Ewidencję prowadzi się odrębnie dla każdego rodzaju broni i amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, w sposób pozwalający na ich identyfikację ze względu na typ, markę, model, kaliber, numer seryjny lub numer identyfikacyjny partii oraz rok wytworzenia.</p>	<p>Podjęcie prac legislacyjnych nad nowelizacją rozporządzenia leży w kompetencji Ministra Gospodarki</p>

<p>Po zakończeniu prowadzenia działalności sprzedawca przekazuje ewidencję krajowym organom odpowiedzialnym za system rejestracji, o którym mowa w pierwszym akapicie.</p>	<p>Wymaga</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 10 września 2002 r. w sprawie ewidencjonowania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym</p>	<p>§ 7. Dokumentację związaną z ewidencją przechowuje się w siedzibie przedsiębiorcy przez okres co najmniej 10 lat od ostatniego zapisu, o ile odrębne przepisy nie przewidują dłuższego okresu przechowywania.</p>	<p>Podjęcie prac legislacyjnych nad nowelizacją rozporządzenia leży w kompetencji Ministra Gospodarki</p>
	<p>Wymaga</p>	<p>Art. 15 projektu ustawy o obrocie</p>	<p>Art. 15. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podjąć działalność gospodarczą w terminie 6 miesięcy od daty wydania koncesji lub planowanej daty rozpoczęcia działalności gospodarczej, 2) zawiadomić organ koncesyjny o podjęciu działalności gospodarczej, w terminie 14 dni, od dnia jej podjęcia, a także o jej zaprzestaniu, 3) zawiadomić organ koncesyjny w terminie 14 dni o zmianach stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych zawartych we wniosku o wydanie koncesji i w dokumentach stanowiących załączniki do tego wniosku, powstałych po dniu wydania koncesji, 4) zabezpieczyć wytworzone i zgromadzone towary - w przypadku zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, 5) przekazać, po zakończeniu działalności gospodarczej, ewidencję, o której mowa w art. 23 i 29, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki. 	

			<p>Art. 15a projektu ustawy o obrocie</p>	<p>Art. 15a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi w drodze rozporządzenia organ, o którym mowa w art. 15 pkt 5, tryb i szczegółowe warunki przekazywania ewidencji, uwzględniając postać przekazywanej ewidencji i termin jej przekazania. 2. Termin przechowywania dokumentacji, o której mowa w ust. 1. nie może być krótszy niż 20 lat.</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>5. Państwa członkowskie gwarantują, że każdą broń palną można przyporządkować do obecnego posiadacza.</p>	<p>Nie wymaga</p>	<p>Art. 27 ust. 2 ustawy o broni i amunicji</p>	<p>Art. 27 ust. 2 Komendant Główny Policji, z zastrzeżeniem ust. 3, prowadzi rejestr zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane osobowe osób: <ol style="list-style-type: none"> a) posiadających pozwolenie na broń, b) dopuszczonych do posiadania broni, posiadających legitymację osoby dopuszczonej do posiadania broni, c) ubiegających się o pozwolenie na broń lub dopuszczenie do posiadania broni, d) posiadających kartę rejestracyjną broni; 2) dane dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 29 ust. 1; 3) urzędowe informacje i opinie o tych osobach i podmiotach sporządzone w związku ze sprawami pozwoleń na broń; 4) określenie liczby posiadanych przez te osoby lub podmioty egzemplarzy broni oraz jej rodzaju i cech identyfikacyjnych. <p>2a. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1, obejmują:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko; 2) imię ojca i imię matki; 3) miejsce i datę urodzenia; 4) adres miejsca stałego pobytu; 5) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL). <p>3. Dane osobowe żołnierzy zawodowych posiadających pozwolenie na broń, urzędowe informacje i opinie o tych osobach sporządzone w związku ze sprawami pozwoleń na broń oraz liczba posiadanych przez te osoby egzemplarzy broni, rodzaj i cechy identyfikacyjne tej broni podlegają wpisowi do rejestru prowadzonego przez Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej.</p> <p>4. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej przekazuje raz w roku, w terminie do 1 marca, Komendantowi Głównemu Policji informację o liczbie pozwoleń na broń wydanych w roku poprzednim, wraz z informacją o liczbie egzemplarzy i rodzajach broni, na które pozwolenia te zostały wydane.</p>	
		<p>Nie wymaga</p>	<p>Art. 29 ustawy o obrocie</p>	<p>Art. 29. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przeznaczone do obrotu, podlegają ewidencjonowaniu.</p>	

	<p>Jednak w odniesieniu do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii D państwa członkowskie wprowadzają od dnia 28 lipca 2010 r. odpowiednie środki śledzenia historii, w tym od 31 grudnia 2014 r. środki umożliwiające przyporządkowanie do obecnego posiadacza broni palnej wprowadzonej na rynek po dniu 28 lipca 2010 r.”;</p>	<p>Nie dotyczy</p>			<p>Brak kategorii C i D dyrektywy w prawie krajowym. Występuje wyłącznie kategoria A (broń zabroniona) i B (broń palna wymagająca pozwolenia).</p>
<p>Art. 1 pkt 3</p>	<p>3) dodaje się artykuły w brzmieniu: <i>„Artykuł 4a</i></p> <p>Bez uszczerbku dla art. 3 państwa członkowskie zezwalają na nabywanie i posiadanie broni palnej tylko osobom, które otrzymały zezwolenie,</p> <p>lub – w odniesieniu do kategorii C lub D – osobom, które są specjalnie upoważnione do nabywania i posiadania broni palnej zgodnie z prawem krajowym.</p> <p>L 179/8 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 8.7.2008</p>	<p>Nie wymaga</p>	<p>Art. 10 w zw. z art. 15 ust. 1 ustawy o broni i amunicji</p>	<p>Art. 10. 1. Właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli okoliczności, na które powołuje się osoba ubiegająca się o pozwolenie, uzasadniają jego wydanie.</p> <p>Art. 15 1. Pozwolenia na broń nie wydaje się osobom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niemającym ukończonych 21 lat, z zastrzeżeniem ust. 2; 2) z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268), lub o znacznie ograniczonej sprawności psychofizycznej; 3) wykazującym istotne zaburzenia funkcjonowania psychologicznego; 4) uzależnionym od alkoholu lub od substancji psychoaktywnych; 5) nieposiadającym miejsca stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 6) co do których istnieje uzasadniona obawa, że mogą użyć broni w celu sprzecznym z interesem bezpieczeństwa lub porządku publicznego, w szczególności skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub mieniu albo wobec których toczy się postępowanie karne o popełnienie takich przestępstw. 	
		<p>Wymaga korekty redakcyjnej</p>	<p>Art. 43 projektu ustawy o broni i amunicji</p>	<p>Art. 43. 1. Cudzoziemcy nie będący obywatelami Unii Europejskiej oraz niewymienieni w art. 39 ust. 1 mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń lub amunicję, które zgodnie z przepisami ustawy mogą posiadać osoby fizyczne na podstawie pozwolenia na broń, jeżeli otrzymali:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zaświadczenie uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub sztuk amunicji, oraz 2) zgodę na wywóz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni lub amunicji - wydane na ich pisemny wniosek przez komendanta wojewódzkiego Policji, właściwego ze względu na miejsce nabycia broni lub amunicji. <p>2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko, obywatelstwo, adres zamieszkania wnioskodawcy oraz 	<p>Dyrektywa 91/477 reguluje zarówno posiadania broni palnej jak i amunicji. Jednakże dotychczasowe przepisy dotyczące uprzednich zgód przewozowych (art. 37a) i zgód przewozowych (art. 43) odnosiły się wyłącznie do europejskich transakcji z udziałem broni palnej, pozostawiając kwestię obrotu amunicją poza uregulowaniami prawnymi. W celu w prawidłowej implementacji</p>

			<p>rodzaj i numer jego dokumentu tożsamości; 2) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę i adres siedziby zbywcy broni lub amunicji; 3) adres, pod który broń lub amunicja ma być dostarczona; 4) informacje umożliwiające identyfikację broni, w szczególności rodzaj i typ broni, jej markę, kaliber, numer fabryczny; 5) wskazanie sposobu wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabytej broni lub amunicji oraz państwa przez których terytorium broń lub amunicja będzie przewożona. 6) planowaną datę zakupu i wywozu broni lub amunicji z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przybycia z bronią do miejsca przeznaczenia za granicą. 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, dołącza upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub amunicji, poświadczone przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej. 4. Zgoda na wywóz broni lub amunicji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest ważna przez 2 dni od chwili ich nabycia. 5. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 4, broń lub amunicję składa się niezwłocznie do depozytu najbliższego organu Policji, który na podstawie dotychczasowej zgody na wywóz broni lub amunicji, o której lub imię i nazwisko zbywcy i mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje kolejną zgodę na wywóz broni lub amunicji z terminem ważności 2 dni. 6. Cudzoziemcy będący obywatelami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń lub amunicję na podstawie zgody przewozowej, poświadczonej przez właściwego ze względu na miejsce nabycia broni lub amunicji komendanta wojewódzkiego Policji. 7. Zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności: wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji; firmę nabywcy broni palnej lub amunicji; siedzibę i jej adres lub adres zamieszkania zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji; adres, na który broń palna lub amunicja ma być dostarczona; dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji; liczbę jednostek broni palnej lub amunicji; sposób przewozu broni palnej lub amunicji; datę rozpoczęcia i przewidywaną datę zakończenia przewozu broni palnej lub amunicji; wskazanie uprzedniej zgody przewozowej wydanej przez właściwe władze państwa docelowego transakcji.</p>	<p>dyrektywy 91/477 w art. 1 pkt 11 i 13 projektu została uregulowana obok broni palnej kwestia obrotu amunicją.</p>
--	--	--	--	--

			<p>8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgody przewozowej, w taki sposób, aby zawierała ona elementy umożliwiające jednoznaczną identyfikację broni palnej i stron transakcji oraz miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji.</p> <p>9. Jeżeli cudzoziemiec nie spełnia warunków określonych w ustawie, broń lub amunicja podlega zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez cudzoziemca.</p> <p>10. Właściwy organ celny niezwłocznie zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji, o którym mowa w ust. 1, o fakcie wywozu do państwa trzeciego innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, broni lub amunicji nabytej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>11. Komendant wojewódzki Policji niezwłocznie zawiadamia Komendanta Głównego Policji o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, oraz przekazuje kopie dokumentów, o których mowa w ust. 1 - 3.</p> <p>12. Komendant Główny Policji niezwłocznie zawiadamia właściwe władze państwa, które wydało cudzoziemcowi upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, oraz państwa, przez których terytorium odbywać się będzie przewóz broni lub amunicji, a w przypadku gdy takie władze nie zostały wskazane - konsulów tych państw, o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca i zamiarze jej wywozu.</p> <p>13. Komendant Główny Policji prowadzi rejestr zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane osobowe cudzoziemców, o których mowa w art. 39 ust. 1, art. 40, art. 42 ust. 1 i 2 i art. 43 ust. 1 i 6, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwisko i imię, b) miejsce i datę urodzenia, c) adres miejsca stałego pobytu, d) obywatelstwo; 2) informacje urzędowe o terminowych pozwoleniach na broń, zaświadczeniach, zatrzymaniu broni lub amunicji i złożeniu jej do depozytu oraz inne informacje o przewozie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozie z zagranicy i wywozie za granicę broni palnej lub amunicji przez cudzoziemców, wraz z danymi wymienionymi w ust. 1, 3) rodzaj i numer dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy <p>- rejestr ten może być prowadzony łącznie z rejestrem, o którym mowa w art. 27 ust. 2.</p> <p>14. Przepisy ust. 1-13 stosuje się odpowiednio do obywateli polskich mających miejsce stałego pobytu za granicą Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze</p>	
--	--	--	---	--

				rozporządzenia, tryb przekazywania przez Komendanta Głównego Policji właściwym władzom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, o których mowa w ust. 11, w taki sposób, aby przekazywanie tych informacji odbywało się nie później niż w chwili przewozu broni lub amunicji przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 1 pkt 4	4) artykuł 5 otrzymuje brzmienie: „ <i>Artykuł 5</i> Bez uszczerbku dla art. 3 państwa członkowskie zezwalają na nabywanie i posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które przedstawią ważną przyczynę i które: a) ukończyły 18 rok życia, z wyjątkiem nabywania, innego niż w drodze zakupu, i posiadania broni palnej do celów myślistwa i strzelectwa sportowego, pod warunkiem że w tym przypadku osoby poniżej 18 roku życia posiadają zgodę rodziców lub są pod opieką rodzica lub osoby dorosłej posiadającej ważne pozwolenie na broń palną lub kartę łowiecką lub znajdują się na terenie licencjonowanego ośrodka szkoleniowego lub innego zatwierdzonego ośrodka; b) nie stanowią zagrożenia dla samych siebie, dla porządku publicznego lub dla bezpieczeństwa publicznego; wyrok skazujący za popełnione umyślnie przestępstwo z użyciem przemocy uznaje się za element wskazujący na takie zagrożenie.	Nie wymaga	Art. 10 w zw. z art. 15 ust. 1 ustawy o broni i amunicji	Art. 10. 1. Właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli okoliczności, na które powołuje się osoba ubiegająca się o pozwolenie, uzasadniają jego wydanie. Art. 15 1. Pozwolenia na broń nie wydaje się osobom: 1) niemającym ukończonych 21 lat, z zastrzeżeniem ust. 2; 2) z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268), lub o znacznie ograniczonej sprawności psychofizycznej; 3) wykazującym istotne zaburzenia funkcjonowania psychologicznego; 4) uzależnionym od alkoholu lub od substancji psychoaktywnych; 5) nieposiadającym miejsca stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 6) co do których istnieje uzasadniona obawa, że mogą użyć broni w celu sprzecznym z interesem bezpieczeństwa lub porządku publicznego, w szczególności skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub mieniu albo wobec których toczy się postępowanie karne o popełnienie takich przestępstw.	Rozwiązanie przewidziane w art. 15 ust.1 ustawy o broni i amunicji jest zgodne z art. 3 dyrektywy, stanowiącym, iż państwa członkowskie UE mogą uchwalić przepisy surowsze niż przewidziane w dyrektywie.
	Państwa członkowskie mogą wycofać pozwolenie na posiadanie broni palnej, jeżeli nie jest już spełniony którykolwiek z warunków, na podstawie których zostało ono wydane.	Nie wymaga	Art. 18 ustawy o broni i amunicji	Art. 18. 1. Właściwy organ Policji cofa pozwolenie na broń, jeżeli osoba, której takie pozwolenie wydano: 1)nie przestrzega warunków określonych w pozwoleniu na broń, o których mowa w art. 10 ust. 4; 2)należy do osób, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2-6; 3)naruszyła obowiązek zawiadomienia o utracie broni, o którym mowa w art. 25; 4)nosi broń, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, środka odurzającego lub substancji psychotropowej albo środka zastępczego. 2. Przepisy ust. 1 pkt 2-4 stosuje się odpowiednio do osób dopuszczonych do posiadania broni, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 3. 3. Osobom posiadającym zarejestrowaną broń pneumatyczną w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4, unieważnia się kartę	

			<p>rejestracyjną broń.</p> <p>4. Właściwy organ Policji może cofnąć pozwolenie na broń, jeżeli ustały okoliczności faktyczne, które stanowiły podstawę do jego wydania.</p> <p>5. Właściwy organ Policji może cofnąć pozwolenie na broń w przypadku naruszenia przez osobę posiadającą pozwolenie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązku rejestracji broni, o którym mowa w art. 13 ust. 1; 2) obowiązku poddania się badaniom lekarskim i psychologicznym i przedstawienia orzeczeń lekarskiego i psychologicznego, o których mowa w art. 15 ust. 3-5; 3) obowiązku zawiadomienia właściwego organu Policji o zmianie miejsca stałego pobytu, o którym mowa w art. 26; 4) zasad przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji, o których mowa w art. 32; 5) wymogu uzyskania zgody na wywóz broni i amunicji za granicę, o którym mowa w art. 38; 6) zasady, o której mowa w art. 45; 7) zakazu użyczenia broni osobie nieupoważnionej. <p>6. Przepisy ust. 5 pkt 2-3 i 6 stosuje się odpowiednio do osób posiadających dopuszczenie do posiadania broni.</p> <p>7. Osobom posiadającym zarejestrowaną broń pneumatyczną w przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 2-6, można unieważnić kartę rejestracyjną broni.</p>	
		Wymaga	<p>8. Osoba, której cofnięto pozwolenie na broń, dopuszczenie do posiadania broni lub której unieważniono kartę rejestracyjną broni - w terminie 5 dni od dnia otrzymania ostatecznej decyzji o jej cofnięciu lub unieważnieniu - jest zobowiązana zwrócić te dokumenty do właściwego organu Policji.</p>	<p>Jednym z rodzajów pozwolenia na broń jest Europejska karta broni palnej, przewidziana przez dyrektywę 91/477 i 51/2008. W przypadku cofnięcia tego dokumentu jej posiadacz powinien zostać zobligowany do jej zwrócenia do właściwego organu Policji.</p>
Państwa członkowskie nie mogą zabronić osobie zamieszkującej na ich terytorium posiadania broni, która została nabyta w innym państwie członkowskim, chyba że zabraniają nabywania takiej broni na swym terytorium.	Wymaga	Art. 42 ust. 2 e i f projektu ustawy o broni i amunicji	<p>2e. Cudzoziemiec będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium, mogą posiadać broń odpowiadającą celom łowieckim lub sportowym, a także do niej amunicję na podstawie Europejskiej karty broni palnej, wydanej przez właściwe władze tych państw, jeżeli broń ta jest wpisana do Europejskiej karty broni palnej, i jej posiadanie nie jest zabronione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2f. Cudzoziemiec, o który mowa w ust. 2e, informuje o przywozie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni palnej na podstawie Europejskiej karty broni palnej, właściwego ze względu na miejsce pobytu komendanta wojewódzkiego</p>	

				Policji, w terminie 14 dni od chwili wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
--	--	--	--	--	--

5) w artykule 6 dodaje się ustęp w brzmieniu:
„Państwa członkowskie zapewniają ścisłą kontrolę dozwolonego nabywania broni palnej, jej części i amunicji za pośrednictwem środków komunikacji na odległość, określonych w art. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (*), w odniesieniu do wszystkich osób z wyjątkiem sprzedawców.

(*) Dz.U. L 144 z 4.6.1997, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/29/WE (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22).”;

Wymaga

Art. 12a
projektu
ustawy o
broni i
amunicji

Art. 12a. 1. Dopuszcza się nabywanie broni lub amunicji przy użyciu środków porozumiewania się na odległość.

2. **Nabywając broń, na której posiadanie wymagane jest pozwolenie, lub amunicję do tej broni, w sposób, o którym mowa w ust. 1, przed wydaniem broni lub amunicji nabywca dostarcza zbywcy mającemu miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:**

- 1) **zaświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 3 – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;**
- 2) **uprzednią zgodę przewozową – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a transakcja dotyczy broni palnej lub amunicji;**
- 3) **upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub amunicji, zalegalizowane przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzone apostille jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 938 i 939) – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego państwa niż określone w pkt 1 i 2;**
3. **W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zbywca wypełnia zgodę przewozową i przedkłada ją do poświadczenia organowi, o którym mowa w art. 43 ust. 6.**
- 4) **upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni, innej niż broń palna, zalegalizowane przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzone apostille jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 938 i 939) – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zbywca wypełnia zgodę przewozową i przedkłada ją do poświadczenia organowi, o którym mowa w art. 43 ust. 6.**

		<p>Wymaga</p>	<p>Art. 36 projektu ustawy o broni i amunicji</p>	<p>Art. 36. 1. Dopuszcza się przesyłanie broni lub amunicji za pośrednictwem operatorów pocztowych, o ile świadczą oni tego rodzaju usługi. 2. Przesyłanie broni lub amunicji za pośrednictwem innych podmiotów, niż określone w ust. 1, jest zakazane. 3. Organy celne, a także przewożące przesyłki pocztowe podmioty, inne niż określone w ust. 1, w razie stwierdzenia naruszenia zakazu, o którym mowa w ust. 2, zatrzymują przesyłkę, zawiadamiając o tym najbliższy organ Policji, który niezwłocznie protokolarnie przejmuje broń lub amunicję do depozytu. 4. Operator pocztowy, któremu zlecono przesłanie broni palnej lub amunicji: z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach transakcji realizowanej na obszarze Unii Europejskiej - jest obowiązany posiadać zgodę przewoźcą oraz kopie uprzedniej zgody przewoźcy. 5. W przypadkach innych niż określone w ust. 4, operator pocztowy, któremu zlecono przesłanie broni lub amunicji jest obowiązany posiadać kopie dokumentów potwierdzających legalność posiadania broni lub amunicji przez zbywcę i nabywcę – o ile dokumenty takie są wymagane. 6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki przesyłania broni lub amunicji za pośrednictwem operatorów pocztowych z uwzględnieniem: zapewnienia możliwości zlokalizowania przesyłanej broni lub amunicji przez organ Policji; przepisów Unii Europejskiej w zakresie kontroli nabywania i posiadania broni; poddania tej broni odprawie celnej.</p>	
		<p>Wymaga</p>	<p>Art. 30 projektu ustawy o obrocie</p>	<p>Art. 30. 1. Obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym dokonuje się na podstawie dokumentu uprawniającego do nabycia i sprzedaży. 2. Dopuszcza się obrót bronią i amunicją za pośrednictwem sieci teleinformatycznej. Strony transakcji opatrują dokumenty dotyczące obrotu bronią i amunicją bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu. 3. Minister właściwy do spraw gospodarki i minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego określają, w drodze rozporządzenia, warunki sprzedaży dotyczące obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu</p>	

			wojskowym lub policyjnym, zakres i tryb kontroli przestrzegania tych warunków oraz dotyczące obrotu bronią i amunicją za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i uwzględniając przepisy odrębnych ustaw, dotyczących materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.	
Art. 1 pkt 6	6) w artykule 7 dodaje się ustępy w brzmieniu: „4. Państwa członkowskie mogą rozważyć wydanie osobom, które spełniają wymogi konieczne do wydania pozwolenia na broń palną, wieloletniego zezwolenia na nabywanie i posiadanie wszelkiej broni wymagającej pozwolenia, bez uszczerbku dla: a) obowiązku informowania właściwych organów o transferach; b) okresowej weryfikacji spełniania przez te osoby wymogów; oraz c) maksymalnych limitów posiadanej broni przewidzianych w prawie krajowym.	Nie wymaga		Przepis ma charakter fakultatywny.
	5. Państwa członkowskie przyjmują przepisy gwarantujące, że osoby posiadające pozwolenie na broń palną kategorii B wydane na podstawie prawa krajowego w dniu 28 lipca 2008 r. nie muszą ubiegać się o zezwolenie lub pozwolenie na posiadaną broń palną kategorii C lub D w związku z wejściem w życie dyrektywy 2008/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. (*) Jednak każdy kolejny transfer broni palnej kategorii C lub D podlega wymogowi uzyskania lub posiadania przez osobę otrzymującą transfer zezwolenia lub specjalnego upoważnienia do posiadania tej broni palnej zgodnie z prawem krajowym. (*) Dz.U. L 179 z 8.7.2008, s. 5.”;	Nie wymaga		Przepis dyrektywy nie ma zastosowania, bowiem w prawie krajowym brak jest kategorii C i D dyrektywy. Występuje wyłącznie kategoria A (broń zabroniona) i B (broń palna wymagająca pozwolenia).

Art. 1 pkt 7	<p>7) w art. 11 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Przed datą transferu sprzedawca przekazuje organom państwa członkowskiego, z którego ma być dokonany transfer, wszystkie informacje szczegółowe wymienione w ust. 2 akapit pierwszy.</p>	<p>Wymaga korekty redakcyjnej</p>	<p>Art. 35 f ust. 1 projektu ustawy o obrocie</p>	<p>Art. 35f. 1. Komendant wojewódzki Policji po dokonaniu czynności poświadczenia zgody przewozowej jest obowiązany do bezzwłocznego przesłania kopii tej zgody do Komendanta Głównego Policji, który przekazuje ten dokument właściwym władzom państwa docelowego transakcji i państw, przez których terytorium będzie przemieszczana broń palna, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.</p>	<p>W obecnie obowiązującej ustawie o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym właściwym do poświadczenia zgód przewozowych i uprzednich zgód przewozowych poza komendantem wojewódzkim Policji, jest organ koncesyjny. Od maja 2004 r., tj. od dnia wstąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej obserwuje się malejącą liczbę przedsiębiorców występujących do organu koncesyjnego o uzyskanie takiego poświadczenia; obecnie organ koncesyjny poświadcza zgody praktycznie dla dwóch przedsiębiorców. Nie ma uzasadnienia pozostawianie tego uprawnienia, a co za tym idzie rozproszenie dokumentacji dot. przemieszczania broni palnej. W przypadku konieczności prześledzenia historii broni będzie wiadomo, że dokumentacja poświadczanych zgód znajduje się w jednym miejscu i odszukanie konkretnej jednostki broni nie będzie skomplikowane.</p>
--------------	--	--	--	--	---

	<p>Organy te prowadzą kontrole, w razie potrzeby na miejscu, celem sprawdzenia zgodności informacji przekazanych przez sprzedawcę z rzeczywistym charakterem transferu. Sprzedawca przekazuje informacje w okresie dającym wystarczająco dużo czasu.”;</p> <p>8.7.2008 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 179/9</p>	Wymaga	Art. 35 f ust. 2 projektu ustawy o obrocie	2. Po dokonaniu czynności poświadczenia zgody przewozowej komendant wojewódzkiej Policji może przeprowadzić kontrolę zgodności informacji zawartych w zgodzie przewozowej z bronią palną przemieszczaną z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 1 pkt 8	<p>8) w art. 12 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W drodze odstępstwa od ust. 1 myśliwi, w odniesieniu do kategorii C i D, oraz strzelcy sportowi, w odniesieniu do kategorii B, C i D, mogą bez uprzedniego pozwolenia być w posiadaniu jednej lub więcej sztuk broni palnej w czasie podróży przez dwa lub więcej państw członkowskich w celu wykonywania swej działalności, pod warunkiem że posiadają przy sobie europejską kartę broni palnej, w której wymieniona jest ta broń, oraz że są w stanie uzasadnić powody podróży, w szczególności poprzez przedstawienie zaproszenia lub innego dowodu działalności związanej z myślistwem lub strzelectwem sportowym w docelowym państwie członkowskim. Państwa członkowskie nie mogą uzależniać uznania europejskiej karty broni palnej od uiszczenia jakichkolwiek opłat.”;</p>	Nie wymaga	Art. 42 ust. 1 ustawy o broni i amunicji	Art. 42. 1. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą przywozić i wywozić broń odpowiadającą celom łowieckim, a także amunicję do niej w liczbie nieprzekraczającej łącznie 100 sztuk, o ile broń i amunicja mają służyć do polowań organizowanych na podstawie odrębnych przepisów.	
		Wymaga	Art. 42 ust. 2 projektu ustawy o broni i amunicji	2. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni, lub w przygotowaniach do takich imprez mogą przywozić i wywozić broń odpowiadającą celom sportowym oraz amunicję do tej broni w ilościach określonych w zaproszeniu organizatorów imprez sportowych.	Zostało skreślone 2 zdania, stanowiące, iż „zaproszenia muszą być potwierdzone przez właściwego komendanta wojewódzkiego Policji”.
		Wymaga	Art. 42 ust. 2b-2d projektu ustawy o broni i amunicji	<p>2b. Organizator polowania lub zawodów sportowych z udziałem cudzoziemców przekazuje - co najmniej na 7 dni przed planowanym terminem polowania lub zawodów sportowych - komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce polowania lub zawodów sportowych, pisemną informację o planowanej dacie i miejscu polowania lub zawodów sportowych oraz przybliżoną liczbę uczestników.</p> <p>2c. Cudzoziemiec będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium, może posiadać broń odpowiadającą celom łowieckim lub sportowym, a także amunicję do niej na podstawie Europejskiej karty broni palnej, wydanej przez właściwe władze tych państw, jeżeli broń ta jest wpisana do Europejskiej karty broni palnej, i jej posiadanie nie jest zabronione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2d. Cudzoziemiec, o który mowa w ust. 2c, informuje w terminie 14 dni od chwili wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o przywozie broni palnej na podstawie Europejskiej karty broni palnej, właściwego ze względu na miejsce pobytu komendanta wojewódzkiego Policji.”;</p>	Z uwag na fakt, iż został zlikwidowany wymóg potwierdzenia zaproszenia przez właściwego komendanta wojewódzkiego Policji, został zaproponowany przepis zobowiązujący organizatora polowania lub zawodów sportowych do poinformowania komendanta wojewódzkiego Policji o podaniu informacji o danych dotyczących imprezy oraz danych cudzoziemca.

		Nie wymaga		3a. Przywóz oraz wywóz broni i amunicji przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 i 2, będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej może nastąpić także bez zachowania warunku określonego w ust. 3, na podstawie Europejskiej karty broni palnej , wydanej przez właściwe władze tych państw, jeżeli broń ta jest wpisana do Europejskiej karty broni palnej i cudzoziemiec jest w stanie uzasadnić powód swojej podróży z bronią. 4a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, Europejska karta broni palnej uprawnia jej posiadacza do nabycia amunicji do broni określonej w tej karcie.	
Art. 1 pkt 9	9) artykuł 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W celu skutecznego zastosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie dokonują regularnej wymiany informacji. W tym celu do dnia 28 lipca 2009 r. Komisja powołuje grupę kontaktową ds. wymiany informacji w celu stosowania niniejszego artykułu. Państwa członkowskie powiadamiają się wzajemnie oraz Komisję o organach odpowiedzialnych za przekazywanie i otrzymywanie informacji oraz za wypełnianie obowiązków określonych w art. 11 ust. 4.”;	Nie podlega implementacji			Organem odpowiedzialnym za przekazywanie informacji do państw członkowskich UE i Komisji Europejskiej oraz otrzymywanie takich informacji jest Komendant Główny Policji.

Art. 1 pkt 10	<p>10) dodaje się artykuł w brzmieniu: <i>„Artykuł 13a</i> 1. Komisję wspiera komitet. 2. W odniesieniach do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (*), z uwzględnieniem przepisów jej art. 8. Okres wprowadzony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.</p> <p>(*) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).”;</p>	Nie podlega implementacji			
Art. 1 pkt 11	<p>11) artykuł 16 otrzymuje brzmienie: <i>„Artykuł 16</i> Państwa członkowskie określają system sankcji stosowanych w przypadku niestosowania się do przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszać.”;</p>	Nie wymaga	Art. 263 § 1 KK.	Art. 263. § 1. Kto bez wymaganego zezwolenia wyrabia broń palną albo amunicję lub nią handluje, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. § 2. Kto bez wymaganego zezwolenia posiada broń palną lub amunicję, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. § 3. Kto, mając zezwolenie na posiadanie broni palnej lub amunicji, udostępnia lub przekazuje ją osobie nieuprawnionej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. § 4. Kto nieumyślnie powoduje utratę broni palnej lub amunicji, która zgodnie z prawem pozostaje w jego dyspozycji, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.	

	Wymaga	Art. 36 projektu ustawy o obrocie	Art. 36 ust. 1. Kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją albo wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji, albo nie dopełnia obowiązku oznakowania broni palnej lub pojedynczego, podstawowego opakowania amunicji podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. 3. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 2, orzeka się przepadek materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.	
	Nie wymaga	Art. 36a ustawy z 2001 r. o obrocie	Art. 36a. 1. Kto, wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją albo w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek zawierających broń lub amunicję, przemieszcza, z innych państw członkowskich, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji albo z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji albo przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń palną lub amunicję do takiej broni bez wymaganej zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej albo dokonuje poświadczenia zgody przewozowej nie posiadając do tego uprawnień, podlega karze aresztu albo grzywny. 2. W razie skazania za wykroczenie, o którym mowa w ust. 1, można orzec przepadek broni palnej i amunicji.	
	Wymaga	Art. 51 ust. 2 projektu ustawy o broni i amunicji	Art. 51. 1. Kto bez wymaganej rejestracji posiada broń pneumatyczną albo zbywa osobie nieuprawnionej broń pneumatyczną albo miotacz gazu o bezwładniającym lub narzędzie albo urządzenie, którego używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu, podlega karze aresztu albo grzywny. 2. Tej samej karze podlega, kto: 5) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa nie będącego państwem członkowskim Unii Europejskiej albo wywozi broń lub amunicję bez wymaganego zaświadczenia właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub nie dopełnia obowiązku pisemnego zgłoszenia przywozu broni lub amunicji przy przekraczaniu granicy; 5a) wywozi za granicę, do państwa nie będącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, broń lub amunicję bez zgody właściwego organu Policji, lub zaświadczenia zastępującego pozwolenie na broń oraz uprawniające do wywozu broni; 5b) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa	

				<p>członkowskiego Unii Europejskiej albo wywozi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej broń palną lub amunicję, bez zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej;</p> <p>5c) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa członkowskiego Unii Europejskiej inną broń niż broń palna, bez wymaganego zaświadczenia właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>5d) wywozi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, inną broń niż broń palna bez zgody właściwego organu Policji;</p> <p>13) nie dopełnił obowiązku zwrotu legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni, legitymacji posiadacza broni, karty rejestracyjnej broni lub Europejskiej karty broni palnej;</p> <p>14) nie przekazuje komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce polowania lub zawodów sportowych pisemnej informacji o planowanej dacie i miejscu polowania lub zawodów sportowych z udziałem cudzoziemców oraz przybliżonej liczbie uczestników biorących w nich udział;</p>	
<p>Art. 1 pkt 12</p>	<p>12) artykuł 17 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„<i>Artykuł 17</i> Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 28 lipca 2015 r. sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy, do którego w stosownych przypadkach dołącza wnioski. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 28 lipca 2012 r. sprawozdanie dotyczące możliwych pozytywnych i negatywnych stron ograniczenia liczby kategorii broni palnej do dwóch (zakazane i dozwolone) z punktu widzenia udoskonalenia funkcjonowania rynku wewnętrznego tych wyrobów poprzez ewentualne uproszczenie. Komisja przedkłada do dnia 28 lipca 2010 r. sprawozdanie przedstawiające wnioski z badania kwestii wprowadzania na rynek replik broni palnej w celu stwierdzenia, czy włączenie tych wyrobów do zakresu niniejszej dyrektywy jest możliwe i pożądane.”;</p>	<p>Nie podlega implementacji</p>			

Art. 1 pkt 13	13) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany: a) pierwsze tiret części I otrzymuje brzmienie: „— każdą broń palną określoną w art. 1 dyrektywy,”;	Nie wymaga			Zmiana art. 7 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, dotyczącego definicji broni palnej, zapewnia zgodność z art. 1 dyrektywy.
	b) w części III wprowadza się następujące zmiany: (i) litera a) otrzymuje brzmienie: „a) stały się trwale niezdatne do użytku poprzez pozbawienie cech użytkowych, zapewniające, że wszystkie podstawowe elementy broni nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie lub jakakolwiek zmiana w celu przywrócenia cech użytkowych w jakikolwiek sposób”; L 179/10 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 8.7.2008	Nie wymaga	Art. 6a ustawy o broni i amunicji	Art. 6a. 1. Broń palna może zostać pozbawiona w sposób trwały cech użytkowych przez uprawnionego przedsiębiorcę, zgodnie ze specyfikacją techniczną określającą szczegółowo sposób pozbawiania cech użytkowych danego rodzaju, typu i modelu broni, zwaną dalej "specyfikacją techniczną", wydaną przez jednostkę uprawnioną i zatwierdzoną przez jednostkę uprawnioną do potwierdzania pozbawienia broni palnej cech użytkowych. 2. Przez pozbawienie broni palnej w sposób trwały cech użytkowych, zwane dalej "pozbawieniem cech użytkowych", rozumie się pozbawienie cech użytkowych wszystkich istotnych części broni palnej w taki sposób, by mimo działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału miotającego, nie była zdolna do wystrzelenia pocisku lub substancji z lufy albo elementu ją zastępującego oraz do wywołania efektu wizualnego lub akustycznego, a przywrócenie broni cech użytkowych bez podjęcia czynności specjalistycznych nie było możliwe.	
	(ii) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu: „Państwa członkowskie przyjmują przepisy dla weryfikacji przez właściwy organ środków pozbawiania broni palnej cech użytkowych, o których mowa w lit. a), w celu zagwarantowania, że zmiany wprowadzone do broni palnej czynią ją nieodwracalnie nienadającą się do użytku.	Nie wymaga	Art. 6a ust. 1 ustawy o broni i amunicji	Art. 6a. 1. Broń palna może zostać pozbawiona w sposób trwały cech użytkowych przez uprawnionego przedsiębiorcę, zgodnie ze specyfikacją techniczną określającą szczegółowo sposób pozbawiania cech użytkowych danego rodzaju, typu i modelu broni , zwaną dalej "specyfikacją techniczną", wydaną przez jednostkę uprawnioną i zatwierdzoną przez jednostkę uprawnioną do potwierdzania pozbawienia broni palnej cech użytkowych.	
	Państwa członkowskie przewidują w ramach wspomnianej weryfikacji wydanie świadectwa lub innego dokumentu zaświadczonego, że broń palna została pozbawiona cech użytkowych, lub zastosowanie w tym celu wyraźnie widocznego oznakowania broni palnej.	Nie wymaga	Art. 6a ust. 4 i 5 ustawy o broni i amunicji	Art. 6a. 4. Jednostka uprawniona potwierdza pozbawienie cech użytkowych po dokonaniu pozytywnej oceny zgodności pozbawienia cech użytkowych z odpowiednią specyfikacją techniczną. Potwierdzenie pozbawienia cech użytkowych odnotowuje się w ewidencji broni palnej pozbawionej cech użytkowych, prowadzonej przez tę jednostkę. 5. Broń palną pozbawioną cech użytkowych oznakowuje się w sposób wskazujący, że została ona pozbawiona tych cech.	

			Rozporządzenie MSWIA z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie pozbawiania broni palnej cech użytkowych	§ 9. 1. W przypadku potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych broni palnej CLK KGP nanosi w sposób trwały na powierzchniach zewnętrznych wszystkich istotnych części broni oznaczenia, których wzór stanowi załącznik do rozporządzenia. Miejsce i technika naniesienia oznaczenia zależna jest od konstrukcji i materiału, z którego jest wykonana dana część broni palnej.	
	Zgodnie z procedurą określoną w art. 13a ust. 2 dyrektywy Komisja przedstawia wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych nieodwracalnie nie nadaje się do użytku.”.	Nie podlega implementacji			
Art. 2	Transpozycja 1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 28 lipca 2010 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa członkowskie określają sposób dokonywania takiego odniesienia. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które zostaną przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	Nie podlega implementacji			